

دانشگاه

دانشگاه

بیری توندر هویی و پەرگیری

له کۆنەوه تا ئەمڕۆ

د. عومەر عەبدولعەزیز

زنجیره کتبی ده‌گای میللت

ژماره (۹)

ناسنامه‌ی کتیب

- ناوی کتیب: بیری توندیرهویی و په‌رگیری له
کۆنه‌وه تا ئه‌مه‌رۆ
- نووسه‌ر: د. عومه‌ر عه‌بدوله‌عزیز
- به‌رگ: تیکۆشه‌ر خالید
- بابته: لیکۆلینه‌وه‌ی ئایینی
- چاپ: یه‌که‌م- ۲۰۱۶
- چاپخانه: کارۆ
- بلاوکار: ده‌زگای میله‌ته
- له به‌ریو به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان
ژماره‌ی سپاردنی ۱۰۲۱ ی سالی ۲۰۱۶ ی پئ
دراوه

بیری توندېر هوی و پېرگیری له کونډه

تا نهمرو

(هوکاره کان، دهرهاویشته کان، چاره سهر)

د. عومەر عبدالعزیز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ
الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا، وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ، وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ، إِنَّ اللَّهَ
بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ البقرة: ١٤٣

□

دانشگاه

۸

پيپرستی ناوهرۆك

- بابهت _____ لاپهړه
- دهروزه‌ی بابته..... ۱۱
- به‌شی یه‌که‌م: مانای زیاده‌پړویی (غلو) له زمان و زاراوهدا.. ۱۵
- توندرپه‌ویی له ئیسلامدا، نه‌ك توندرپه‌وی ئیسلامی..... ۲۱
- توندرپه‌ویی له ئاییندا، مه‌ترسیدارتزین هه‌په‌شه له‌سه‌ر خودی
ئایین..... ۲۷
- به‌شی دووه‌م: ده‌سته‌واژه‌کانی قورئان ده‌رباره‌ی توندرپه‌ویی و
دیاردو نمونه‌کانی..... ۳۷
- ئاماژه‌کانی قورئان و ږاو بۆچوونی موفه‌سسیرکان ۳۸
- نمونه‌کانی زیاده‌په‌ویی له قورئاندا ۵۵
- به‌شی سیپه‌م: نمونه‌یه‌ك له باسی زیده‌پړویی له سووننه‌تدا. ۶۱
- به‌شی چواره‌م: چه‌ند نمونه‌یه‌کی زیاده‌پړویی قه‌ده‌غه‌کراو ۷۹
- چه‌ند نمونه‌یه‌ك له زاراوو ئاماژه‌کان له سووننه‌تدا ۸۲

- بەشى پىنچەم: پۆلى پىلانى ناھەزى ئىسلام لە سەرھە تاكانى
 ۱۱۵ سەرھەلدانى توندوتىژىيى
- پۆلى پىلانى ناھەزى سەرھەمى يەكەمى ئىسلام ۱۱۸
 ۱۲۲ فىرقە و تاقمەكان و ديار دەى توندپەويى فيكرىيى
- بەشى شەشەم: تايبەتمەندىيى ميانەپەويى ئوممەتى ئىسلام ۱۲۵
 بەشى حەوتەم: ھۆكارەكانى سەرھەلدانى توندپەويى لەمىژوودا ۱۳۹
 بەشى ھەشتەم: ھۆكارەكانى گەشەى توندپەويى ھاوچەرخ ۱۴۷
 ھۆكارە بنەپەتییەكانى توندپەويى: خيانەتى پزىمەكان. ۱۴۸
 نمونەى خيانەتى پزىمەكان. (ناصر و سادات بە نمونە) .. ۱۵۷
 بەلگەنامەى (۱): پىلاننىكى سەرھەمى (ناصر) ۱۵۸
 بەلگەنامەى (۲): نامەى (رىتشارد.ب. مېتشل) بۆ C.I.A. ۱۱۶۰
 بەلگەنامەى (۳): پىلاننىكى سەرھەمى (ئەنوەر سادات) .. ۱۶۲
 بەشى تۆيەم: ديار دەى تەكفىرو پۋالەتەكانى ۱۶۳
 ناساندنى رېكخراوى (داعش) و ھەلۋىست بەرامبەريان ۱۸۴
 بەشى دەيەم: بەشىك لە رېگاكانى چارەسەرى پەرگىرىيى ۱۸۷
 دوا پەيفو ھىوايەك و چەند پاسپاردەيەك ۱۹۳

دەروازەى بابەت

بابەتى پەڭگىرىيى و توندرەويى و زىادەپەويى لە ئايندا، لە دىرزمەمانەوہ باسى لىكراوہ و وەك دياردەو حالەت لە سەرەتاي بوونى ئاينەكانەوہ ھەبووہ. بە رادەى دورىي و نزيكىي شوينكەوتووانى ئاينەكانيش، دياردەكە زىادو كەمى كردووه، لە پرووى ئاسۆيشەوہ ھەموو پەھەندە ھزىي و كردارىيەكانى گرتۆتەوہ.

بەھىزترين و پرمتمانەترين سەرچاوہى تۆمارى ئەم راستىيە، قورئانى پىرۆزە، كە چەندىن نمونەى پەڭگىرىي و زىادەپەويى شوينكەوتووانى ئاينەكانى تۆمار كردووه. بۆيە پەپىرەوانى ئىسلاميشى ئاگادار كردۆتەوہ كە وەك ئەو نەتەوانە نەكەن، كە ناوى لىئاون (أهل الكتاب). بۆيە لە دوو جىگەى قورئانى

پیروژدا، راسته وخۆ به دسته واژه ی قه دهغه کردن،
 فرمویه تی: ﴿لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾، یه که میان: له ئایه تی
 (۱۷۱) ی سوره تی (النساء) دا راسته وخۆ خوی گوره خوی
 پوو به ئه هلی کیتاب فرمویه تی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي
 دِينِكُمْ﴾، دووهمیان: له ئایه تی (۷۷) سوره تی (المائدة) شدا،
 فرمان به سهر پیغه مبه ری ئیسلامدا ده دات، که هه مان
 مه به ستیان پی بگه یه نیت، ده فرمویت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا
 تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ﴾، هه ردوو ئایه ته که ش له ئاقاری
 باسکردنی نمونه و دیارده کانی لادان و په پگریی و
 زیاده پوچوونی مه سیحی و جوله که کاند هاتوون، وه که ئه وه ی
 ده باره ی عیساو عوزه یر پیغه مبه رو فریشته کان ده یانگوت..
 جگه له م ئایه تانه ش ده یان ئایه تی تر هه ن، که جوړو
 نمونه کانی تیژپه ری و زیاده ره ویی له هه ردوو لایه نی بیرو
 کرداردا قه دهغه ده که ن، که پشت به خوا له م کتیبه دا ئاماژه به
 گرنگترینیان ده که ی ن.

له بهر رۆشنایی ئه و راستییه قورئانییه دا، پێغه مبه ریش (ﷺ) له دهیان فهرموده دا دیارده و نموونه ی زیاده پۆیی و تیزپه رپیه کانی له ئاییندا له موسلمانان قه دهغه کردوه، جه ختیشی کردۆته وه که تیزپه رپیی و زیاده پره ویی هۆکاری تیاچوونی نه ته وه و که سانیککی پیشتر بووه، ده فه رمویت: (إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ)^۱، ته نانته زیاده پره ویی له گه ل قورئانیشی قه دهغه کردوه، ده فه رموی: (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ، وَلَا تَعْلُوا فِيهِ، وَلَا تَجْفُوا عَنْهُ)^۲. هه روه ها ئامازه شی کردوه، که شه خصی خۆیشی وه ک خۆی بناسن، که به نده ی خواو نێردراوی خوایه، ده فه رموی: (لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)^۳. هه روه ها له بهر رۆشنایی ئاراسته

۱ سه حیحی بوخاری، به ژماره ۳۲۴۵.

۲ سونه نی نه سائی، به سه نه دی صحیح، به ژماره ۳۰۵۷.

۳ موسنه دی ئه حمه د، به ژماره ۱۴۹۸۱.

قورئانییه کاندایا چه ندین فه رموده ی تر هه ن، ده ربارهی ریگرتن له زیاده ره ویی له په رستشکردن و هه ل سوکه وت و بیرکردنه وه دا. ئیسته ش له م هه ل ومه رجه دا که توندوتیژی و تیژیه پیی له به رگه ئاینیه که دا سه ری هه لدا وه ته وه، به پیویستم بینی که ئەم بابته به خمه به رده ستی خوینه ران، وه کو هه ولئیک بۆ شیکردنه وه ی ئەو چه مکه و هۆکاره کانی سه ره لدان ی له کۆن و نویداو پۆلی پیلانی ناحه زانی ئاینی ئیسلام له دنه دانی دیارده که و ریگاکانی دژوه ستانه وه و رووبه روو بوونه وه ی. به و هیوایه ی ئەم کاره ده سپیکه ی به نده، مه لۆیه ک بیته بۆ سه ر خه رمانی هه وله کانی تری ئەم بواره و پشکاریه ک بیته له پرۆسه ی گه شه دان به بیر ی میانه ره ویی و ریگری له بیر ی توندپه ویی له کوردستان.

به‌شی یه‌که‌م

مانای زیاده‌پویی (غلو)

له زمان و زاراو‌ه و به‌کاربردندا

له م تووژینه وه یه دا، له جیی وشه ی (غلو) ی عه ره بی، وشه ی
 (زیاده پره ویی) کوردم هه لبرژاردوه، وه ک زاراوو و چه مک و
 به کاره یان، نه ک وه واتای ده قاوده قی وشه ی (غلو)، چونکه
 له پرووی زمانه وانیه وه وشه ی (غلو) ی عه ره بی به واتای
 (زیاده پوچوون) دیت، به لام مه به ست لی هی ه مان ئه و چه مکی
 (زیاده پره ویی) یه یه که بوته زاراوو و دارای واتاو گه یاندن و
 مه دلولیکی تاییه ته.

له گه ل لیکنده وه زمانه وانیه کاند، له م به شه دا تیشک
 ده خه یه سه ر ئه م ته وه رانه:

- ۱- پیشه کانی مانای (غلو) له زمانی عه ره بیدا.
- ۲- (غلو)، زیاده پوچی له زاراوو و به کاربردنا.
- ۳- زیاده پره ویی له ئاییندا، نه ک زیاده پره ویی ئایینی.
- ۴- زیاده پره ویی له ئاییندا، مه ترسیدارترین هه پره شه له سه ر
 خودی ئاین.

۱- پيشه‌کاني ماناي (غلو) له زماني عه‌ره‌بيدا:

ئەگەر له کتیبه سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌کاني زماني عه‌ره‌بيدا به‌دواداچووني وشه‌ی (غلو) و وه‌رگيراوه‌کاني بکه‌ين، بۆمان ده‌رده‌که‌وئت، که پيشه‌کاني (غلو) مانايه‌کي ليکنزيک ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه، که بریتيه له: (ده‌رچوون له سنوور). (فه‌يروزنابادي) له فه‌ره‌نگه‌که‌يدا ده‌لئت: (غلا، غلاء)، واته: زياده‌ره‌ويي، يان توندره‌ويي کرد، چۆن زياده‌ره‌وييه‌ک؟!، (غالي) واته: که‌سي توندره‌و، هه‌روه‌ها (غلي) به‌ ماناي پيچه‌وانه‌ی ئاسانکاره، ده‌گوترئت: (تغالي النبت)، واته ده‌نکوکه‌که زياد له پيويست به‌رز بووه‌وه، (اغتلي) واته په‌له‌ی کرد.

١ القاموس المحيط: مجد الدين يعقوب الفيروزآبادي، تحقيق: مؤسسة الرسالة، بيروت، ٣/١٧٠٠.

هروهها (ابن فارس) یش دهلّیت: پیتی (غ) و (ل) و (ی)،
 بهلگن لهسهر بهرزبوونهوهو دهرچوون له ناستی پیویست.^۱
 (رازی)ش له ههلبژاردهکانیدا دهلّیت: (غلا فی الأمر) واته: له
 کارهکه دا زیادهپویی کرد، لهسنور دهرچوو، یان عهره ب
 دهلّین: (غلا السعُر)، واته: نرخ بهرزبووهوه، یان: (غلا السهم)،
 تیرهکه زیاد له هه د بهرز بووهوه، هروهها (الغواء):
 توندپهوییه، ئه ویش خیرایی گهنجیی و سه ره تاکه یه تی.^۲

(راغب ئه صفه هانی) - شاره زای زارواه ناسیی قورئان - بو
 کۆکردنه وهو جهخت لهسهر ئه و واتایانه ی پیشوو، وتوویه تی:
 " (غلو) بریتییه له (له سنور دهرچوون)، کاتیك نرخ بهرز
 ده بیته وه، یان ئاوی مهجهل قولپ ده دات، دهلّین: (غلو)، له
 تیره نده زیشدا (غلو) ههیه، کرداره کانی بریتین له: (غلا، یغلو).

۱ معجم مقاییس اللغة: أبو حسن أحمد ابن فارس، دار الکتب العلمیة،
 ایران، د.ت، مادة (غ.ل.و). □

۲ مختار الصحاح: محمد الرازی، دار الرسالة، الکویت، ۱۹۸۳. □

(الغلي) و (الغليان) يش به ئاوى ناو مه نجه لَيْك ده گوتريت قولپى سه رپيژ بکات، ليروهه گوتهى خواى گه وره وه رگيراهه: ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ، كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ، كَغَلِيِّ الْحَمِيمِ﴾ الدخان / ٤٤- ٤٦ وشهى (غليان) تورپهى و جه نگيش به م وشه يه چوينراوه. (غلواء) يش له سنورده رچوونه له سه رکه شيدا، (غلواء الشباب) به م وشه يه چوينراوه.^١

که واته، ئه گهر ماناى وشهى (غلو) له سنورده رچوون و به رزبونوه و تپه رپين و په له کرن و هه له شه يى و تورپه يى و دوورها و پيژي بيټ - وه ک سه رنجمان دا - ئه وا پيناسى (غلو) له ئاييندا بريتيه له: شکاندى ئه و سنورهى له لايه ن شه رعدانه روه دياريکراوه، ئه وه ش چ به هوى نه زانين و بيئاگاييه وه بيټ له سروشت و کرؤکى ده قه کانى ئايين، يان له پووى ده مارگيرى و که لله شه قبييه وه بيټ. گوتراوه: (غلا في

١ مفردات ألفاظ القرآن: الراغب الأصفهاني: تحقيق: صفوان داودي، دار

القلم، دمشق، ١٩٩٢، ص: ٦١٣.

الدين غلوا)، واته: توندپهویی کرد له ئاییندا، چۆن توندپهویییهک؟!، واته زۆر دهستی داگرت، تا له سنوور دهچوو.^۱ وەرگیراوه کانی وشه ی (غلوا) له هه ندیک له فهرمووده کانی پیغه مبه ریشدا ﷺ هاتوو، بۆ نمونه: بۆ گه یاندنی مانای زیاده پهویی له ماره ی ژنان و له به کاره یانی کفنی مردودا، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: (وریا بن! له ماره ی ژناندا، زیاده پهویی مه که ن).^۲ ههروه ها ده فهرمویت: (له کفنه کاندا زیاده پهویی مه که ن).^۳

۲- (غلو) زیاده پهویی له زاراوه به کاربردندا:

له و پیگه زمانه وانیه ی سه ره وه، زانایانی پیشین و پاشین - وهک یهک- له کاتی قسه و باسیاندا له سه ر مانای زیاده پهویی له

۱ المنجد الأبجدي: دار المشرق، بیروت، د.ت، ص: ۷۳۹.

۲ سنن النسائي: كتاب النكاح، به ژماره: ۳۹۲۷.

سنن أبي داود، به ژماره: ۲۷۹۱۳.

ئایینداو ئاماژەکردنیان بۆ لیکەوتەکانی، جەختەکانەوه
لهسەرئەومانایانە.

سەبارەت بەو مەسەلانەی پەیوەندیارن بە بیرو بروا
تیگەیشتنەکان و هەلسوکەوت و حوکمەکانەوه، زانای ناودار
(ئبن تیمیە) دەلیت: "لهسنور دەرچوون ئەوهیە زیادەیهک
بخزیتە سەر شتیك، سا، بە پیاھەلدان بێت، یان داشۆرینی له
سەروو مافی خۆیەوهو شتی لهو جۆرە.^۱ (ئبن حجر
العسقلانی)یش دەلیت: (غلو) زیادەرەوییه له شتیكد،
(تەشدید)یش بریتیە له شکاندنی ئەو سنوورە.^۲ (تەبەری)ش
دەلیت: بنەرەتی (غلو) له هەرشتیكد، دەرچوونە له سنوری

۱ اقتضاء الصراط المستقیم: أحمد بن تیمة، ۱/۲۸۹.

۲ الفتح الباری فی شرح صحیح البخاری: ابن حجر العسقلانی. طبعة بیت

الأفکار الدولية، الرياض، د.ت، ۳/۳۲۶۴.

ئەوشتە، ھەر ئەمەشە سەبارەت بە ئاین دەگویت. ^۱ پېشەوا
(شاتى) یش دەلەت: (غلو) بە مانای فرەپۆی و
لەسنوردەرچوون دیت، تا ئاستى دەستبالویى. ^۲

کەواتە لە ژێر پۆشنایى مانای زمانەوانى وشەکە و بۆچوونى
زانایان لە وبارەیهو، دەکریت لە رووى زاراوهو (زیادەرەویى
لە ئایندا) بەم جۆرە پیناسە بکەین:

(زیادەرەویى لە ئایندا بریتییه لە دەرچوون لە سنور، لە
بیروباوهرۆ پەرستش و گوفتاروو کرداردا، بە فرەپۆی و
زیادەخستنه سەر، یان بە لیکردنەو و کەم و کورتى تیايدا.
جا، بە هۆی نەزانین و خراپ تىگەبشتنەو و بىت، یان بە هۆی
توندەرەویى و دەمارگیرىیهو و بىت بۆ رایەکی دیاریکراو).

۱ جامع البيان في تفسير آي القرآن: أبو جعفر بن جرير الطبري،

(ت: ۵۳۱۰) دار الفكر، بيروت، ۱۴۰۵، ص: ۳۴.

۲ نبذة الاعتصام للشاطبي: ناصر سبحاني، السليمانية، ۲۰۰۷، ص: ۱۲.

۳- زیاده‌په‌ویی له ئاییندا، نهك زیاده‌په‌ویی ئایینی، یان توند‌په‌ویی له ئیسلامدا، نهك توند‌په‌ویی ئیسلامی:

هه‌له‌یهك- بى ئاگایانه، یان به ئاگایانه و به مه‌به‌ست- له به‌کاره‌ینانی ئه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌دا هه‌یه. ئه‌وه‌ی ئیمه قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ین باسی زیاده‌په‌ویی و تیژپه‌پیه له ئاییندا، بۆیه ده‌بیته‌ به‌و ده‌سته‌واژه قورئانییه: (الغلو فی الدین) ئاماژه‌ی پێبکریته، نهك توند‌په‌ویی و په‌رگه‌رییه‌که نیه‌سه‌ت بدریته پال خودی ئایین، واته: نابى بگوتریته: (الغلو الدینی).

ئهمه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که خودی (دین) خو‌ی له‌خویدا په‌رگه‌ریی و توند‌وتیژی و زیاده‌په‌ویی تیدا نیه، چونکه له‌لایه‌ن خوای زاناو کاربه‌جیوه هاتووه و دانه‌پالی ئه‌و صیفه‌ته بۆ ئایین، یان بگوتریته له‌وه‌وه هاتووه، جیگه‌ی قبولکردن نیه، له کاتی‌که‌دا ئایین له‌ خودی خویدا- وه‌ك به‌رنامه‌یه‌کی خودایی- دووره له‌وه‌ی که له‌ لایه‌ن شوینکه‌وتوانییه‌وه -یان

دهگونجیت به مه به ست و به پیلان نه یارانیه وه - ده خریتته
سه ری، یان لئی که م ده کریتته وه، به لام ده کریت که سانیک له
په پره وانی تووشی ئه مپه رو ئه وپه پگرتن، لادان و کورته یان، له
ئاییندا ببن، یان ته نانه ت تووشی شیواندیشی ببن.

هر له م روانگه یه وه ده سته واژه ی (توندپه ویی ئایینی)، یان
(توندپه ویی ئیسلامی) هه له یه کی مهنه جیه و هه ق وایه
بگوتریت: (توندپه ویی له ئاییندا)، یان (توندپه ویی له
ئیسلامدا). چونکه قسه و باس له سه ر بوچوونیک، یان قسه یه ک،
یان کرداریکه، که خوی له زیاده پوی ئاییندا ده بینیتته وه، سا
به زیاده کردن بیت، یان ده ست توند کردن، جا، به نه زانیی بیت،
یان به مه به ست.

پیشه وایانی ته فسیری قورئان و فه رموده سه رنجی ئه م
مه سه له یه یان داوه. ئه وه نده ی به نده پیم زانیبیت له هه موو
کتیبه کانی که لتوری ئیسلامیدا وشه ی (الغلو الدینی) به کار

نه هاتووه، سه رباری به دواداگه پانی به رده وام و لیكۆلینه وهی به رفراوانم له و بواره دا، به حوكمی به دواداچوونم بۆ باسه كه .

لیروهیه كه پیشه وا (بوخاری) به شیکی له (الجامع الصحیح) هكه یدا ته رخان کردووه به ناوی (ما یُكْرَهُ مِنَ التَّعَمُّقِ وَالتَّنَازُعِ وَالغُلُوِّ فِي الدِّينِ)، واته: ئه وهی نه خوازراوه سه باره ت به قوولبوونه وه ومله جه پری و زیاده پوچوون له ئاییندا)،^۱ به دوای ئه ویشدا پیشه وا (موسلیم) ی نه یسابوری و چه ندین پیشه وای فرموده ناسی تریش - له هه مان پیره ودا - به دوایدا پویشتون.

ههروه ها زانایانیش له بیرمهندو نووسه رو بانگخوازه هاوچه رخه کانیش زاراوه ی (الغلو الدینی)، (توندره ویی ئایینی) یان به کارنه هیئاوه، مه گه ر كه سانیکه كه م، كه سه رنجی جیاوازی نیوان دوو زاراوه كه یان نه داوه، یان هه ندیک

^۱ بروانه: فتح الباری: ابن حجر العسقلانی، بیروت، بیت الأفكار، الدولية،

□ .۳۲۶۲/۳

نوسەرى چەپ و سىكۆلار، كە بەلايانەو ە گرنك نىە چ
صىفەتتىكى زىادەپۆيى و توندرەويى بخرىتە پالّ خودى ئايىن،
يان ئايىنپەرەران بكرىنە توندرەو، لەوانەشە زۆرىكىان
بەكارهيتانان بۆ زاراوەى (زىادەپۆيى ئايىنى)، بەمەبەست بىت
بۆ شىواندى ئەو لايەنەى بيانەويّت لە ئىسلامدا ناشىرىنى بكن،
ئەويش تۆمەتباركردنىەتى بە توندرەويى و ئوصولگەرايى و
توندىتيزى، لە كاتىكدا لەبىريان چووتەو ە -يان لەبىر خۆيان
بردۆتەو ە - كە ئايىن - وەك سەرچاوە بنەرەتییەكەى، نەك
وەك ەلئىنجان و بىرى پەپرەوانى - پاك و دوورو پارىزراو ە
هەر كەمى و زىادەپۆيىەك، چونكە رېنومايى خودايەكە كە
داناو زاناو شارەزايە بە كاروبارى بەندەكانى و دوورە لە ەموو
كەم و كورتییەك.

ديارە كە باسمان لە ئايىن كرد مەبەستمان كلتورو راو
بۆچوونى زانايان نىە، چونكە ئاسايىە كە زۆرچار ەندىكىان
كەوتبنە ەلەو ەو شتائىكىان گوتبىت كە لەگەلّ تايبەتمەندى

میانہ پره ویی ئایینی ئیسلامدا، یہ کنہ گریته وه و ئاینیش لیی
به پرسیار نیه .

پابه ندبوونی دروست، زیادہ پره ویی و په پگری نیه :

پیویسته له م ئا قارهدا ئاماژہ به وهش بدهین که پابه ندبوونی
ته واو به ئیسلام و گوپرایه لی فه رمانه کانی و شوینکه وتنی
سووننه ته راسته کان و دستگرتن به کاروباره گرنه گانه وه و
دورکه وتنه وه له جیگومانه کان و کارکردن به فه رمانه کان و ئه و
پاوبوچوونانه ی که پای جیاوازیان له سه ره .. ئه مانه پییان
ناگوتری زیادہ پره ویی له ئاییندا. زیادہ پره ویی له ئاییندا وه ک
پیشتر له پیناسه زمانیی و زارواهییه که یدا پرونمان کرده وه،
ته نها بو شتیک ده گوتریت که سنورشکی نییه کی پرونی تیدابیت
له وهی شه رعی خواوه ند دایناوه، واته: (غلو) و پوچوونی زیاد،
په پگری، زیادهینان، کورتهینان، توندگرتن، شلگرتن و به
گشتی لادان له هیلی دروست و چوارچیوه و مه ودا
دیاریکراوه که ی ئایینی خوی گه وره .

۴- توندرهویی له ناییندا مهترسیدارترین هه‌ره‌شه له سه‌ر خودی نایین:

۱- به پپی توئژته‌وه‌یه‌یه‌کی وردم بۆ قورئان و ژیاننامه‌ی پیغهمبه‌ران (درودی خویان له‌سه‌ر بی‌ت)، به درئژایی زیاتر له ۲۵ سال، دنیای بوومه‌ته‌وه که مهترسیدارترین هه‌ره‌شه بۆ سه‌ر نایین، رۆچوون و زیاده‌روه‌یه‌یه له خودی ناییندا. بۆیه قورئانی پیروژ پیغهمبه‌ری ئیسلامی ئاگادار کردۆته‌وه، که خاوه‌ن نایینه‌کان ئاگادار بکاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی زیاده‌رویی و توندره‌وی له ناییندا نه‌که‌ن. ده‌فه‌رموئ: (قل یا أهل الکتاب لا تغلوا فی دینکم) النساء / ۱۷۱. واته: بلی: ئه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان! زۆر رۆمه‌چن له نایینه‌تاندا.

۲- ئه‌و دیارده‌یه - وه‌ک وتمان- له‌قورئاندا پپی ده‌گوتریت: (الغلو فی الدین) واته: زیاده‌روچوون له ناییندا. وه‌صفه‌که‌ی قورئان زۆر وردو به‌مه‌به‌سته، چونکه ئه‌وانه‌ی تووشی ئه‌و ده‌رده‌ ده‌بن، وا ده‌زانن که له‌خه‌لکی زیاتر دینه‌دارترن،

واته: له بازنه‌ی ئاییندا ده‌سوورینه‌وه، بۆیه نه‌یفه‌رموه: (دەر مه‌چن له ئایین)، یان (دوور مه‌ که‌ونه‌وه له ئایین)، چونکه ئه‌و ده‌سته‌و تا‌قمانه، نه‌ک خۆیان به‌ دەر چوو نازانن، به‌ئکو خه‌ئاکنیک که‌ له‌گه‌لیان نین، به‌ دەر چوو له‌ ئایین ده‌زانن.

۳- ئه‌م ده‌سته‌و تا‌قمانه له‌ سه‌ده‌ی یه‌که‌می ئیسلامه‌وه په‌یدا بوون و پێغه‌مبه‌ری ئیسلام یا‌وه‌رانی لی ئاگادار کردنه‌وه‌و پێشبینی کرد بۆیان که‌ دوا‌ی خۆی سه‌ ره‌ه لده‌هن. بۆیه تا‌یبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌وانه‌ی با‌سکردو وه‌صفه‌کانیشی بۆ گوتن. له‌ وه‌صفیانا فه‌رمووی: (قورئان ده‌خوینن، به‌لام له‌ قورگیانه‌وه دهر ده‌چیت، واته‌ له‌ دلایانه‌وه دهر نایه‌ت)، هه‌رزه‌کارن، کالفامن، چه‌ک هه‌له‌نگرن، بی وه‌عدو به‌ئینن، سه‌رکرده‌کانیان نه‌ فام و نه‌زانن، خراپترینی خه‌لکن، هه‌ر له‌ ناو مو‌سلمانانان، دلایان دلی شه‌یتانه له‌ لاشه‌ی مرو‌فدا، ئیماره‌تیان ئیماره‌تی مندالانه، شه‌وی‌داریی ده‌که‌ن، به‌ رۆژ به‌ رۆژوو ده‌بن، عیباده‌ت و په‌رستشی زۆر ده‌که‌ن، به‌ راده‌یه‌ک که‌ ئیوه په‌رستشی خۆتان

بۆ ئەمىرو سەرۆكەكانىشيان دەفەرموئ: (رؤوس جهال)،
(شرار الناس)، (مرجت عهودهم وأماناتهم)، (من بني جلدة
المسلمين)، (قلوبهم قلوب شياطين، في جثمان إنسان).

بۆ جۆرى ئىمارەتەكەشيان دەفەرموئ: (إمارة الصبيان)،
(يقروون القرآن، لا يجاوز حلقيمهم) أو (حناجرهم)، (يقولون
من قول خير البرية)، و(يحقر المؤمنون صلاتهم عند صلاتهم،
وصيامهم عند صيامهم، وأعمالهم عند أعمالهم)، (يصومون
النهار)، (يقومون الليل)، (يتعبّدون)، (وجوههم معلمة من آثار
السجود)..

بەلام سەرەراى ئەمانە، ئەفەرموئ: (يمرقون من الدين كما
يمرق السهم من الرمية!).

بەراستى من دەلیم: دەبوايه رىوايهته صحیحهكانى ئە و
فەرموودانە بکرانایه بەیهکێک له نیشانهكانى پێغەمبەریتى ئەو
پێغەمبەرە (درودى خواى لەسەر بیّت)، که پێش زیاتر له ۱۴۰۰

سال، ھىندە بە وردىي وىناي ئەو دەستەو تاقم و گروپانەي
کردوۋە، دەلىي ئەمرو بەرامبەريان ۋەستاوہ!

۴- ئەم تايبەتمەندىيانە، ھەموو پىچەوانەي ناۋەرۆك و پەيامە
سەرەككەي ئىسلامن، كە پەيامى ھىدايەت و رەحم و سۆزو
مىھربانىي و مروفۇستىي و چاۋپۆشي و سەماحتە و لىيوردن
و خۆشەويستىيە، پىچەوانەي پىناسەي ئوممەتي ئىسلامىشن كە
خو ناساندوۋىيەتي بە (ئوممەتي ميانەرەو)، داۋاشى لە
بانگخوزانى كردوۋە كە بە ھىمنى و ھىكمەت و ئاموژگارىي
جوان، پەيامەكەي بگەيەنن و دوور بن لە توندوتىژىي. خۋاي
گەرە روو بە پىغەمبەرەكەي دەفەرموئ: (فبما رحمة من الله
لنت لهم، ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك)، آل
عمران/۱۵۹.

۵- ھەرگىز راست و رەوا نيە، كە ناحەزاني ئايين،
ھەلەكانى ئەو لادەرانە بقۆزنەۋە بو دژايەتيي ئايينى ئىسلام،
چونكە لەناو پەيرەوانى ھەموو ئايينە ئاسمانىي و

زەمىنىيەكانىشدا، توندرەھويى بەناوى خواو پېغەمبەران و ئايىنەكان و بىرمەندان و فەيلەسوفان و دامەرزىنەرانى حزب و رەوتەكانەو، كراوھو دەكرىت. مەگەر ئەرۇپاي مەسىحى كە - مەشھورە بە ئايىنى سەماحت- چىيان نەكرد بە مرقايتى؟ مەگەر ھەزاران حزبى لىبرال و ديموكرات سۇسيالىست و راسترەو و چەپرەو لە دونىادا، بەرنەبوونەتە گيانى يەكترو مىللەتانيان، بە ئىددىعاي داکۆكىي لە ھەمان ئايدىۆلۇژياو بىروباوهرى يەكتر..؟ مەگەر دەيان حزبى كۆمۇنىستى دونيا نەفرەتيان نەكرد لە (پۆل پۆت)^۱ ى سەركردهى دىكتاتورى

^۱ پۆل پۆت (۱۹۲۵-۱۹۹۸) دىكتاتورى ناسراو و سەرۆك وەزيران و حاكىمى كەمبۇدياو سەرۆكى شىوعىيەكان، (خەمىرەسورەكان)، لە ۱۹۷۵ تا ۱۹۷۹ واته لە ماوھى حوكمى خۇيدا، نزيكەى دوو ملئون كەسى لە كەمبۇدبىيەكان كوشت، لەبەر ئەوھى نەدەبوونە لايەنگرى خۆى و حزبەكەى، بۆيە كەمبۇديا ناونرا؛ كىلگەكانى مەرگ. بەندە سالى ۲۰۱۳ بۇ بە شداريي كۆنگرە يە ك سەردانى مۇزە خانەى ھەزاران كەللەسەرى كوژراوانم كرد لە شارى (پيوم پنه)ى

حزبی شیوعی ولاتی (کهمبؤدیا)، که به ناوی کۆمۆنیستییهوه ملیونها کەسی له هاوولاتیان کوشت، له پیناوی جییهجیکردنی بیروباوهری کۆمۆنیستیدا..؟

۶- کهواته ئەو بۆچوونانە زۆر هەلەن که دەلین. له بازنەهی شونیکهوتووانی هەر ئابین، یان هەر ئایدیایو بیرکردنەهوهیهکدا، تونرەویی دروستبوو، ئەو ئابینە یان ئەو ئایدیۆلۆژیایه هۆکارو بەرپرسه. نهخیر، به پینچەوانهوه، لادان له پرنهسییهکانی و شتواندنی واتاو مهدلولهکانی ئەو ئابینە هۆکارن، نهک خودی دهقهکان، لهمهدا ئابین و حزب و رهوتهکان هیچ جیاوازیان نیه.

۷- من لیرهدا راستییهکی تال دهلیم: به حوکمی ئیختیصاصم و موتالاکردنم بۆ ههزاران لاپهره له سهرحاوهو کتیبهکانی توراسی ئیسلامی، ناتوانم بیشارمهوهو نهیلیم:

پایتهختی (کهمبؤدیا)، که لهسهردهستی ئەو دیکتاتوره سته مکاره لهسنداره دران، یان له ژیر شکهنجه دا کوژران.

دۇنيابوومەتەوہ كە يەككەك لہ ھۆكارہ سەرھكییەكانی
سەرھەئدانى ديار دەى توندرەمويى لہ شوينكەوتووانى ئايىنى
ئىسلامدا، (لە بازنەى ھۆكارہ زاتىيەكاندا) دەگەرپتەوہ بۆ
زۆرىك لہو بابەتانەى لہو ككتيانەدا ھەن، كە لہ سەدەكانى
رۈبەرۈوبوونەوہى مۇسلمانان لەگەل نەپارو دوزمانى
داگىر كەردا نوسراون، وەك ئەوانەى لہ كاتى پەلامارەكانى رۆم
و فەرەنگىيەكان بۆ سەر شام و سەر ووى ئەفرىقىا، نووسراون.
يان ئەوانەى دواتر لە سەردەمى پەلامارەكانى تەتەر و مەغۇلدا
بۆ سەر عىراق و دورگەى عەرەبىيى نوسراون.

ئەم تاقم و گروپە ھاوچەر خانە، دىن دەق و فتواكانى ئەو
كاتە، دادەبەزىننە سەر ئەم سەردەمە ھاوچەر خە، بە بىئەوہى
كەمترىن خالى ھاوبەش و كۆكەرەوہ لە نيوانياندا ھەبىت. بۆيە
تۆ ئايەت و فەرمودە بۆ ئە و جۆرە كە سانە دىننيتەوہ، ئەو
دەئىت: (ابن تىمىيە) وای فەرموو! يان لە ككتىبي (الأحكام
السلطانية) دا واھاتوہ. لە كاتىكدا (ابن تىمىيە) كە باسى موبتەدىع
دە كات، ئەو تەتەر و مەغۇلە داگىر كەرانەى لہبەر چاۋ بووہ كە

پاش جهنگه‌کان له ناو موسلماناندا مانه‌وو زۆریکیان بۆ پاراستنی به‌رژه‌هه‌ندییه‌کانیان به درۆه ئیسلامه‌تی خویان راگه‌یانده. به‌لام ئهم تاقدانه دین بانگخوازان و خه‌لکی موسولمانی ئهم‌رو، ده‌بهنه‌ریزی ئه‌وان، به‌بێ ئه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌یه‌وه‌چاو بکه‌ن که حوکمه‌کان و فتواکان به‌گۆرانی شوین و کات و حاله‌ت و ژینگه‌گان، ده‌گۆرین، چ‌جای به‌تیه‌یه‌ری زیاتر له‌هه‌زار سال.

۸- بۆیه‌سالانیکی زۆره‌خۆزگه‌و خولیایه‌کی زانستی ب‌ه‌نده‌یه‌که‌هه‌لمه‌تیکی خاوی‌کردنه‌وه‌بۆ تورات ده‌ست پینکریته، ئه‌ویش له‌دوو جه‌مسره‌وه: له‌لایه‌که‌وه‌خورافات و ریواياتی بێ بنه‌ماو پ‌چه‌وانه‌ی قورئان و ژياننامه‌ی پ‌غه‌مبه‌ری ئیسلامیان، تیدا بۆ هه‌میشه‌ده‌به‌یئریته. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ئه‌و فتواو بۆچونه‌فیقه‌یه‌یه‌که‌کاتیان به‌سه‌رچووه‌بۆ ئهم سه‌رده‌مه‌ناشین و ناگونجین، دیاری بکری‌و خه‌لکیان لێ ناگادار بکریته‌وه.

من ئە وە ش ئە زانم كە ئەم بابەتە ئاوکیشەو مشت و مرو
بگرمو بەردەى زۆرىشى تىدايه، بەلام ئەمرو بيت يان سبهى،
كارىكه هەر دەبیت هەنگاوى بو بنریت..^۱

^۱ درێژەى ئەم توێژینهومیه، دەبیتە وەرگێراوى تیزی ماستەرى
بەندە بەناوى: (توندرهوبى له ئایندا. هۆکارى. نیشانهکانى.
چارەسەرى)، كە زیاتر له ۷۰۰ لاپەرەمیهو بەرێز پارێزەر (بەكر
حەمه صدیق)، وەرگێراوه بو كوردیى، هیوادارم بە زووترین كات
چاپى بكە یەن. □

بهشی دووهم
دهسته واژه‌کانی قورئانی پیروژ
دهرباره‌ی توندپه‌ویی

ئامازەكانى قورئانى پىرۆز پراو بۆچۈنى موفەسسىركان

قورئانى پىرۆز لە دەيان ئايەتدا ئامازەى كردووه بهو
هەلس و كەوتانەى كە دەچنە خانەى توندرەويى و لادان وەك:
(اعتداء): دەستدریژی، (طغیان): سەرکەشی، (عوسر):
قورسکردن، (حەرەج): نارەحەتى، (إصر): زەحمەت و
بارگرانی، (فظاظە): پووگرژی و زبری، (غلطە): دلپەقىی..
هتدا. لە بەرامبەر ئەمانەشدا ئامازەى كردووه بە نمونە و
دیاردەكانى پىچەوانەى ئەوانە، وەك: میانرەويى،
سنورپاریزی، پایەدارى، راسترەويى، (استقامة)، (یسر)
ئاسانکاری، (لین) نەرم و نیانى، (پەحم) سۆزو میهرەبانى. بۆ
نمونه دەفەرموی: (لا تعتدوا)، (لا تطغوا)، (لا تغلوا)، (فاستقم
كما أمرت)، (ما جعل علیکم فی الدین من حرج)، (یرید اللہ بکم
الیسر، ولا یرید بکم العسر)، (ویضع عنہم إصرهم والأغلال التي
كانت علیهم)، (وكذلك جعلناکم أمة وسطا لتکونوا شهداء علی
الناس).

له سوننه تیشدا چەندین نمونه له و دەسته واژانه هاتوون، که قەدەغە کراون، وەك: (تشدید، مشادة، تعسیر، تنفیر، تنطع، عنف، لعن، تعنت، اعتداء). له بەرامبەریشدا ئاماژە ی کردوو بە چەندین نموونە له دژەکانی، وەك: (تسهیل، تیسیر، تبشیر، رفق، لین، رحم، حب، عطف..)^۱

وشە ی (غلو) له قورئاندا وەك زاراویەك بۆ باسی توندپەوی و پۆچوون و لەسنوورلادان- وەك پیشتەر وتمان- دوو جار هاتوو، له هەردوو ئایەتی ژمارە (۱۱۷) ی سورهتی (النساء) و (۷۷) ی سورهتی (المائدة)، هەردوو وشە و دەسته واژەکەش بە شیوازی قەدەغە کردن، (لا تغلو) هاتوون: واتە زیادپۆمە چن. بەم شیوازی خوارەو:

خوای گەرە له ئاقاری پیشاندانی دۆخی ئەهلی کیتاب و ئەو هەلانی تی ی کەوتن، له لادان و دەرچوون له سنوورو زیادەپەوی له ئایینداو سنوورشکینی له خزمەت پیغمبەرانی خوادا، باسی جولهکە و نەصرانییهکان دەکات که (عوزەیر) و

^۱ له بەشی سییەمدا بە درێژی باسی توندپەوی له سوننه تدا دەکەین.

(عیسا) یان (سلاوی خویان له سهر بیټ) کردبووه کورانی
 خودا، دهفه رمویټ: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ، وَلَا
 تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ، إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
 اللَّهِ وَكَلَّمْتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ، فَاْمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ، وَلَا
 تَقُولُوا ثَلَاثَةً، انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ، إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ، سُبْحَانَهُ أَنْ
 يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ، لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ
 وَكِيلًا﴾ النساء: ۱۷۱ از

واته: ئه ی خاوه ن کتیبه کان! زیاد له حد پومه چن له
 ئاینه که تانداو له باره ی خاوه جگه له راسته قینه هیچ مه لئین،
 به راستی (مه سیح) عیسا ی کور ی مه ریه م، پیغه مبه ری خودایه و
 که لیمه ی ئه وه و سپاردوویه تی به مه ریه م و پوچی که له و، که واته
 باوه پ به خواو به پیغه مبه ره که ی بهینن و مه لئین خودا سییانه،
 و از بهینن باشتره بوټان، به راستی (الله) تاکه په رستراوه، (تاکه
 فرمانه و او فتر یادره سته) به رزو گه وره تره له وه ی که نه وه ی
 هه بیټ، هه رچی له ئاسمانه کان و سه رزه ویدایه مولکی ئه وه .

(قورتوبی) له ته فسیری ئه م زنجیره ئایه ته دا ده لئیت:
 "مه به ست، زیاده ره ویی جوله که بوو سه باره ت به عیسا، که

تۆمه تیان خسته پال مه ریه می دایکی، (سهلامی خویان له سهر بیّت). ههروهها زیاده پۆیی نهصرانییهکان ئهوه بوو که عیسیان برده پیزی خوا، بۆیه هه موو زیاده پره وۆیی و که مپه ویهه که خراپ و بئ باوه پیهه^۱.

(نهوه وی جامی) ش له ته فسیری هه مان ئایه تدا وتوویه تی: "زیاده پره ویی مه که ن له ئایینه که تاندا، واته فره پۆیی مه که ن له گه وره کردنی عیسیادا، چونکه ئه وه راست نیه، ههروه کو جوله که زیاده پره وییان کرد له تانوتلیدانی، کاتی گوتیان: عیسا پۆله ی زینایه. که واته هه ردوو جه مسه رو ئه مسه رو ئه وسه ری میانه پره وییه که، خراپه^۲."

ههروهها زانای بلیمهت (محمد رهشید رهزا) - له هه مان جیکه وته دا- ده لئیت: "ئه م ئایه تانه بو وه لامی به لگه ی نهصرانییهکان دابه زیوه، پاش وه لامی به لگه کانی جوله که و

۱ الجامع لأحكام القرآن: أبو عبيد الله القرطبي، سورة النساء، ته فسیری ئایه تی ژماره: (۱۷۱).

۲ تفسیر مراح لبید، التفسیر المنیر لمعالم التنزیل: محمد النووی الجامی، دار احیاء الکتب، دت، ط: ۱، ص: ۱۸۶.

نەھيشتنى بەھانەكانيان. جولهكه له سووكايه تيكردن به عيساو
 بپيژيني كردن به رامبەري و به كافر كردنى، زۆر پۆچوون. گاورو
 نەصرانيه كانيش له گەوره كردن و پيروز كردنى عيسادا
 زياده پوييان كردو زۆر پۆچوون".

بۆيه كاتيک خواي گەوره گومانەكاني ئه وانی په واندەوه،
 گومانەكاني ئه مانيشي نەھيشت، فەرمووی: (يا اهل الكتاب لا
 تغلوا في دينکم). واتە: نەكەن ئەو سنوورانە بشکينن كه خواي
 گەوره بۆي داناون، زيادکردن بۆ ئاين وهك ليكه مکردنه وه يه تي،
 هەردووکیان دەرچوونه له باري ئاسايي ئايينه که. (و لا تقولوا
 على الله الا الحق) واتە: ئەو شتەي که چه سپاوو بە ديهاتوو له
 خودی خۆيدا، يان به ده قیکی ئاييني دەماو دەم، يان به
 بەلگه يه کی عه قلیي يه کلاکه ره وه. به راستی ئیوه بۆ هيج
 قسه يه کتان سه بارهت به عيسا به لگه يه کی له و جوړه تان پي نيه،
 (إنما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله).، به راستی مه سيح،
 عيسای کورپی مه ريه م پيغه مبهري خوايه و هيجی تر.^۱

۱ تفسير القرآن الحكيم: محمد رشيد رضا، دار المعرفة، بيروت ط: ۲،

د.ت، ۶/۸۱.

له نایه تی دواى ئەم نایه ته شدا، خواى گه وره ئەوه وه بیبری ئەهلی کیتاب دینیتته وه که (عیسا) (ﷺ) خوی مله جیری ناکات له وهی به ندهیه کی خوا بیټ، تا پیوستی هه بیټ به زیاده پوی نایه تی کیتاب و بیکه نه خوا، یان کوری خوا، هه وه کو حالئ فریشته نزیکه کانی خوا، خوا ده فه رمویت: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ، وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ النساء/۱۷۲، واته: مه سیح نکولی له وه ناکات که به ندهیه کی خوا بیټ، به هه مان شیوه فریشته زور نزیکه خراوه کانی نکولی له وه ناکه ن، هه ره که سیک له په رستنی خوا مله جه ری بکات و لوتبه رزی بنوینی، ئەوا هه موویان بو لای خوی کۆده کاته وه.

لیره دا له گه ل ئەوه دا که زۆرینه ی ته فسیره کان جهخت ده که نه وه که نایه ته که له باره ی نه صرانییه کانه وه دابه زیوه - به تاییه تی نه صرانییه کانی (نه جران)، (ابن الجوزی) یش ئەو رایه ده داته پال رای زۆرینه - به لام پواله تی نایه ته که وه ره وتی نایه ته کانی پیش خوی و وشه ی (یا أهل الكتاب) و تیوه گلانی

شوینکه وتوانی ههردوو ئایینه که له زێده پڕویدا، دهخواییت که مانای گشتیی بگهیه نیت، بگره هه ندیک پێداده گرن، که ئایه ته که ئاراسته ی کهسانی تریش دهکات، جگه له جوله که و نهصرانی، (ابن حجر العسقلانی) له و باره یه وه ده لیت: وشه ی (أهل الكتاب) - واته له ئایه ته که دا - بۆ گشتاندنه، بۆ ئه وه ی جگه له جوله که و نهصرانییه کان، کهسانی تریش بگریته وه، یان مانا که ی وا لیکده دریته وه که غهیری جوله که و نهصاراش دهگریته وه.^۱

به هه رحال، خوای گه وره - له هه ل و مه رجی باسکردنی ئه هلی کیتابدا - ئاماژه ی کردووه که ئه وان باوه پری راسته قینه یان نه هیئاوه و فه رمان به رداری ته ورات و ئینجیل و فه رمانه دابه زینراوه کانی تری سه ریان نه بوون و په چاوی ئه و به لئین نامه یان نه کرد که خوا متمانه ی پیدان له سه ری، که بریتیه له متمانه دان به پیغه مبه رانی خوای گه وره و به درۆنه خسته نه وه یان - که چی جارێک وه ک خودی مه سیح،

۱ الفتح الباری: ابن حجر العسقلانی، ۳/۳۲۶۴.

جاریکیش وهك باوك، جاریکیش وهك سییه می سی که سه که
 (ثالث ثلاثه)، باسیان له خوا ده کرد- پاک و بیگه ردیی بو خوا-
 له و باره یه وه خوی گه وره فه رموی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا
 تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ
 وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ المائدة: ۷۷.

واته: پیان بلّی، ئەهی ئەهلی کیتاب، زیاده پۆیی مه کهن له
 ئایینه که تاندا جگه له راستی، شوینی ههواو ئاره زووه کانی
 که سانیکیش مه کهون که سه ریان لیشیواوه و گومرا بوون و زور
 سه ریان له که سانی تریش شیواندوووه له ریگه ی راست و میانه
 ون بوون.

(قورتویی) له ته فسیری ئەم ئایه ته دا ده لیت: (غلو): بریتیه
 له زیاده پوهیی و له سنورده رچوون، ئەگه ر له ئاییندا بیّت،
 ئەوه ده رچوونه له سنوری وهی دابه زیو، به ره و چه زو
 ئاره زووه کانی نه فس، وهك دانانی پیغه مبه ران و پیاوچاکان به
 په روه ردگار، که گوايه سوودو زیان ده به خشن، به پیی
 ده سه لاتیکی غه بیی، به ده ر له سوننه ته خوداییه کان، که
 یاسای هۆو هۆکاره به رده سه ته کانن و کردویانن به خواوه ندو

دەپەرسترین! لە جیاتی خوا بانگیان لی دەکریت، یان لەگەڵ
خوادا هانایان بۆ دەبریت. هەروەها وەك كۆمەڵە پەرسەنیک كە
خوا مۆلەتی پێ نەداون، یان حەرامکردنی شتیک كە حەرام
نەکرایی، وەك ئەو حەلالانەى كە قەشە و گۆشەگیرەكان، لەسەر
خۆیان و شوینكە و تووانیان حەرامیان کردوو، یان وەك
فرەپەوییەك لە پەرسەندا، جا ئەو بۆ پەرزەماندیی خوا، یان بۆ
پوپامایی و شۆرەت بووبیت، وەك یەك وایە، خۆی گەورە
قەدەغەى کردوو لەسەر ئەهلی كیتاب - ئەوانەى هاوچەرخی
دابەزینی قورئان بوون - ئەو جۆرە زیادەپەوییە بکەن، كە
پیشتر خەلكی میللەتەكەیان کردوویانە، هەروەها ئەو لاسایی
بوو هۆی سەر لێشیواندنیان".^۱

لەو پێگەیهووە خۆی گەورە هۆشیاریی داووتە میللەتی ئیسلام
لەكەوتنەچالێ ئەو زیادەپەوییەى ئەهلی كیتاب كە لە چەندین
جیگەى تردا تیی كەوتوون. لەوانە ئەم ئایەتە پیرۆزە كە باسی
پوونکردنەوهی دۆخی ئەهلی كیتابە، كە چۆن كەوتوونەتە ئەو

۱ هەمان سەرچاوەی پیشوو، ۶ / ۴۸۸.

زیاده پوویی خوا له ئایینه که یاندا لئی قه دهغه کردوون: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (٨٧) وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿المائدة/ ٨٧-٨٨﴾، واته: ئەوی ئەوانەوی باوەرتان هیناوه، ئەو شتە خاوینانەوی که خوا بۆتانی حەلال کردوو، حەرامی مەکهەن، دەستدریژیش مەکهەن، بەراستی خوا دەستدریژیکارانی خوشناوێت. بخۆن لەو پووییە حەلالەوی خوا پێی داو، بە حەلالیی نۆشتان بیّت، تەقوای ئەو خوایە بکهەن که ئیوه باوەرتان پێیەتی.

(زەمەخشری)ش لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەلیت: "مانای ئەوێه شت لە خۆتان قه دهغه مەکهەن، وەك حەرامکردن، یان بەزیاده پوویی، مەلێن ئەوێمان حەرامکرد لەسەر خۆمان، بە نیازی وازلیهینان و چله کیشیی و سکهه لگوشین. لە سنوره حەلالەکانی خوا دەرمان بۆ حەرامەکانی، یان دەستبلاوی

مهكهن له خواردنى حه لآلدا، يان به زؤرو سته مكارى شته
حه لآله كان حه رام مهكهن.^۱

ئوهى جيگه سهرنجه له ئايه ته كه دا، ئوهيه كه
ئيمانداران شتيك له سهر خويان يان خه لك حه رام بكن كه خوا
حه لآلى كرديت، ئوهى روونكر دؤته وه كه هه موو حه لآليكى
باش پوزيه كى خوايه و دروسته چيژى لى وه ربگيريت و
حه رامكردى شته باشه كان و پوزى حه لآل، شكاندى
سنوره كانى شهريعه ته، ههروه كو دستدرىژى كردنه سهر
باشه كان به كردنيان به شتى پيسو حه رامكراو، ئوويش
سنورشكيئيه وهك يهك.

له حيكه تى ئه و قه دهغه كردنه شدا دهفه رمويت: (خوا
دهستدرىژكارانى خوشناويت)، ئوه زياده هاندانيكه بو
خولادان له سنورشكيئى. ههروه كو په يوه ستركردى فه رمانه كه
به (تهقواى) خواوه و به خواردنى پوزى باش و حه لآل، ئامازهيه
بو ئاويته بوونى مانا ئيمانيه كان له گه ل ره هه نده ژيانيه كانى

۱ تفسير الكشاف من حقائق التنزيل: أبو القاسم عمر الزمخشري، دار

المعرفة، بيروت، ۲۰۰۵، ۲/۳۰۶.

ترو ئەو غەریزانەى خوا مروّقى لەسەر دروست کردووه،
بەتەواوی پێچەوانەى ئەو تیروانینەیه، یان ئەو ریبازەیه که
هەندى زیادەرەو لە ئاییندا دەیگرە بەر، لە رێگەى وازهینان
لەو حەلّەى خوا بە مروّقى بەخشیوه و ئەو نازو نیعەتەى داواى لى
کردوون باسى بکەن و چىژى لى وەرېگرن، وەك ئەو رەوشەى
زۆرىكى خەلك تىى كەوتن لە هەندى قوناعى مېژووى ئىسلامیدا
بەناوى خواپەرستى و خۆنزیكکردنەو لە خوا، ئەو هەش بە
شوینكەوتنى ئەو چلەكیشە نەصرانیانەى خواى گەرە
هۆشیاریى پیداین كە شوینیان نەكەوین.

(قورتوبى) لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا دەلّیت: "زانایان
وتوویانە، ئەم ئایەتەو هاوشیوه كانی و ئەو فەرموودانەش كە
بەو مانایە هاتوون، بەرپەرچدانەو ن بۆ زیادەرەو
چلەكیشەكان و خەلكە دەستبەتالە صوفییەكان، چونكە هەر
یەكێك لەو تاقدانە لەسەر رېگای خۆى لایداوه و ئامانجى
نەپىكاوه". (تەبەرى) ش دەلّیت: "هیچ موسلمانىك بۆى نیە
شتىك حەرام بكات لەسەر خۆى لەو شتانەى خوا حەلّالى

کردوون بۆ ئیمانداران، له خواردنی باش و پۆشاکى باش و
هاوسەرى باش".

لەم لایەنەو دەگێرێنەووە کە هەندیک لە هاوێلانی پێغەمبەر
ﷺ لە ماله کانیاان دانیشتن و ویستیان وەك کارى نەصرانییه کان
بکەن، بە حەرەمکردنی خۆراک و پۆشاکى باش و خۆجیاکردنەووە
لە ژنەکانیاان، ویستیان چلەکیشی بکەن، نە گوشت بخۆن و نە
چەوری. کە ئەو هەواله گەیشتهووە بە پێغەمبەر ﷺ، قەدەغەى
لیکردن و ئاگاداریی کردن کە سوننەتى ئەو وانیە، ئەو ژن
دەهیئیت و خۆراک دەخوات و دەخەویت و شەونویژ دەکات و
پۆژوو دەگریت و هەندى جاریش بە پۆژوو نابیت، هەر کەسیکیش
لەو ریبازە لابدات لەو نیە. هەر وەها پێی فەرموون: گەلانی
پیش ئیو بەم توندپەوییه لەناوچوون، لەسەر خۆیان توندکرد،
خواش دەستی لەسەر توندکردن، ببینن ئەووە ئاسەوارو
پاشماوێکانیاانە لە (دیر) و (کلئسا) کاندان، ئەو ئایەتەش لە

بارەى ئەوانەو دەبەزىوہ. ئەم فەرمودەيە (ابن عباس)و
كەسانى تریش گىپراویانەتەوہ.^۱

(پەشىد پەزا)ش لەم بارەيەوہ ئامازە دەدات بەوہ كە:
"راستە، لەوانەيە حەرەمكردنى حەلالەكان پەيوەندىيە بە
بەجیھینانى سویندیک یان نەزریكەوہ نەبیّت، لەوانەشە
پابەندىيە بەوانەوہ ببیّت، ھەردووکیشیان دروست نین،
پابەندبوون بۆ مەبەستى خۆراھینان لەسەر بارى ببەشبوون لە
خۆشىي، یان لەوانەيە بۆ پارزىکردنى سەرەتای تورپەبوونیک
بیّت، بەلام وازھینان لە حەلالەكان بە شیوازى وازھینان لە
حەرەمەكان-با بەبى نەزرو سویندیش بیّت- خۆنزیكردنەوہش
بیّت لەخوای گەرە، بە خۆرەتاندن و خۆببەشکردن، ئەمە
جیگەى گومان و بەشیكى زۆرى خەلك و صوفیيەكانى پیوہ
ئالوودە بوون، بیدەى وازھینانى وایان ھەيە، ھاوچەشنە
لەگەل بیدە کردەبيەكان، شوینى خەلكانى پيش خویان
كەوتن، بست بە بست و گەز بە گەز، وەك نەوہى ئیسرائیل و

۱ أسباب النزول: جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، (ت

۹۱۱ھ).

پراھیبہ نہ صرانیبہ کان، ئەوانیش لە ھەندیک بپتەرستی وەك ئەو بەرھەمانە وەرپانگرتبوو، كە ھەموو جۆرە گۆشتتیکیان ھەرەم کردبوو، لە گەڵ جوانیبی و نازو نیعمەتەکان.^۱

لەو میانەییەو دەکریت ئاماژە بکەین بۆ ئەو ھەمی کە تیگەیشتنیکی خراپ ھەییە لەو ئایەتە پیرۆزە کە دەفەرمویت:

﴿وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلاً﴾ المزل: ۸، واتە: زۆر دلسۆزانە پوو بکەرە خوا. لە کاتی کدا کە ئەم ئایەتە پیرۆزە جگە لە دلسۆزیی لە خوا پەرستی و پشتکردن لە بتەکان، شتیکی دی ناگەییەیت.

زانای ئوصولی زان (أبو بکر ابن العربی) دەلیت: "مانای ئەم ئایەتە ئەمەییە: دلّت یە کلابکەرەو ھەمی بۆ خوا، دابری لە بتی داروبەرد. بە ھەمان شیوہ (مجاھد) دەلیت: مانای ئایەتە کە ئەو ھەمی: لە خوا پەرستیدا دلّت تەنھا بۆ خوا بییت. کە واتە ئەو (تبتل) ھەمی فەرمانی پیدراوہ لە ئایەتە کە دا، بریتیییە لە دابراپ بۆ خوا، بە دلسۆزیی و خوا پەرستی، و ھەکو دەفەرمویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

۱ تفسیر القرآن الحکیم: محمد رشید رضا، ۱۹/۷ - ۲۰.

وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾ البينة: ٥، واته: فرمانیان پی
 نه دراوه، مه گهر بۆ ئەوهی به دلسۆزیی و ملکه چیی خوا
 بپهستن. ئەو جوړه په رستشه قه دهغه کراوش بریتیه له
 جیپه لگرتنی رپچکه ی نه صرانیه کان له وازهینان دنیاو له
 هاوسه ریو و گوشه گیری له کلئساکاندا.^١ ههروهها وتوویه تی:
 پیغه مبر ﷺ به کردار تهرکی دنیا ی قه دهغه کردوه، له
 شهرحی ئەوه دا ده لئیت: بریتیه له فرمانبهرداریی و
 دوورکه و تنه وه له قه دهغه کراوه کان، نه ک وازهینان له
 رپگه پیدراوه کان.^٢

به وشپوهیه روون ده بیته وه که خوی گوره رپی نه داوه به
 ئەهلی کیتاب- پاشان موسلمانان کانش- که له ناییندا
 زیاده رپه ویی بکه ن، جا له تیگه یشتنی مه بهسته کاندای بیت، یان
 له مامه له کردندا بیت له گه ل حوکمه کانی، به توند رپه ویی له
 کردارداو ده رچوون له و خوا په رستیانی خاوا

١ أحكام القرآن: أبو بكر ابن العربي، تحقيق: علي الجاوي، دار الفكر،

١٩٧٤، ٨٠/٤.

٢ هه مان سه رجاوه ی پیشوو، ٦٣٦ / ٢.

پيغەمبەرەكەي ﷺ دايانناون، يان بەھەرامکردنى خوشيى و جوانيىەك، كە خوا بۆ بەندەكانى خۆى و دەرنابىت، بە جورىك خواى گەورە ئەو كارەى بە دەستدريژى و دەرچوون داناوہ لەو سنورەى بە پەواى زانيوہ بۆ بەندەكانى. ھەر و ھا فەرمانى پيداون - لە جيى ئەوہ - بە شوينكەوتنى پيازيكى ميانەيى ئاسان و دوور لە تەنگەتاويى، ھەر و ھا سوودبينى و چيژوہرگرتن لە نازو نيعمەتى ھەلالى خوا.

نمونه‌کافی زیاده‌په‌ویی له قورئاندا

له قورئانی پیرۆزدا نمونه‌ی زۆر هه‌ن له‌و زیاده‌په‌ویی‌ی ئه‌هلی کیتابی تیکه‌وتوه، جا له‌ په‌هه‌ندی فیکریی و باوه‌په‌یه‌وه بیټ، یان له‌ په‌هه‌ندی هه‌لسوکه‌وتی کردارییه‌وه، له‌گه‌ل هۆشیاریدان به‌ میله‌تی ئیسلام، نه‌بادا بکه‌ونه ئه‌و هه‌لانه‌ی ئه‌وانی تیکه‌وتن. ده‌کریت چهند نمونه‌یه‌ک به‌ئینینه‌وه که تیایدا ئه‌و زیاده‌په‌ویییه - به‌ هه‌ردوو جوهره‌که‌یه‌وه - به‌رجه‌سته ده‌بیټ، که قورئان هۆشیاریی له‌سه‌ر داوه، به‌لام ئه‌هلی کیتاب له‌سه‌ر په‌وتی خۆیان سووربوون و ملیان نه‌دا، به‌شیککی زۆریان به‌رده‌وامبون له‌سه‌رگه‌ردانی فیکریی خۆیان. چهند نمونه‌یه‌ک له‌وانه:

* زیاده‌په‌وییان له‌ گه‌وره‌کردنی هه‌ندیک له‌ پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان و کردنیان به‌ خوا، یان بریکاری خوا، پێیان وابوو که سوودو زیان ده‌گه‌یه‌نن، خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووت:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ، ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ، يُضَاهِيُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ، قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (٣٠) اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿التوبة/٣٠-٣١﴾ .

واته: جوله که کان وتیان عوزه یر کوری خواجه، نه صرانییه کانیش وتیان مه سیح کوری خواجه. نه وه گوته ی ده می نه وانه، خویان به قسه ی بی باوهره پیشینه کان ده چوینن، خوا به گزیاندا بچیت، که چون بوختان هه لده به ستن. نه وانه قه شه و چله کیشه کان خویان و مه سیحی کوری مه ریه میان - له جیی خوا- کردبووه چند خواو په روه ردگاریک بو خویان، له کاتی کدا که فه رمانیان پینه کرابوو جگه له وه ی خواجه کی ته نها بپه رستن، که جگه له و په رستراوی تر نیه، خوا بیگه ردو پا که له و هاوه لدانان و شیرکه ی ده یخه نه پالی.

* زیاده‌پره‌ویی نه‌صرانییه‌کان له زیادگه‌وره‌کردن و سنور به‌زاندن له‌به‌مه‌زندانی عیسا‌دا (علیه‌السلام) وه‌ک په‌رچه‌کرداریک بۆ ئەو زیاده‌په‌ویییه‌ی جوله‌که‌که‌سووکایه‌تیان ده‌ره‌قی کردبوو، ئەوه‌ش بووه‌ هۆی ئەوه‌ی بکه‌ونه‌ داوی شیرکه‌گه‌وره‌که‌وه‌، که شیرکی سیکوچکه‌ بپیاردانه‌، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ، وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ، إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، وَمَأْوَاهُ النَّارُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (٧٢) لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ، وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ، وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ المائدة / ٧٢-٧٣، واته: ئەوانه‌ کافر‌بوون که

وتیان خوا بریتیییه‌ له‌ مه‌سیحی کورپی مه‌ریه‌م، مه‌سیح وتی: ئە‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل، خوا بپه‌رستن، که‌ په‌روه‌ردگاری من و ئیوه‌یشه‌، به‌ راستیی هه‌رکه‌سیک هاوه‌ل و شیرک بۆ خوا بپیار بدات، ئە‌وا خوا به‌هه‌شتی له‌سه‌ر حه‌رام کردووه‌و دۆزه‌خ

شوئنییه تی، سته مکارانیش هیچ پشتیوانگه لیکیان نیه. به راستی ئه وانه ی گوتیان خوا سییه می سیانه که یه کافر بوون، هیچ (فه ریادره سو فه زمانه وایه ک) نیه جگه له خوی تا قانه، خو ئه گهر وازنه هیئن له وه ی که ده یلین، ئه وه ئه شکه نجی به ئازار بهرئه وانه یان ده که ویت که کافر بوون.

پاشان قورئانی پیروز ئه وه یان بیرده خاته وه که عیسا جگه له مروقیکی پیغه مبه ر، شتیکی دیکه نه بووه، زیان و سوو دیان پی ناگه یه نیت، ده فه رمویت: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَاُمُّهُ صَدِيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ اَنْظُرْ كَيْفَ نَبِّئُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ اَنْظُرْ اَنِّي يُؤْفَكُونَ (٧٥) قُلْ اَتَّعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَّا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ المائدة / ٧٥-٧٦. واته: مه سیحی کوری مه ری م ته نها پیغه مبه ریک بووه، که پیش ئه و چه ندین پیغه مبه ری تر پویشتون، دایکی که سیکی زور راستگو بوو، هه ردوکیان پیکه وه خوراکیان ده خوارد، بروانه چوئن ئیمه ئایه ته کانیا بۆ

پوون دهكه ينه وه، پاشان بپوانه ئه وان چۆن درۆ هه لده به ستن.
 پييان بلي: ئايا ئيوه جگه له خوا، كه سيك ده په رستن، كه هيچ
 زيان و سووديكي نيه بوتان؟ له كاتيكا كه خوا بيسه رو زانايه ! .

* زياده پوي هه نديكيان له حه رامكردي جوانييه كاني خواو
 پوزييه باشه كاني، ئه مه ش بووه هوي كه وتنه داوي شيركي
 ته شريعكردي هه نديك شت كه خوا ريگه ي پينه دابوو. هه روه ها
 فره پوي له عيباده ت و په رستشه كان و خوئه زيه تدان و
 بيبه شكردي ده روون له حه زو چيزو ئاره زووه كان و وازه ينان له
 هاوسه رييتي و زياده پوي له داهيناني سروي خواپه رستيداو
 شوينكه وتني باوه ري پرپوچ و داهينراو شتي بيزراو نه شياو . .

ئهم كارانه ئه واني خسته هه لديري ئه و (په هبانيه ت) و
 چله كيشييه ي كه خوا پوزيك له پوزان له سه ري دانه نابوون،
 خوي گه وره ده فه رمويت: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا
 بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ، وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ، وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا
 ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ، فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا، فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ الحديد: ٢٧ .

واته: پاشان، عيسای کوری مهريه ممان به شوينپي ئه واندا
هيناو ئينجیلمان دايه و به زهیی و به خشینمان خسته دلی
شوینکه وتوانی، چله کیشیه کیش که خویان دایانهینا، ئیمه بۆ
په زانه مدیی خوا له سه زمان نووسیبون که چی وه کو خوی
په چاویان نه کردو خه قیان نه دایی، دواتر ئه وانهی باوه پریان
هینا، پاداشتمان دانه وه، زۆرینه په کیش له وان له ئایین
دهرچوون.

دانشگاه

بهشی سییهم

نمونه یهك له وهی دهر باره ی زیده پوی
له سووننه تی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه

له سوننه تی پیغه مبهری ئیسلامدا ﷺ چه ندین فہرموودہ ہاتوون کہ ئہ و بنہ ما قورئانییہ پرووندہ کہ نہ وہ، سہ بارہ ت بہ قہدہ غہ کردنی زیادہ پڑوی لہ ئاییندا، چ زیادہ پڑوی لہ مامہ لہ لہ گہ ل قورئانی پیرؤزدا، چ لہ مامہ لہ لہ گہ ل شہ خصی پیغه مبهری خودا ﷺ، چ لہ خواپہ رستی و گوشہ گیری و قہدہ غہ کردن و حہ رام کردنی شتہ باشہ کاندہ. ہر وہ ہا چہ ندین فہرموودہ ہن کہ ئامارہ بؤ چہ ندین لایہ نی زیادہ پڑوی دہ کہ ن، ہندیکیشیان ہوالی ئہ وہ یان داوہ کہ زیادہ پڑوی یہ کیك بووہ لہ ہوکانی لہ ناو چوونی ژمارہ یہ کی زؤری میللہ تانی پیشو.

پیشہ و بوخاری ہستی کردوہ کہ پابہ ندبوون بہ قورئان و سوننہ تہ وہ پاریزہ ری دہ کات لہ کہ وتنہ ناو ہلڈیری زیادہ پڑوی، لہ بہرئہ وہ بہ شیکی لہ کتیبی (جامع الصحیح). لہ کہ ی ناوناوہ (کتاب الاعتصام بالکتاب والسنة)، ہر وہ ہا بہ تیگہ یشتن و لیزانینی ساغ و دروستی خوئی، ہستی کردوہ کہ شوینکہ وتنی پیغه مبهر ﷺ موسولمان دہ پاریزیت و دہرکی بہ وہ ش کردوہ کہ (قولبوونہ وہ لہ پرسیارہ کان) و (ململانئ لہ زانست) و (زیادہ پڑوی لہ ئایین) و (داهینان لہ خواپہ رستیدا)، لہ

گرنگترین دیاردهو پِروالتهکانی هه‌له‌گرتنی شوینپیی
پینغه‌مبهری خوان ﷺ له‌ویشه‌وه ده‌بنه‌نیشان‌هی دوورکه‌وتنه‌وه
له‌قورئان‌و‌سوننه‌تی پینغه‌مبهر ﷺ .

لیره‌شه‌وه به‌شیکی تری ته‌رخان کردووه به‌ناوی (باب
الاقْتِدَاءِ بِسُنَنِ الرَّسُولِ) به‌شی شوینکه‌وتنی سوننه‌ته‌کانی
پینغه‌مبهر ﷺ . به‌شیکی تریشی تایبه‌تکردووه به‌ناوی (باب ما
يُكْرَهُ مِنْ كَثْرَةِ السُّؤَالِ، وَتَكْلُفِ مَا لَا يَعْنيهِ)، واته: به‌شی
خرایی زۆر پرسیارکردن و خوّه‌لقورتاندن له‌کاریکا
په‌یوه‌ندیی به‌که‌سیکه‌وه نه‌بیت. هه‌روه‌ها به‌شیکی تری
ته‌رخان کردووه بۆ (الاقْتِدَاءِ بِأَفْعَالِ النَّبِيِّ ﷺ) واته: به‌شی
شوینکه‌وتنی کاره‌کانی پینغه‌مبهر ﷺ . به‌شیکی تریشی داناوه
به‌ناوی (باب ما يُكْرَهُ مِنَ التَّعَمُّقِ وَالتَّنَازَعِ فِي الْعِلْمِ وَالْغُلُوِّ فِي
الدِّينِ وَالدُّعَى)، واته: به‌شی خراییی قولبونه‌وه‌ی زیادو مملانی
له‌زانستداو زیاده‌پۆیی له‌ئایینداو بیدعه‌کردن، له‌به‌ر پۆشنایی
ئایه‌تی (لَا تَغْلَوْا فِي دِينِكُمْ)، تئیدا چه‌ندین فه‌رموده‌ی هیناوه
که پینغه‌مبهر ﷺ ریگه‌ی نه‌داوه به‌پۆژووی لیكدانه‌پراوو
داهینانی هه‌رشتیک به‌ناوی ئایینه‌وه، یان خو‌پابه‌ندکردن

بهشتیکه وه که پیغمبر ﷺ مؤله تی تیدا نه داوه، یان نۆر
پرسیارکردن. ههروهها بهشیکی تری تایبته کردووه،
بهناونیشانی ﴿وَكذلك جعلناكم أمة وسطا﴾ واته: بهجووره
ئيوه مان کردووه به میلیه تیکی میانه.

له بهشی (الأذان) یشدا چه ندین فهرمووده ی تری هیناوه که
پیرگییان تیدایه له دریزکردنه وه ی قورئان له نویتدا بو ئیمام و
فهراماندان به سوککردن و خیرا ئه نجامدانی، بویه لومه و
سه رزه نشتیکی (معاذی کوری (جبل) ی تیدایه به هوی
دریزکردنه وه ی نویتزه که یه وه، بوخاری به سه نه دی خوی له (ابن
مسعود) ه وه (خوا لییان رازی بیته) گیزاوییه ته وه که پیاویک
وتی: ئه ی پیغمه مبه ری خوا! سویندی، من له نویتزی به یانیدا
دوا ده که وم، به هوی فلانه که سه وه یه، چونکه نویتزه که
دریزده کاته وه. ئیتر هیچ جاریک پیغمه مبه رم ﷺ به و تورپیه وه
نه بینی، وه ک وتاره که ی ئه و رۆژه ی. پاشان فهرمووی: (ئيوه
خه لک ده تورینن، هه رکه سیک له ئيوه پیشنویتی کرد بو

خەلك، با كورتى بكا تەو، چونكە مرؤفى لاوازو بە تە مەن و
خاوەن پىداوئىستىتان لە گەلدايە).^۱

بەو شىوئە دەبينىن كە پىغەمبەر ﷺ هىچ رۆژىك بە
ئەندازەى ئەو رۆژە توورە نەبوو، كە دەبينىت يەككە لە
هاوئەلەكانى درىژە بە نويز دەدات لە پىشئوئىژى كردنىدا بۆ
خەلكى، چونكە دەبىتە ھۆى تۆراندنى نويزخوئىنەكان.

لەم سەردەمەى خوئماندا چەندىن پىشئوئىژى ئەمرو هىشتا
بەداخەو تىنەگەيشتوون لەم رىئومايە پىغەمبەرەنە،
دەبينى نويزەكە بە خەلك درىژ دەكەنەو، نەخوازە لا لەو
مژگەوتانەى نويزى ھەينىيان تىدادەكرىت و جمەيان دىت لە
خەلك، لە ناوئەراستى بازارو گەرەكە قەرەبالغەكانداو لەناو
نويزكەراندا خەلكى پىرو نەخوئى تىدايە، چەندىن تىش ھەن
كە دوكان، يان شوئىن كاريان بەجىھىشتوو، بەبى ئەوئە
پاداشتى نويزى ھەينىيان دەستبەكەوئىت، بەلام درىژكردنەوئە
نويزى پىشئوئىژەكە دەيانتۆرئىن و لەوانەشە واز لە

۱ صحیح البخارى: كتاب الأذان، باب: ۶۱، رقم الحديث: ۷۰۲.

جه ماعه ته كه بهیننو له ناو قهره بالعی و دوكان و بازارو
ماله كانياندا، نوژیکی بی گیان بکن، یان به لایه نی که مه وه
بیبهشیان ده کهن له ده سته که وتنی خیری نوژی به کومه ل و
ئاماده بوونی مزگه وت.

(بوخاری) به سه نه دی خوئی له (عائیشه) وه (خوا لئی پازی
بیته) ده گیریته وه که ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ کاریکی کردو
مۆله تی نه کردنیشی دا، که چی که سانیک هر کردیان و
ئه نجامیان دا. ئه م هه واله گه یشته وه پیغه مبه ری خوا ﷺ،
ئه ویش دهستی کرد به وتاردان و سوپاسی خوی کرد، پاشان
فرمووی: (ئه وه چیه که سانیک هه ن مله جه پئی ده کهن له سه ر
کاریک که من ده یکه م، سویند به خوا من له هه موویان زیاتر
خواناسترم و له هه موویان زیاتر له خواده ترسم.)^۱ (عه سقه لانی)
ده لیت: فرمووده که هاندانی تیدایه بو شوینکه وتنی
پیغه مبه رو خراپی قۆلکردنه وه ی شت و خۆره تاندن به دوا ی

۱ صحیح البخاری: کتاب الأدب، باب: ۷۲، رقم الحدیث: ۶۱۰۱.

بابه ته ریځه پیدراوه کان و باش سه ودایی له کاتی خویندنه وهی
ثاموژگاریی و گورینی خراپه ش به نارامی.^۱

(نه سائی)ش له (سونه ن)ه کهیدا به سه نه دی خوئی له (ابن
عباس)ه وه ده گپړیته وه، پیغه مبر ﷺ له به ره به یانی پوژی
(عهقه به) - که له سه ر پشستی وشتره که ی بوو - فرمووی:
ئاده ی، هندی ورده به رد م بو کوبکه ره وه. منیش هندی
ورده به رد م بو کورده وه. هریه که یان به ئه اندازه ی دنکه
پاقله یه که ده بوو، که دامه دهستی، فرمووی: ئا به م شیوه
به ردانه، به ردی (جه م رات)، فری بدن، نه که ن زیاده روه یی
بکه ن له ئاییندا، گه لانی پیش ئیوه به زیاده روه یی له ئاییندا
له ناوچوون.^۲ له گپړانه وه یه کی (ابن ماجه) شدا هاتووه، (ابن
عباس) فرمووی: حوت ورده به رد م بو کورده وه، له ناو

۱ فتح الباری صحیح البخاری: أحمد بن حجر العسقلانی، بیت الأفكار
الدولية، الرياض، ۳ / ۷۸ / ۲۶.

۲ سنن النسائی الصغری: أحمد بن نصیب النسائی، باب مناسك الحج،
مکتبة ابن حجر، دمشق، ۲۰۰۴، حدیث رقم ۳۰۰۷ و ۳۰۰۹.

لهی دەستیدا ئال و ویژی پێدهکردن و دهیغهرموو: بهم شیوه
بهردانه بهردبارانی شهیتان بکهن.^۱

جا ئایا حاجییه موسلمانان له م سهردهمهدا بهگویی ئهم
فرمانه ی پیغهمبهر دهکهن، له کاتی فریادانی بهردهکانی
جهمهراتدا؟ ئایا موسلمانان ئاگادارن که شهریعت و
حوکمهکانی، حیکمهت و ئامانجیان ههیه و دهبی بزانی،
ههروهها پهستشهکان و دروشمهکانیش، ههموو حیکمهتی
تایبهتی خویان ههیه و دهبی لییان تی بگهین و پاشان پابهندی
شیوازهکانی ببین، بهوشیوهیهی که خواو پیغهمبهرهکهی
فرمانیان پیداوین.

ههروهها چهندین فرمووده هاتوون لهسهر جووری
مامهلهکردن لهگهڵ قورئانی پیروژدا، که ریگه دهگرن له
زیادهپویی له قورئاندا، له فرموودهیهکدا دهفرمیت: (قورئان

۱ سنن ابن ماجه: محمد بن یزید ابن ماجه القزوينی، باب مناسك الحج،

مکتبه ابن حجر، دمشق، ۲۰۴، الحدیث رقم ۳۰۲۰.

بخوینن، زیاده پوویی تیدا مه کهن، بینازی مه کهن، نانی پی
پهیدا مه کهن، پاره و پوولی پی زور مه کهن).^۱

سه بارهت به مافی زیاده پوویی له گه ل خودی پیغه مبهری
خوادا ﷺ، له (صه حیعی بوخاری) دا هاتووه: که پیغه مبهر ﷺ
سه رنج دهدات هندی هاوه لی له وه صفر کنیدا سنور
ده به زینن و کاریکی له گه ل ده کهن که له کرداری نه صرانیه کان
ده چوو که کردیان به رامبه به (عیسا) پیغه مبهر ﷺ، نه و جا
له و فرموده یه دا که عومهری کورپی خه تتاب ریوایه تی کردووه.
فرمووی: (پیامدا هه لمه دن، وهک نه وهی نه صرانیه کان
هه لیانده دا به (عیسا) دا، بلین نه و: به نده و پیغه مبهری
خودایه)،^۲ (قورتوبی) ده لیت: "مانای نه وهی به شیوه یه ک
پیامدا هه لمه دن به صیفه تیک که له مندا نه بیت، مه به سنتان
له و پیا هه لدانه به باشی باسکردنی من بیت، هه روه کو چون

۱ مسند أحمد بن هلال الشیبانی: بیت الأفكار الدولية الأردن، ۲۰۰۴،

حدیث رقم ۱۵۶۱۴ و تکرر الحدیث فی الأرقام ۱۵۷۵۶، ۱۵۷۵۸.

۲ صحیح البخاری: کتاب أحادیث الأنبیاء، باب قوله تعالى (واذکر فی

الکتاب مریم)، رقم الحدیث، ۳۲۴۵.

نەصرانییەکان وەصفی (عیسا)یان کرد ﷺ بە وەصفیك
 تیایدا نەبوو، کردیانە کوپی خوا، بە و کارە کافر بوون و سەریان
 لی شیوا، ئەوەش ماناکەى ئەوەیە هەر کەسیك کاریک زیاتر لە
 ئاستی خۆی بەرز بکاتەووە لە ئەندازەى خۆى تى پەڕینىت بە
 وەصفیك کە تیایدا نەبیت، گوناھبارە، چونکە ئەگەر ئەوە
 دروست بوایە بۆ هەر کەسیك، ئەوە پیغەمبەرى خوا ﷺ لە
 هەموو کەسیك لەپیشتر ئەبوو.^۱

بەم شیوەیە پیغەمبەرى خوا ﷺ کۆتایى دەهینى بە
 پیاھەلدانى خۆى، جا نەخوازەللا ئەگەر بۆ پیاوچاكانى تر
 بىت! سەربارى ئەوەش هیشتا زۆرىك لە خەلك دەبینىن
 زیادەپۆیى دەکەن لە گەرەکردنى پیغەمبەردا ﷺ، لەو شیعرو
 مەدحنامانەدا کە لە پى و پەسم و ئاھەنگەکاندا دەخوینرینەو،
 بە خەياللى هەندىك لەوانە گوايە ئەمە گوزارشتە لە
 خوشەویستى بۆ پیغەمبەر ﷺ، لە کاتىکدا کە خوشەویستى و
 پىزانىنى، لە ناسىنى ریزو پلەوپایەى پیغەمبەردایە، هەرودەها

۱ تفسیر القرطبي، ۵ / ۲۴۷، (سەرچاوەى پيشوو).

صه لآوه تدانه له سهر خۆی و ئالو بهیتی و یارانی، ههروهها شوینکه وتنی رینوما ییه کانی و فه رمان بهرداری فه رمانه کانی و وازهینان له و شتانه یه که ئه و قه دهغه ی کردوون.

(عه سقلانی) له لیکدانه وهی مانای فه رمووده که دا ده لیت: " (ابن الجوزی) وتوویه تی: قه دهغه کردنی هه رشتیک مه رج نیه به لگهی رپوودانی بیّت، چونکه ئیمه که سیکی وهها ناناسین بانگه شه یه کی له جۆری شوینکه وتوانی عیسا بۆ پیغه مبه ری ئیسلام (عليهما الصلاة والسلام) کرد بیّت، به لگو هۆی قه دهغه کردنه که به رپواله ت ئه وه یه که رپوویداوه له و فه رمووده یه ی (معاذ) کوپی (جه به ل) (خوا لیی پازی بیّت) ده یگیریته وه که داوای مؤله تی دریز کردنه وه ی سوجه دی لیکرد، رینگهی پینه دا، وه کو مه ترسی ئه وه ی هه بووبیّت که که سیکی تر زیاتر له وهش بکات، بۆیه وه ک جهخت له سه رنه کردنی کاره که قه دهغه ی کرد. (ابن التنین) وتوویه تی: فه رمووده ی پیغه مبه ری خوا ﷺ که ده فه رموویت: (پیامدا هه لمه ده ن)، واته: وه ک وه صفی نه صرانییه کان بۆ عیسا، وه صفو سه نای من مه که ن، هه تا هه ندیکیان زیده رپۆ بیان کردو

عیسایان کردیانه هاویهشی خوا، بگره هندیکیان وتیان عیسا -پهنا به خوا- خودی خوايه، هندیکی تریان وتیان کوری خوايه، پاشان کۆتایی قسهکانی هیئاو فهرموی: من بهندهی خوام. دهلی: خالی سهرهکیی له هیئانی ئەم باسه بۆ (عومه) ﷺ له وه ترساوه زیادهپۆیی بکهن. " ۱

بۆیه له سهردهمی پیغهمبهردا ﷺ پوویداوه که هندیکی هاوهلی ﷺ ویستووینه گوشهگیری بکهن، به وازهینان له ژنهینان و نهخواردنی گوشت و خۆراکی باش و ههلال، یان نهخوتن و پۆژووگرتنی بهردهوام و چلهکیشی، وهک کاری هندیکی نهصرانی و مانهوه له مالهکانداو له بهرکردنی جلی زبرو خۆخهساندن و شتی تری لهم بابته- وهک باسمان کرد- (گوايه) بۆ گهپان بهدوای تهواویی و گهیشتن به پله ههرهبالاکان -بهپیی بۆچوونی خۆیان- بۆیه پیغهمبهر ﷺ خۆی دهركی به ترسناکیی ئەم مهسهلهیه کردو وهک لادان له سوننهتی خۆی و وازهینان له ریبازهکهی و دههچوون له رینگهی راست، سهیری

۱ فتح الباري للعسقلاني ۱۲/۱۸۱، (سههچاوهی پیشوو). □

کردو وهك توندېره وپپه كى سه ره خوږه ئه ژمارى كرد- وهك
هاوشيوه ي ئه و چاره نووسه ي به سه ر گه لانى تريشدا هات-
هه روه كو جه ختى له سه ر ئه وه كرده وه كه ئه وه له ناوبردنى
مافى خودى كه سه كه و مافى خيزان و كه سو كاريشيه تى.

(بوخارى) به سه نه دى خو ي له (ئه نس) ي كورپى (مالك) ه وه
(خوا لى پازى بيت) گيړاويه تيه وه كه: سى تا قم هاتنه مالى
هاوسه ره كانى پيغه مبه ر ﷺ، پرسى يارى شى وازى خواپه رستى
پيغه مبه ريان كرد ﷺ، كاتى بويان باس كرا - وهك به كه ميان
زانى بى - وتيان: جا ئيمه له كو ي و پيغه مبه رى خوا له كو ي؟
خوا له گونا هه پيشين و پاشينه كانى ئه و خو ش بو وه.
له به رئه وه يه كيكيان وتى: هه ميشه شه ونويژ ده كه م، ئه وى
تريان وتى: منيش ته واوى سال به رپوژوو ده بم و نايشكي نم،
ئه وى تريشيان وتى: منيش واز له ژنه ينان ده مينم و هه رگيز
هاوسه رگيرى ناكه م، كه پيغه مبه ر ﷺ هاته وه، فه رمووى:
(ئه رى ئيوه بوون ئاواو ئاواتان وت؟ سا، سويندم به خوا، من
له هه مووتان له خواترسترو خو پاريزترم، به لام به رپوژوو ده بم و

دهيشيشكيينم، شهونويژ دهكه م و دهشخه م، ژنیش دههينم،
 هه ركه سيكيش پشت له رپرهي من بكات، له من نيه).^۱
 له ريوايه تيكي (ابن جرير) دا له (أبي قلابه) وه هاتوه كه
 پيغه مبه ر ﷺ به قسه ي ئه وانه نارحه ت بووه، پاشان
 فه رمويه تي: (خه لكانی پیش ئیوه به توند رهي له ناوچوون،
 شتيان له سه ر خويان توند كر دو خواش ده ستي له سه ر
 توند كر دن. ببينه، ئه وه ئاسه واره كانiane له ديرو كليساو
 په رستگا كاندا. خوا بپه رستن و هاوبه شي بو دامه نين، هه ج و
 عومه بكه ن، راست بن، هه موو شتيكتان بو راست ده بيت.
 هه روه ها له گيزانه وه يه كي تريشدا هاتوه كه پيغه مبه ر ﷺ
 كه سيكي نارد بو لاي ئه و گه نجانه و فه رموي: (گيانی خوٲان
 مافي هه يه له سه رتان، خيزان و كه سو و كارتان مافيان هه يه،
 شه ونويژ بكه ن و بخه ون، رۆژوو بگرن و جاروباريش بيشكينن،
 كه سيك واز له سوننه تي ئيمه بهينيت له ئيمه نيه).^۲

۱ صحيح البخاري، كتاب النكاح، باب الترغيب في النكاح، رقم الحديث،
 ۵۰۶۳، وصحيح مسلم، كتاب استحباب النكاح، رقم الحديث: ۱۴۰۱.
 ۲ تفسير المنار: محمد رشيد رضا، ۷/۲۵.

هروه‌ها (ترمذی) فرموده‌یه‌کی هیناوه، به سنده‌دی خوی له (ابن عباس) وه ده‌گیریتته‌وه پیاویک هاته لای پیغه‌مبهری خوا ﷺ و وتی: ئە‌ی پیغه‌مبهری خوا... من گوشتم له‌سه‌ر خۆم حه‌رام کردووه. ئایه‌ت هاته خواره‌وه و فرمووی: (ئە‌ی ئە‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، شتیکی باش له‌سه‌ر خۆتان حه‌رام مه‌که‌ن، که خوا حه‌لالی کردووه بۆتان).^۱

به‌م شیوه‌یه پیغه‌مبهر ﷺ بنه‌ما قورئانییه‌که له قه‌ده‌غه‌کردنی زیاده‌پۆیی له ئاییندا پوون ده‌کاته‌وه بۆ میله‌ته‌که‌ی، به‌لیکدانه‌وه‌ی پوواله‌ته‌کانی، وردکردنه‌وه‌ی کایه‌کانی و پوونکردنه‌وه‌ی مه‌ترسی داخزانه‌ ناوی، به ئاگادارکردنه‌وه‌ی میله‌ته‌که‌ی له نزیکه‌بوونه‌وه‌ی، به قه‌ده‌غه‌کردنی هه‌ر کاریک سه‌ربکیشی بۆ زیاده‌پۆیی، ئامۆژگاریکردن به پابه‌ندبوون به قورئان و سوننه‌ته‌وه، وه‌کو دوو پاریزه‌ر له که‌وتنه نیوداوی هه‌له‌ی توندپه‌ویی و زیاده‌پۆیی و که‌لله‌شه‌قی و سه‌ختگیری و قورسکاری و تۆراندن و

۱ سنن الترمذی: کتاب تفسیر القرآن، رقم الحدیث: ۳۰۵۴.

سەرسەختى و خۆپەتاندن لەجىيى وەرگرتنى مۆلەتە
خوایىه كان و خۆپاھىنان لەسەر شتىك شەرع رىگەى پىنە داىيت.
بە وردبوونە وە لە و فەرمووانەى باسماں كردن، ھەندىك
مانا و تىگەيشتن وەردەگرين، لەوانە:

۱- زيادەپۆيى لە ئايىندا بە ھەموو شيۆەكانىيە وە، بەھەر
بەھانەيەك بىت، كارىكى ناپەوايە، خواو پىنغەمبەرەكەى پازى
ناكات.

۲- ئاسانكارىيى لە كاروبارو سووكردنى بارى شانى خەلك،
يەكئىكە لە ئامانجە ھەرە گەرەكانى شەرعدانەرى دانا.

۳- نەرم و نىيانىيى و لىبور دەيى و بەدەستە وەھاتن و وازھىنان لە
توندىيى و لاوازيى، لە پەوشتە جوانە ھاوتەرىبەكانى سروشتى
مروفن.

بۆيە پشتبەستىن بەوانە و پەنابۆبردنىيان پىويستىيەكى
سەرشانى ئەو ناوھندە ئىسلامىيى و دام و دەزگايانەيە كە لە
پىزى پىشەوہى بزاقى بانگخوازين لەناو مىللەتدا، پىويستە
ھەستىن بە زەقكرنەوہى ئەم مانايانە و كار كردن بۆ تىگەياندى
خەلك لەسەريان، ھەرەھا پىويستە لەسەر موسولمانانىش

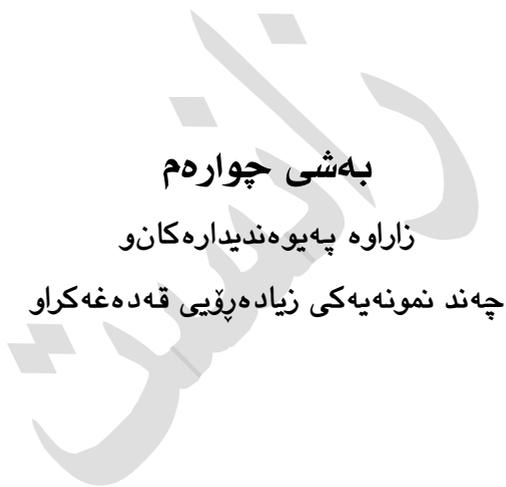
په فتاری پی بکن، چونکه وینه ی ئیسلام له لایه ن کومه لگا کانی
تره وه له وانه وه وهرده گیریت.

دانشین

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ
إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ
وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ
إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾

النساء / ١٧١

دانشگاه

بہشی چوارہم

زاراوه په یوه نډیداره کانو

چہند نمونہ یه کی زیاده پړویی قه ده غه کراو

□

دانشگاه

چەندىن حوكوم مەسەلە ھەن، بەشىۋاڭىڭ لە شىۋاڭەكان
 پەيوەندىدارن بە ديار دەى زىادە پەۋىيى و توندرەۋىيە ۋە، ھەندى
 لەۋانە لە چەندىن ئايەتى قورئانى پىرۆۋزدا ئامازەيان پىكراۋە،
 ۋەك چەند ئاراستە كىرىكى كىرىكى بۆ ئوممەتى ئىسلام،
 ھەندىكىشىيان پىغەمبەرى خوا ﷺ لە شىۋەى زاراۋە چەمكا
 پوونى كىرۋونە تەۋە، ھەمو ئەۋانە چەند كاروبارىڭن پىۋىستە
 بزىرئىن، بۆ تەۋا كىرىكى وئىنەى زىادە پۇيى و تىگەشىستى
 پەھەندەكانى. ھەندىڭ لەۋ زاراۋانە لىكدانەۋەن بۆ ماناى
 زىادە پۇيى لە ئايىندا، ھەندىكىشىيان گوزارشتن لە وئىنە
 پۋالە تەكانى زىادە پۇيى، يان ھەرجىيەك لەۋ پەيدا دەبىت، يان
 سەرى بۆ بىكىشىت، جا لە پەھەندى باۋەرىيى ۋەزىيەۋە بىت،
 يان ھەلسۈكەۋتى كىرارىيەۋە، پاشان ھەندى زاراۋەى تر ھەن
 لە سىرەتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوون ئەۋ مانا باشانە دەدەن
 بەدەستەۋە كە پىچەۋانەى ئەۋانەن گوزارشت دەدەن لە
 جۆرەكانى زىادە پۇيى و بۋارەكانى.

ئەم بەشە - بەكورتى - تەرخان دەكەين بۆ ئەۋ چەند ئايەت و
 فەرمودانەى تايىبەن بۆ ئەۋ بابەتە.

۱- چند نمونه‌یك له زاراوه و ئاماژه قورئانییه‌كان:

لیره‌دا چند نمونه‌یك له وانه دینینه‌وه كه له قورئانی پیروژدا هاتون:

— ئاراسته‌کردنی خوای گه‌وره بۆ ئوممه‌تی ئیسلام به پابه‌ندبوون به تاییه‌تمه‌ندی میانه‌یی وه‌ك نیشانه‌یه‌کی جیاکه‌ره‌وه له نیوان هه‌موو میله‌تانی دونیادا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿وَكذلك جعلناكم أمة وسطا لتكونوا شهداء على الناس﴾ البقرة/۱۴۳: به‌و شیوه‌یه، ئیوه‌مان کرده ئوممه‌تی میانه، بۆ ئه‌وه‌ی بینه‌شایه‌ت به‌سه‌ر خه‌لكه‌وه.

— نه‌ه‌یشتنی ته‌نگه‌تاو‌کردن و حه‌ره‌ج به‌سه‌ر ئوممه‌ته‌وه، له‌دانانی حوکه‌م‌ه‌کانی ئیسلامدا:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ما جعل عليكم في الدين من حرج﴾ المائدة/ ۶: خوا له ئاییندا هه‌ج حه‌ره‌ج و ته‌نگه‌تاوییه‌کی به‌سه‌ر شانتانه‌وه دانه‌ناوه.

— دیاری‌کردنی سنوره‌شه‌رعییه‌كان و ڕیگه‌گرتن له به‌زاندنیان: خوای گه‌وره له چه‌ندین شوینی جیاوازا، پاش پیشانانی

كۆمەلېك حوكمى شەرىئى پەيوەندىدار بە ژنو خىزانەو ەو ەى
تريش دەفەرموئىت: ﴿تلك حدود الله فلا تعتدوها﴾ البقرة/۲۲۹:
ئەوانە سنورى خوان مەيانبە زىنن.

— فەرماندان بە پاستوستان لەسەر پىيانى ميانەو نەھىشتىنى
سنورشكىئىنى:

خوای گەورە دەفەرموئىت: ﴿فاستقم كما أمرت ومن تاب معك،
ولا تطغوا﴾ ھود/۱۱۲: ھەول بە پاست بوەستىت، ەك چۆن
فەرمانت پىدراو، ھەر ەھا ئەوانەش كە لەگەلت تۆبەيان
کردو، سنور مەشكىئىن. (طغیان) لە ئايەتەكەدا مانای
سەرکەشىي و دەرچوونە لە سنور.

— خواستى ئاسانكارىي بۆ ئوممەت و بارسوكىي لەسەرى:
خوای گەورە دەفەرموئىت: ﴿يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم
العسر﴾ البقرة/۱۵۸. خودا ئاسانكارىي بۆ ئيوە دەوئىت،
بارگراىي و سەختگىريي بۆ ئيوە ناوئىت.

— ناپەزايى دژ بە سنورشكاندن: قورئانى پىرۆز ناپەزايى
نیشان دەدات بە رامبەر ھەموو سنورشكاندنىك، ەك شىوازيك
لە شىوازەكانى ئەو زىادە پىويەي چەند تاقمىكى ئەھلى كىتاب

تیی که وتن. خوی گه وره ئاماژه ده دات به هندی پواله تی
 زیاده پویی ئه وان وه کو: هه لوه شانده وه ی په یمان له گه ل خوا،
 ده ستکاری قسه له شوینی خویدا، هه شارسانی به شیکی وه حی
 خواوه ند، به تایبه تی ئه و به شه ی تایبه ته به هاتنی
 پیغه مبرمان محمد ﷺ، هه روه ها له بیرکردنی پشکیکی زور
 له وه ی خوی گه وره وه بیری هینابوونه وه، زیاده پره وییان
 ده رهق به عیسا، به وه ی گوتیان که خودا عیسا ی کوری
 مه ری مه، گومان و بانگه شه یان به وه ی که ئه وان کورانی خودان و
 خوشه ویستی ئه ون، زیاده پوییان له کاروباریکی زورداو
 به گالته گرتنی ئاینیان و ده مپیسسیان و هه رامخورییان و..
 چه ندین شتی دی.

— هه لاکردنی شته باشه کان و ناره زایی دژ به هه رامکردنی
 ئه و نیعمه ته پاک و جوانانه ی خواوه ند به خشیونی:

خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ
 لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾

الاعراف/۳۲. بلی: کییه ئه و کهسه ی ئه و جوانییانه ی خوا حه رام دهکات، که بۆ بهنده کانی خوی وه ده رییه ئان، له گه ل پۆزییه پاکژه کان؟) الاعراف/ ۳۲.

— فه رماندان به وه رگرتنی پشکی دنیا، له گه ل ئومیدی پۆزی دوا یی و چاکه له هه موو شتی کدا:

خوای گه وره ده فه رمو یت: ﴿وَأَتَّبِعْ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ القصص / ۷۷: ئومید بخوازه بۆ هه رچییه ک خوا پی ت ببه خشی ت له مالی ئاخیره تداو پشکی خۆ ت له بیر نه چی ت له دنیا دا، چاکه بکه، هه روه ک خوا چاکه ی له گه ل کردو یت، هه ولی له سه ر زه وی گه نده لئی مه ده، به دلنیایی خوا که سانی گه نده لکاری خۆش ناو یت.

ئمه لایه نی که له و لایه نانه ی قورئانی پی رۆز جه ختی له سه ر کردوونه ته وه .

۲- چه ند نمونه یه ک له زاوا وه ئاماژه کان له سوننه تدا:

پيغەمبەرى خوا ﷺ بە شىكى زۆر لە وردو درشتى ئەو شتانەى پوون كردۆتەو، كە بە دەورى زىادە پۆيدا دىن و دەچن، وەك: بارگرانكردن لەسەر خەلك، توندگىرى و مل لە يەكنان، تەراندىن و تۆراندىن، زىادە پۆيى و شلرەويى، پياھەلدىنى ناراست و بەناھەق، كەللەشەقىي، سەرسەختىي، قوولكردنەوەى بى مانا و نەخوازو، تەنگە تاوكردن، تۆقاندن، زىدەكارىي، خۆرەتاندىن زىاد لەتوانا. ھەر وھا جەختىشى كروو تەوہ لەسەر پىچەوانەى ئەو كارانە وەك: ئاسانكارىي، نەرم و نىانىي، بەزەيى، مژدەدان، پاستىپىكان، لەسەر خۆيى، ميانەگىرىي، ئارامىي، رىكۆەستان.

ھەندىك لە نمونە و فەرمودەكان لە و بارانەوہ:

— توندگىرىي:

يەكئىك لە و كارانەى كە پيغەمبەر ﷺ لە كاروبارى ئايىندا قەدەغەى كردووە لىمان، برىتيە لە توندگىرىي و خۆرەتاندىن، دەفەرموئىت: (لا تشدّوا على أنفسكم فيشدد الله عليكم، فإن قوما شدّوا على أنفسهم فشدد الله عليهم، فتلك بقاياهم في

الصوامع والديار. (ورهبانية ابتدعوها ما كتبناها عليهم).^١ واته: له سهر خوتانى توند مه كهن، ئه وجا خوا له سهرتانى توند دهكات، كه سانك (ئرك) يان له سهرخويان توند كرد، خوا دهستى لى توند كردن، ببينه، ئه وه پاشماوه كانيانه له نيو كلئساو ديره كاندا، (رهه بانپيه ت و گوشه و كه نار ه گيريه كه خويان دا يانه ئينا، ئيمه له سه رمان نه نوسيبون).

له فه رموده يه كى تر يشدا هه والى پيداوين كه لابر دنى توند ره ويى و نه هيشتنى هه ر ه ج و ته نگه تا و كردن له سهر ئوممه ته كه ي، يه كي كه له تا ييه تمه ندييه كانى ئيسلام، ده فه رمويت: (أحلّ لنا كثيرا مما شدد على من قبلنا، ولم يجعل علينا من حرج).^٢ واته: زور شتى بو حه لال كردووين، كه پيشتر توند كر ابو له سهر گه لانى پيش ئيمه، هيج هه ره جيكي بو نه هيناوين).

— مل له يه كنان له ئا ييندا: پينغه مبه ر ﷺ له فه رموده يه كدا كه بو خارى ده يگير يته وه، ده فه رمويت: (إن الدين يسر، ولن يشادّ

١ سنن أبي داود، كتاب الأدب، الحديث رقم: ٤٢٨٥ و ٤٩٠٤.

٢ مسند أحمد، كتاب (باقي مسند الأنصار)، برقم: ٢٢٨٢٥.

الدينَ أحدَ إلا غلبه)،^۱ واته: ئەم ئايينه ئاسانه، كه سيك نيه مملانيي له گه لدا بكات، مه گەر ئاين به سهريدا زال ده بيت، واته پاشه كشي ده كات. (ابن حجر العسقلاني) ده لئيت: "وشه ي (المشادة) له فه رموده كه دا ماناي مل له يه كنان ده گه يه نييت. مانا كه شي ئەوه يه: هه ركه س له كاروباره ئايينييه كاندا قوولببيته وه واز له نه رمو نياني بهينييت، كه نه فت ده بيت و داده برييت و به چوكدا دييت".

(ابن المنير) يش ده لئيت: "له م فه رموده يه دا يه كيك له نيشانه كانى پينغه مبه رييتى ده رده كه وي، ئەوه بوو بينيمان و پيش ئيمه ش كه ساني ديكه بينويانه، كه هه موو كه لله شه قيك له ئايين داده برييت. مه به سته كه ش ئەوه نيه كه ريگه بگيرى له ته و اوكردى خواپه رستى، چونكه خواپه رستى زور كاريكى باشه، به لكو مه به ست ريگرتنه له و زياده روييه ي ده بيته هوى بيزار بوون، يان روجوون له خومان دوو كردن بيته هوى وازهيئان له باشتريين كار. له فه رموده كه ي (محجن) ي كورى

۱ صحیح البخاری، کتاب الإيمان، باب الدين يسر، برقم: ۳۹.

(الأدرع)يشدا لای (ئەحمد) هاتووہ: (ئيوہ بەزیدە پۆیى ئەم کارەتان دەست ناکەوئیت، باشتەین جۆرى ئاییندارىی ئيوہ ئاسانکارییە). لەوانە یە ئەو مانایە وەر بگرئیت، لەو فەرمودە یە کە کار بە مۆلەتە شەریعی بکرئیت، چونکە سووربوون لە شویئى مۆلەتدا کەللە شەقییە، وەکو کەسێک لە کاتى نەتوانیندا، واز لە تە یە مووم بەینى و ئاو بە کار بەینیت و ئەمەش ببیتە ھۆی زیانلیکە وتنى " ۱.

– قورسکردن و تۆراندن:

لە چەندین فەرمودەدا پیغەمبەر ﷺ پێگەى گرتووہ لە قورسکردنى کاروبارو تۆراندنیان بە ھەندیک ھەلس و کەوت، فەرمانى داوہ بە ئاسانکاریی و مژدەدان و ئارامیى لە مامەلەى خەلکدا. دەرھەق بە ئوممەتە دە فەرموئیت: (إنما بعثتم میسرین، ولم تبعثوا معسرین)، ۲ واتە: ئيوہ وەک ئاسانکار نئیراون، نەک وەک سەختگیرو قورسکار، ھەر وەھا لە فەرمودە یە کدا کە بوخارى بە چەند پێگە یە کە گێراو یە تە یە وە،

۱ فتح الباری العسقلانی، ۱/۲۹۴.

۲ صحیح البخاری، کتاب الأدب، برقم: ۶۱۲۸.

فهرمويه تی: (یسروا ولا تعسروا، وسکنوا ولا تنفروا)،^۱ واته: ئاسانکار بن، قورسکار مه بن. ئارامکار بن، کهس مه تورینن)،^۲ ههروهها هه مان ئاراسته ی به (ابو موسی) و (معاذ) فهرموو، کاتی ناردنی بو یه مه ن.^۳

نه وه وی ده لیت: "له ئیسلامدا کاروبارو ئه رکه کان، سه ره تا پله به پله بوون، هه ركات کاریک ئاسان بکرایه بو که سیك، ملکه چیی ده کرد، یان که سیك بیویستایه بپرواته ناویه وه، بو ی ئاسانتر ده بوو، له کو تاییشدا زورجار زیاتریشی ده کرد. چ کاتیکیش له سه ری گران بکرایه، خه ریک بوو نه چیته ناویه وه، که بشچوایه ته ناوییه وه، خه ریک بوو له سه ری به رده وام نه بیئت، یان بو ی نه کریت"^۳

۱ صحیح البخاری، کتاب الأدب، باب قول النبي: یسروا، رقم: ۶۱۲۵.

۲ صحیح البخاری، کتاب المغازی، برقم: ۴۳۴۱، ۵۳۴۲، ۴۳۴۴.

۳ المنهاج فی شرح النووی علی صحیح مسلم، محی الدین یحیی النووی،

بیت الأفكار الدولية، الرياض، د.ت، ص: ۱۱۱۶.

بۆیە ھەركات پيغەمبەرى خوا ﷺ رابژيڕ بکرايه له نيوان دوو کاردا، ھەميشە ئاسانە کە يانی ھەلە بەژارد.^۱

– کەلە شەقیی و (تنطع):

یە کيک لە و کارانە ی قەدەغە کراوە، قوولدا چوونە یە لە کاروباریکی ئایینیدا، بە شیوە یە ک ببیتە ھۆی شکاندنی سنوورە شەریعیە کە، ئەمەش ئەو یە کە پيغەمبەری خوا ﷺ بە (تنطع) ناوی بردووە. جاريکیان سی جار لە سەر یە ک فەرمووی: (هلك المتنطعون)،^۲ واتە: بە پاستی کەلە شەقە کە کان تیاچوون. (نەوەوی) لە مانای ئەم فەرمو دە یە دا دە لیت: (المتنطعون) بە وانە دە گوتری کە لە گوفتارو کرداردا زۆر قوول دادە چن و زی دە پە ون و لە سنوور دەرچوون،^۳ ھە روە ها

۱ صحیح البخاری، کتاب المناقب، باب صفة النبي، بة ذمارة کانی: ۳۵۶، ۶۱۲۶ و ۶۷۸۶ و ۶۳۵۳. ھە روە ها: صحیح مسلم، کتاب

الفضائل، باب مباحدة الرسول للأثم، برقم: ۲۳۲۷.

۲ صحیح مسلم، کتاب العلم، باب هلك المتنطعون، الحديث رقم: ۲۶۷۰.

۳ شرح النووي علی صحیح مسلم، ص: ۱۵۸۰.

پینغمبهری خوا ﷺ سه بارهت به مامه لهی نه رم له گه ل خودی
 ئایینی ئیسلامدا، ده فهرمویت: (إن هذا الدین متین، فأوغل فیہ
 برفق..)، واته: ئەم ئایینه پته وه، له سه رخۆ برۆ ناویه وه.^۱
 عه سقه لانی ته واوی فه رموده که ی هینا وه له (البرزای
 کورپی (ابن مبارک) ه وه ده یگێریتته وه، ئە وه یه: (..فإن المنبت لا
 أرضا قطع، ولا ظهرا أبقى)، واته: ئەو سواره په له که رو
 تیز په وه ی (که زۆر بو و لاخه که ی دینیت)، نه زه و ییه که ده بری،
 نه پشتی ئاژه له که شی به سه لامه تی دیلیته وه. پاشان له
 پرافه که یدا ده لیت: "وشه ی (المنبت) به مانای (په تینه ره)، ئەو
 که سه ی که به هوی غاردانی زۆرو په له کردن له و لاخه
 سوارییه که ی، پشتی و لاخه که ی ده شکینێ. واته ناگاته شوینی
 مه به ست و ئەو و لاخه ش له ده ست ده دات که ئە گه ر به به زه یی
 بوایه له گه لیدا، ده یگه یانده جی.^۲ له فه رموده یه کی
 گشتگیری تر دا پینغمبهر ﷺ فه رمانی دا وه به (تسدید) و (مقاربه)

۱ مسند أحمد، مسند أنس ابن مالك، حدیث رقم: ۱۳۰۸۳.

۲ فتح الباری، العسقلانی، ۲۸۳۰/۳۰.

و (غدوة) و (روحة) و (قصد) له هه لسو كه وتى ئايينيدا،
ده فەرموئیت:

(سدّوا، وقاربوا، واغدوا، وروحوا، وشيء من الدلجة،
والقصد، القصد! تبالغوا) ^۱ واتە: (وردو دروست و پاست بن،
نزیکی مەبەست بن، بەرەبەیان بەرپیکەون، هەرودها دواى
فینکی ئیواران، هەندى جارىش شەورەویى بکەن، رپگەى
میانرەویى بگرن، ئەگەر واتان کرد، دەگەنە جی).

عەسقلانى له لیکدانەوهى ئەم فەرمودەیه دا دەلیت:
" (سدّوا) بە مانای ئەوهیه هەمیشە بەرپیک و پاستى بمینەوه،
بەبى كەم و زیاد، زمانەوانەوانەکان دەلین: (سداد) میانەیه له
کرداردا. (قاربوا) واتە: ئەگەر نەتانتوانى هەموو کارەكە بکەن،
ئەوا نزیکی ئەو بکەن، واتە: زیادەرپویى مەکەن، ئەوه ندە خوتان
شەكەت مەکەن له خواپەرستیدا نەبادا ببیتە هوی وەر سببوتان و
دوچار خاوبینەوه و واز له کار بهینن. (وَأبشروا) واتە: مژدە
بدەن بە پاداشتی هەمیشەیی کارى چاک، با كەمیش بیّت.

۱ صحیح البخاری، الحدیث رقم: ۵۶۷۳، و ۶۴۶۳.

مه بهست له (ته بشیر) بۆ که سیکه نه یتوانیبت کاره که به ته وای بکات، که نه توانینه که ی دهستی خوی تیدا نه بووه و مه رج نیه بیته هوی که مکردنه وه ی پاداشته که ی. له پرسته که شدا مژده پی دراوه که شاراو ته وه بۆ به گهره زانیی شته که یه.

وشه ی (الغدوة) به مانای بهرده و امبوونه له خواپه رستی، به یه ک ریتم، له کاته چالا که کاندای. له ئەسلدا (غدوة): مانای پۆشتنه له سه ره تایی پۆژدا، (روحة) ش مانای پۆشتنه له دوی (زوال)، واته ده مه و ئیواران. (الدلجة) واته: کۆتایی شه و. ئەو کاتانه خۆشترین کاته کانی سه فه ری ریبواره، وه کو پیغه مبه ر ﷺ ویستبیتی قسه له گه ل ریبواری کدا بکات که به ره و مه نزلگا ده پوات، ئاگاداری ده کاته وه له کاته کانی گورچ و گۆلی، چونکه گه ر بیت ریبوار شه و پۆژه که بهرده وام ری بکات، شه که ت ده بیته و داده بریت، خو ئەگه ر له و کاته چالا کانه دا گه شته که ی بکات، ئەوا ده توانیت به یی ماندوو بوون بهرده وام بیت. ئەمه ش له ره وان بیژیدا خواستنی مانایه، جوانیی ئەم خواستنه ش له وه دایه که دنیا مه نزلگای گواستنه وه یه تی بۆ

مالی دواړوژ، ئەو کاتانهش سهبارت به خواپهرستی
حهساوهترین کاتهکانن بۆ جهستهی هەر مروؤقیك.

پاشان فهرموی: (القص، القصد) واته: میانه بگرن، میانه
بگرن، (واته: لههه موو شتیكدا ریگهی میانه بگرن)،
(عهسقه لانی) لیresh دهلیت: "هه لویستهیه کم کرد لهسه
فهرمودهیهك لهه م بارهیهوه، (ابن ماجه) دهری هیناوه له
فهرمودهیهکی (جابر) که له پیغه مبهروه ﷺ دهیگیړیتهوه،
دهفهرمویت: پیغه مبهری خوا ﷺ له گه شتیكدا به لای پیاویكدا
گوزهری کرد، لهسه بهرده نویژیک نویژی دهکرد، به دیارییهوه
پاوهستاو پاشان پوشت، ئەو هەر له حالی خۆیدا بوو،
ههردووهستی هینایهوه یهكو فهرموی: خه لکینه، تکایه
میانه رهو بن، تکایه میانه رهو بن.^۱

– چوونه ژیریاری زیاتر له توانا: پیغه مبهری خوا ﷺ له چه ندین
فهرموده دا جهختی کردووه تهوه لهسه ره نهجامدانی
خواپهرستییهکان به چالاکیی و نه چوونه ژیریاری شتیکی زیاتر

۱ فتح الباری للعسقلانی، ۳ / ۲۸۳۸.

له لیّهاتنو توانا، هر له سه ره تای بانگه وازه که یه وه سه رنجی هندی پواله تی زیاده پوی دابوو. سه بارهت به وه فهرمووی: (مَهْ. علیکم بما تطیقون، فو الله لا یملّ الله حتی تملّوا، وکان أحبّ الدین إلیه ما داوم علیه صاحبه).^۱ واته: (وریا بن، شتیّک بکهن له تواناتا ندا بیّت، سویند به خوا، خوا بیزار نابیت، هه تا ئیوه بیزار ده بن، جوانترین شیوازی ئایینداریش لای پیغه مبه ر ﷺ ئه وه بوو که خاوه نه که ی له سه ری به رده وام بوایه. ئه م گوته یه ی به ئافره تیّک فهرموو که شه و تا به یانی به بی خه و تن نویژی ده کرد.

(نه وه وی) له لیّکدانه وه ی ئه م فهرموده یه دا ده لیّت: "به مانای ئه وه یه خوی گه وره پاداشتی کرده وه کانتان لیّ دانابریّت و مامه له ی بیزار یکتان له گه لدا بکات، هه تا ئه وکاته ی خوّتان بیزار ده بن و وازده هیّنن. که واته پیویسته ئه وه بکهن که

۱ صحیح البخاری، کتاب الإیمان، رقم الحدیث ۴۳، وکتاب التهجد، باب ما یکره من التشدید، رقم ۱۱۵۳، ورواه مسلم فی کتاب صلاة المسافرین، برقم: ۷۸۲.

بتوانن به رده وام بن له سه ری، بۆ ئه وه ی پادا شت و چا که ی خوا
به سه رتانه وه به رده وام بی ت. ^۱

بۆیه جار یکیان پیغه مبه ر ﷺ چوه ناو مزگه وته وه، بینی
گوریسیک به دوو پایه ی مزگه وته وه به ستراره ته وه، پرسیا ری
کرد: ئه م گوریسه چیه؟ وتیان: ئه وه گوریسی (زه ینب) ی
هاوسه ری پیغه مبه ره ﷺ، کاتیك نو یژ ده کات و ماندوو ده بی ت،
خۆی پی ده گری ته وه، فه رمووی: دروست نیه، بیکه نه وه
هه رکه سیك له ئیوه که نو یژ ده کات، با له کاته چالا که کاندای
بی کات، هه رکاتیك که بی تا قه ت بوو، با بخه وی ت، ^۲ (عه سقه لانی)
ده لی ت: "له م فه رمووده یه دا هاندان هیه بۆ میانه یی
له خوا په رستی داو ریگه نه دان به زۆر رۆچوون تی ایداو فه رمانی شی
تی دا یه بۆ گورج به ده مه وه چوونی په رستشه کان." ^۳

۱ ریاض الصالحین، محی الدین یحیی النوی، دار المأمون للتراث، ط:
۱۹۹۰، ۳، ص: ۸۵.

۲ صحیح البخاری، کتاب التهجد، باب (ما یکره من التشدید فی العبادة)
برقم: ۱۱۵۰، هه روه ها صحیح مسلم، کتاب صلاة المسافرین.

۳ فتح الباری، للعسقلانی، ۱ / ۷۶۸.

— توندىي و دلپره قى:

لهو شتانهى پيغه مبهەر ﷺ قه ده غهى كردوون، توندىي و دلپره قىيه له هه لس و كهوت له گه ل كه سانى تر دا، ته نانه ت له گه ل جوله كه دوژمنه كانيشدا، (بوخارى) به سه نه دى خوى له عائيشه وه (په زاي خوى لى بيت) ده گيرپته وه: كه جاريكيان جوله كه هاتنه خزمه ت پيغه مبهرو وتيان: (السّام عليكم) واته: ژه هر به گه رووتا چى، پيغه مبهەر ﷺ له وه لامياندا فه رموى: (وعليكم)، واته: بو سهر ئيوه ش! له وه زياتر هيچى ترى نه فه رموو، به لام خاتوو عائيشه كه له وى بوو، گوئى لىيان بوو، له مه به سته كه شيان تيگه يشت، بويه به تورپه يى گوئى: (وعليكم السّام واللّعة، و غضب الله عليكم)، واته: ژارو مهرگ بو سهر خوتان، نه فره تيشتان لى بيت. پيغه مبهەر ﷺ فه رموى: (مهلا يا عائش، عليك بالرفق و اياك والعنف والفحش).^۱ واته: له سه رخوبه عائيشه، پيوسته نه رمو نيان بيت، دوور به له توندىي و قسه ي ناشيرين. عائيشه وتى: مه گه ر گوئى لى نه بوو

۱ صحيح البخارى، كتاب الأدب، باب لم يكن النبي فاحشا، رقم الحديث:

۱.۶۰۳.

چیان گوت؟ پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئه ی تو گویت لی
 نه بوو من چیم وه لام دانه وه؟!، منیش وتم (وعلیکم)،
 سه بارهت به وان، خوا نزای من گیرا ده کات، به لام نزای ئه وان
 دژ به من گیرا نابیت.^۱ (أبوبکر الرازی) له (مختار الصحاح) دا
 وتوویه تی: "توندیی) دژی (نهرم و نیانی)یه، (فهحش) هه موو
 شتیکه له سنوری خوئی ده رچییت".

– نه فرهت نه کردن:

له پیغه مبهروه ﷺ ریوایهت کراوه، که نه فرهت کردنی
 قه دهغه کردووه. ههروه کو له فهرموده که ی پیشتری
 (عائشه) دا هات. ههروه ها وه صفکردنی ئیماندار به وه ی
 نه فرهت کهر نیه، وه کو فهرموده ی: (لیس المؤمن بطعان، ولا

۱ صحیح البخاری، کتاب الأدب، باب: لم یکن النبی فاحشا، به ژماره:

□.۶۰۳.

لَعَان، وَلَا فَاحِش، وَلَا بَدِيء).^۱ واته: (ئیماندار، نه تانوته‌ده‌ره، نه نه‌فره‌تکه‌ره، نه هه‌رزه‌گۆیه، نه ده‌مپیشه)^۲. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: خوا نه‌رم و نیانه، نه‌رم و نیانی خۆش ده‌وئیت، ئه‌و پاداشته‌ی به نه‌رم و نیانی ده‌دات، به توندوتیژی و هه‌ر شتیکی دیکه‌ی، نادات.^۳

له‌م پیگه‌یه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی داگرتوو له باسی نه‌رمیی و له چه‌ندین فه‌رموده‌دا به‌وه وه‌صفی کردوو که ئه‌و هه‌لس و که‌وته‌یه خودای گه‌وره خۆشی ده‌وئیت له هه‌موو شتی‌کدا، فه‌رموئیت: (إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ، يَجِبُ الرَّفْقُ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ).^۴ واته: خوا نه‌رم و نیانه، له هه‌موو کاروباری‌کدا نه‌رم و نیانی پی خۆشه). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: (إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا

۱ رواه الترمذي، من حديث عبد الله بن مسعود، وصححه ابن حبان،

۱/۴۲۱، والحاكم، ۱/۵۷، والألباني في صحيح الجامع، ۱/۵۳۸۱.

۲ (أحمد) و (ترمذي) و (بخاري) یش له (التاريخ) ه‌که‌یدا هیناویانه.

۳ صحيح مسلم، كتاب البر والصلة، باب فضل الرفق، ژماره‌ی

فه‌رموده: ۲۵۹۳.

۴ صحيح البخاري، رقم الحديث: ۶۹۲۷.

زانه، ولا يُنزع من شيء إلا شانه)، واته: نه‌رمو نیانی له‌هر شتی‌کدا ببیت، جوانی ده‌کات، له‌هر شتی‌کی‌شدا نه‌بیت، ناشیرینی ده‌کات). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (من يُحرم الرفق يُحرم الخير). واته: ئەو که‌سه‌ی بی به‌ش ده‌کریت له‌ نه‌رمو نیانی، بی به‌ش ده‌کریت له‌ خیرو چاکه.^۱

لی‌رده‌دا پی‌ویسته‌ ئاماژه‌ بکه‌ین که‌ له‌ قورئانی پی‌رۆزدا نه‌فره‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ندی‌ک تا‌قمی خه‌لک، له‌وانه‌ جوله‌که‌ نه‌یارو خراپ‌کاره‌کان، وه‌ک ئایه‌تی: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ البقرة/۸۸. وتیان: دل‌مان په‌رده‌پۆشه‌، به‌لکو به‌هۆی بی باوه‌رییانه‌وه‌، خودا نه‌فره‌تی لی‌کردن. هه‌روه‌ها ئایه‌تی (النساء/۴۶) و (النساء/۵۲). هه‌روه‌ها له‌ چه‌ند جی‌گه‌یه‌کدا خوی گه‌وره‌ نه‌فره‌تی کردووه‌ له‌ دوورپوانو بی باوه‌ره‌کان، له‌وانه‌ ئایه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ التوبة/۶۸، واته: خودا به‌ئینی دۆزه‌خی داوه‌ به‌ پی‌اوو

۱ صحیح مسلم، کتاب البر والصله، ژماره‌ی هه‌ردوو فه‌رموده‌که: ۲۵۹۴،

ژنه دوپووه‌کانو و بیباوه‌پان، هه‌میشه تیی‌دا ده‌می‌ننه‌وه، ئه‌وه به‌شیانه، خودا نه‌فره‌تی لی‌کردوون و سزایه‌کی به‌رده‌وامیان هه‌یه. هه‌روه‌ها نه‌فره‌تی خوا هاتووه بو‌ ئه‌و که‌سانه‌ی ئازاری خوداو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌ده‌ن، له‌ ئایه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ الأحزاب/۵۷. ئه‌وانه‌ی ئازاری خوداو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌ده‌ن، خودا نه‌فره‌تی لی‌کردوون له‌ دونیاو ئاخیره‌تدا. هه‌روه‌ها نه‌فره‌تی خوا هاتووه بو‌ سته‌مکاران له‌ سوره‌تی (هود/۱۸) و بو‌ درۆزنان له‌ سوره‌تی (آل عمران/۶۱) و بو‌ کوشتنی به‌ قه‌ستی ئیماندار، له‌ سوره‌تی (النساء/۴) دا.

پاسته‌ که‌ وشه‌ی (لعن) و نه‌فره‌ت له‌م ئایه‌تانه‌دا هاتووه، به‌لام ئه‌مه مافی خوای گه‌وره‌یه، نه‌که هه‌موو که‌س، بو‌یه به‌ فرمووده قه‌ده‌غه کراوه، چونکه مافی خوا بو‌ نه‌فره‌تکردن له‌ که‌سیک، مانای ئه‌وه نیه که به‌نده‌کانیشی هه‌مان ئه‌و مافه‌یان هه‌بی‌ت، وه‌گه‌ر نا پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ موسلمانانی له‌و کاره قه‌ده‌غه نه‌ده‌کرد؟

— که‌له‌شه‌قی و عینادیی:

یہ کیکی تر له و صیفه ته ناشیرینانه ی که پیغه مبه ر ﷺ له
 خوی دووری خسوته وه و هانی ئومه ته که شی داوه لیی دووور
 بکه ونه وه، که لله شه قی و سه رسه ختیگردنه. له م باره یه وه
 فه رمویه تی: (إن الله لم یبعثنی معنّتا ولا متعنّتا، ولكن بعثنی
 معلّمًا میسرًا).^۱ واته: خوی گه وره منی نه ناردووه که لله شه ق
 بم که لله شه قیی بکه م له گه لّ خه لک، به لکو منی ناردووه به
 ماموستا و ئاسانکار. بنه پره تی وشه ی (عَنْت) به مانای که وتنه
 ناوکاری سه خته، مانای (تعنت) یش بریتیه له خو خستنه
 نیوکاری سه خت، (تعنیت) یش بریتیه له خه لک خستنه ناو
 زه حمه ت، هه ردوو وه کویه ک حه رامن.

– ده ستریزی:

قورئانی پیروژ له زیاتر له ۲۶ شویندا ئاماژه ی داوه به
 ده ستریزی له مامه له له گه لّ هه ندی برگی شه ریه تدا، وه کو

۱ صحیح مسلم، کتاب الطلاق، باب الإیلاء، رقم الحدیث: ۱۴۷۵.

جَوْرِيكْ له جَوْرَه كَانِي زِيَادَه پَوِّي له نَائِيندَا، نُوَه شِي به
 شَكَانْدِنِي سَنُوْرِي شَهْرَعِي خُوْدَاو دَرْهَوَانَهِي لِيْبُوْرْدَهِي
 نَيْسَلَامُو نُو سَنُوْرَانَه دَا دَانَاوَه كه به رْزَه وَهَنْدِي خُوْدِي
 به نَدَه كَانِي خُوْاي تِيْدَا پَه چَاو كِرَاوَه.

خُوْاي گَه وَرَه بَرِيَارِي دَاوَه كه دَه رِچُوْن له سَنُوْرِي خُوَا له
 بُوَارَه كَانِي تَه لَاقُو مِيْرَاتُو تَوَّلَهو رَاوُو وَه صِيَه تُو شَايَه تِي
 شَهْرِي دُوْرْمَنْ، دَه رِچُوْنَه له سَنُوْرِي شَهْرَعِي خُوْدَا. بَغْرَه
 خُوْاي گَه وَرَه رِيْگَهِي گِرْتُوُوَه كه رِقه به رَايَه تِي خَه لِكِيْكي نَه يَار،
 بَكْرِيْتَه به هَانَهِي شَهْرِكِرْدَنْ لَه گَه لِيَان، دَه فَهْرَمُوَيْت: ﴿وَلَا
 يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا﴾
 الْمَائِدَةُ/۲. رِقه به رَايَه تِي كه سَانِيْكي تَر كه رِيْگَهِي چُوْونَه
 مَرْگَه وَتِيَان لِيْ گِرْتَنْ، وَتَان لِيْ نَه كَات كه دَه سَتْدِرِيْژِيْ بَكَنْ.

هَه رُوَه هَا حَه رَامَكِرْدِنِي نُو وَ شَتَانَهِي كه خُوْاي گَه وَرَه حَه لَالِي
 كِرْدُوْن، به دَه سَتْدِرِيْژِيْ كِرْدَنْ دَانَاوَه، خُوْاي گَه وَرَه دَه فَهْرَمُوَيْت:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا
 تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ الْمَائِدَةُ/۸۷، وَتَه: نُهِي
 نُوَه وَنَهِي بَاوَه پِرْتَان هِيْنَاوَه، نُو وَ شَتَه بَاشَانَه له سَهْر خُوْتَان

حەرام مەكەن، كە خوا بۆتانی حەلال كەردوون، دەستدەریژی مەكەن، خوا كەسانی دەستدەریژکاری خۆش ناوێت.

لەوە زیاتر دەرچوون لەسنوری نزاكردنیشی بە دەستدەریژی داناو، دەفەرمویت: (هاوار بۆ لای خوای پەرەدگارتان بەرن بە نەینیی و لالانەو، خوای گەرە دەستدەریژکارانی خۆش ناوێت) (الأعراف/۵۵). خوای گەرە ئەمجۆرە خەسلەتەى وەك خەسلەتییكى قیزەونى جولهكەكان ناو بردوو، لەبەر ئەویش هەمیشە هۆی تۆلە و مل پیکەچكردنى ئەوان بوو، خوا سێ جار گوتاری خۆی بەسەریاندا خویندووە: (ئەو بەهۆی تاوان و دەستدەریژیانەو بوو)، هەرەكو لە سورەتى (البقرة) ئایەتى (۶۱) دا هاتوو، لەگەڵ سورەتى (آل عمران) ئایەتى (۱۲) و سورەتى (المائدة) ئایەتى (۷۸)، لە كۆتاییشدا خوای گەرە هەموو دەستدەریژی و شكاندنیكى سنورەكانى خۆی بەستەم لەخۆكردن داناو، فەرمویت: (هەرەكەسى ئەوكارە بكات، ئەو ستمى لەخۆی كەردوو) (البقرة/۲۳۱).

(محمد رەشىد رەزا) لە لیکدانەوهى ئەم ئایەتەدا دەلیت: "ئەو شتە باشانەى خوا بۆ ئیوهى حەلال كەردوو، لەسەر

خۆتانی حەرام مەكەن و زیاده پەویش مەكەن. وشەى (اعتداء) دوو شت دەگرتتەو: زیاده پەویى له خودى شتەكەدا، ئەو شت بە واتای شكاندنى ئەو شتە بۆ شتیكى تر، كه له پەگەزى ئەو نیه، خوای گەوره (مەفعول)ى له ئایەتەكەدا لابردوو و نەیفەرموو (فلا تعدوا فیها) یان (فلا تعدوها)، بۆ ئەو هی دوو شت بگرتتەو: دەستدریژی کردن بۆ حەلالەكان له خۆیدا یەكێكه له كارە ناپەسەندەكان، دەستدریژی دووهمیش بە زیاده پۆیى دەبیئت، چونكه لابردنى (مەفعول)ەكه بۆ گشتاندنە. خۆ ئەگەر حەزى زیاده پۆیى و فرە پۆیى له نەرىت و خووی مرۆفەكان بیئت، له هەموو كاروبارەكانیاندا، ئەوجا شتیك نابى بەبى بادانەو بەلای زیدە پۆیى تییدا، هەروەكو حەزى كه مەویش هەیه، هەندى هاوێل راپۆزىان كرد بە پیغەمبەر ﷺ سەبارەت بە حەرامکردنى شتى باش و حەرامکردنى هاوسەرگىرى لەسەر خۆیان، هەندى كیشیان بەبى راپۆزىان وازیان له هەندىك شت هینا و سەرقال بوون بە پۆزوى پۆز و هەستانى شەوان، پیغەمبەر ﷺ ئەو شیوازەى لى قەدەغە كردن. خوای گەوره ئەم ئایەتە و چەندین ئایەتى ترى له بارەیانەو دابەزاند.

ئەوھش بەھانەيە بەسەر توندپەوانى ئەم ئايىنەوھ، ئەوانەى
پېنومايىيە پېر لە لىبوردنەکانيان واز لىھېناوھ بۆ توندپەويى
خەلکانى پېشىن. ۱۱

– دانانى كۆت و بەند:

قورئانى پېرۆز ئاماژەى کردوھە كە كارى پېغەمبەر ﷺ لە
پال كارى فەرمان بە چاکە و قەدەفەى خراپە و حەلالکردنى
باشەکان و حەرەمکردنى خراپەکان، بریتىيە لە شکاندى ئەو
كۆت و بەندانەى كە خەلك لە سەردەمى نەفامىدا لەسەر خۆيان
دانابوو، خواى گەرە دەفەرموئەت: (ئەوانە كە شوپىن پىئى ئەو
پېغەمبەرە نەخوئىندەوارە ھەلدەگرن كە ناوھكەى بە نوسراويى
لە تەوارت و ئىنجىلدا دەبينن، فەرمانى چاکەيان پىئى دەكات و
قەدەغەى خراپەيان لى دەكات، شتە باش و پاكەکانيان بۆ
حەلال دەكات و شتە پىس و خراپەکانيان لەسەر حەرەم دەكات و
ئەو كۆت و بەندانەيان لەسەر لادەبات كە پېشىتر بەسەريانەوھ
بوو)، (الأعراف / ۱۵۷).

۱ تفسیر القرآن الحكيم، كە بە (المنار) ناسراوھ، محمد رشيد رضا، ۷ /

۱۸-۲۰.

(أبوبكر ابن العربي) ده لئيت: (إصر) له ئايه ته كه دا به ماناي قورسي هاتووه، له شه ريعه ته كاني پيشوودا فه رمانى قورس ده درا به سهر خه لگدا، ئه و قورسايبانه له سهر موحه ممه د ﷺ سووكران. ^{۱۱۱} (قرطبي) یش ده لئيت: وشه ی (الإصر) قورسايبه . (مجاهد) و (قتادة) و (ابن جبیر) یش هه مان شتيان وتووه . وشه ی (إصر) به ماناي په يمانيش هاتووه، (ابن عباس) و (الضحاک) و (الحسن) به م مانايه ليکيان داوه ته وه . ئه م ئايه ته دوو ماناي له خویدا حه شار داوه: نه وه ی ئيسرائيل به لئنيان لى وهرگيرا كه هه ندی كاری قورس ئه نجام بدهن، به هاتنى موحه ممه د ﷺ ئه و كووت و په يمان و كاره قورسايبه يان له سهر هه لگيرا. ^۲ جا (مالك) و (الربيع) وتويانه: (الإصر) بريتيه له كاريكى قورسو گران. (سه عيدى كورى (جبیر) یش ده لئيت: مه به ست قورسيى كاره . (طبري) یش ده لئيت: به لگه ی پى ده هينريته وه له سهر نه بوونی حه ره جو ته نگه تاويى و ته نگه به رييه ك كه به رواله ت

۱ أحكام القرآن، أبوبكر محمد القرطبي، دار الفكر. د.ت، ۲/۷۹۵.

۲ الجامع لأحكام القرآن، أبو عبد الله القرطبي، بيروت، ۱۹۹۵، ۷/۳۰۰.

دژه له گه‌ل ئایینی راست و لیږورده، نه‌وه‌ش شتیکی
ناشکرایه".^۱

لیږه‌وه‌ خوی گه‌وره له دوا ئایه‌تی سوره‌تی (البقرة) دا
هه‌والمان پیده‌دات که هیچ فه‌رمانیکی له‌توانابه‌ده‌ر نادات
به‌سه‌ر که‌سدا. هه‌روه‌ها فی‌ری کردوین که داوی لی بکه‌ین
بمانه‌خشی‌ت له‌سه‌ر شتی‌ک له‌بیرمان بچی‌ت، یان هه‌له‌ی تی‌دا
بکه‌ین. هه‌روه‌ها فی‌ری کردوین که هیچ کو‌ت و به‌ندی‌کمان
له‌سه‌ر دانه‌نی‌ت، هه‌روه‌کو چو‌ن له‌سه‌ر ئوممه‌ت و میلیله‌تانی
تری پی‌شینی دانا‌بو. خوی گه‌وره فه‌رمویه‌تی:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
اَكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَّا
طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ البقرة / ۲۸۶.

۱ تفسیر القرطبی: ۴۳۲/۳.

واته: خوا فرمان نادات به سهر هيچ كه سيكدا، مه گهر
 ئه وهنده ي كه له توانيدا بيٽ. ئه وه ي دهستي ده خات بو
 خويه تي، ههر باريكي دا به كو لي خويدا، له سهر خويه تي. ئه ي
 په روه ردگارمان! لي مان مه گره كاتي ك شتي كمان له بير چوو، يان
 هه له مان كرد. په روه ردگارمان! هيچ باريك مه ده به سه رماندا،
 وه كو دات به سهر ميلله تاني پيش ئيمه دا. ئه ي په روه ردگارمان!
 باريك مه ده به سه رماندا كه له توانامان به ده ريٽ، لي مان ببوره،
 لي مان خو شبه، به زه ييت بيته وه پي ماندا، تو فريادره سي ئيمه يت،
 سه رمانخه به سهر بي باوه راندا.

له م زه مينه يه دا له عائيشه ي دا يكي بروادانه وه (په زاي خوي
 لي بيٽ) ده گيرنه وه: جاريكيان پيغه مبه ر ﷺ چوو بو ژوره كه ي
 عائيشه، ژنيكي له لابوو، فه رموي: ئه وه كييه؟ وتي: فلانه
 كه سه، له بهر نو يزي زوري، باسي ده كرٽ، پيغه مبه ر ﷺ
 فه رموي: له سه رخو بن، ئه وهنده په رستش بكن كه پيتان
 ده كرٽ. سويند بي به خوا، ئه و بيزار نابيٽ، هه تا ئوه بيزار
 نه بن. باشتري جوري ئاينداري لاي پيغه مبه ر ﷺ ئه وه بوو كه

خاوهنى زۆرتىن بەردەوامىي بکات لەسەرى.^۱ (ابن حجر)
دەلالت: "يانى کارىک بکەن لە تواناتاندا بىت، واتە: ئەو جۆرە
کارانە بکەن کە بتوانن بەردەوام بن لەسەرى. ماناکەى ئەو ەيە
دەبىت لە خواپەرسىدا شتىک بکرىت کە لە سنورى توانادا
بىت، ەروەها وازەينان لە ەرشىتىکى لە توانا بەدەر.^۲

بەم شىو ەيە پوون دەبىتەو ە کە قورئان و سوننەت بە وردو
درشتى، باسى مانا و لىکەوتە و داخزانەکانى زىادە پړۆييان
کردو ە. لە سۆنگەى وەصفکردنى ئوممەتى ئىسلام بە
ئوممەتى ميانە، لابردنى تەنگەتاوى لەسەر ئوممەت لە
ياساگاندا، لابردنى بارقورسىي لەسەر خەلک و پړىگەنەدان بە
سنوورشکىنى بە ەموو جۆرەکانى ەو دەستدرىژى و
بارگزرکردنى خەلک و کارى لە توانا بەدەر و ملەجەپړى لە گەل
ئايىندا، گرانکردنى شت لەسەر خەلک و تۆراندن و تارانديان و
توندوتىژى و دلړەقىي و کەللەشەقى و سەرسەختى و چەندىنى

۱ صحیح البخاری، کتاب الايمان، باب أحب الدين الى الله أدومه، به

ژماره: ۰.۴۳ □

۲ فتح الباری، للعسقلانی، ۱/۲۹۸. □

تر.. له بهرامبه ریشدا فه ماندان به نهرمو نیانی و ئاسانکاری و
مژده دان و چیژوه رگرتن له خویشی و جوانیی و حال له هموو
شتیکدا.

به لام ده بینین به شیکی زوری موسولمانان پابه ند نین به م
ئاراسته و ئاموژگارییانه وه، به پئی ئه و رینوما ییانه دا نارۆن، جا
به هوی زیاده ره وی بیته، یان که مره وی، یان به خوچه راندن،
یان چه پاندنی خه لک. جا ئه وه له بواری رونکردنه وه ی
حوکه کاندای بیته، یان له بواری پیشاندانی مه به سته کانی
شهریعت، یان له بواری بانگه وازدا بیته به ره و ئیسلام، یان له
بواری رووبه روو بوونه وه و هه لسه نگاندنی کهسانی تر دا بو بیته.
له بهر ئه وه پیویسته له سه ر بانگخو ازانی ئیسلام و دام و
دهزگا بانگه وازییه کان، به شیوه یه کی گشتیی، ئه و زار او وه
مه سه لانه روون بکه نه وه که ئاماره مان کرد به هه ندیکیان و
چه ندین پرسی تری په یوه ندیدار به بابته ی زیاده رو بییه وه، بو
ئه وه ی رووخساری راسته قینه ی ئیسلام ده ربکه ویت، بی
شلپه وی و که م و کورپی و کورته یان، یان زیاده ره وی
توندره وان. هه ره ها بو ئه وه ی دوژمنان و نه یاران ی ئیسلام ئه و

کون و که له به رانه نه قۆزنه وه بۆ لاوازکردنی متمانهی
موسولمانان و کهسانی تر، به و ئایینه یان که خوا وه ک دوا ئایین
بۆی په سه ندکردن.

دانش

له فہرمودہ کانی پیغہ مبر ﷺ:

(إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوفِ فِي الدِّينِ،

فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوفِ فِي الدِّينِ)

صہیحی بوخاری، بہ ژمارہ ۳۲۴۵.

(اقْرَأُوا الْقُرْآنَ، وَلَا تَعْلُوا فِيهِ، وَلَا تَجْفُوا عَنْهُ).

سونہنی نہ سائی، بہ سہنہ دی صحیح، بہ ژمارہ ۳۰۵۷.

(لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ،

فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ).

موسنہ دی نہ حمہد، بہ ژمارہ ۱۴۹۸۱.

دانشگاه

بەشى پىنچەم

پۆلى پىلانى ناھەزانى ئىسلام

لە سەرەتاكانى سەرھەلدانى توندوتىژىيى

سەرھەتای سەرھەلدانى توندوتیژی له مامەلەى نیوان
سەرکردەو دەسەلاتى ئىسلامىی له گەل خەلکیدا، له سەر دەمى
خەلیفە عوسماندا بە شیۆهى یەکلایەنە سەرى ھەلدا. واتە
کاتیك عوسمان - خوا لیى پازى بیٹ - والییهکانى گۆپى و
(مەروانى كۆپى ھەكەم) ى کردە وەزیری خۆى، ژمارە یەك
صەحابە ناپازى بوون.

لەم کاتەدا ئەوانەى له عوسمان بە بیانوو بوون، ئەو
بۆشایىیان قۆستەووە و مەرجى زۆریان سەپاند بە سەرىدا،
بە تايبەتى داواى گۆپىنى والییهکان. کاتیك ئەویش ئەمەى پى
نەكرا، داواکەیان بەرز کردەووە بۆ گۆپىنى خۆى و
لە سەرکارلادانى. دیارە ئەویش تەسلىم بەم گوشارانە نەبوو،
بۆیە ئەو کارەساتە رووى داو ھىرش کرایە سەر شارى مەدینە.
ئەویش داواى کرد کەس داكۆکى لى نەکات و کەس شەر
نەکات، بۆ ئەوەى خوین نەپژىت، بەلام له کەش و ھەوا یەكى

نالۆزو پر له پشيووی شاره که دا، پيشه و زور بينازانه عوسمان شه هيد کرا.^۱

دواتر که عه لی (خوا لیی رازی بیّت) بوو به خه لیه و ناکوکیه کان قولبونه وه، هه ندیک له و تاوانکاره بکوژانه و که سانیک تر که چونه پالیان، وړکیان گرت که ده بی پيشه و عه لی بکوژانی عوسمان دیاری بکات و تۆله ی بکاته وه و بیانکوژی، ئه ویش رایگه یاند: که عوسمان له پشيویدا کوژراوه و بکوژه کان دیار نین، سه ره نجام لیژنه ی (ته حکیم) ی لی که وته وه و هه رته وانه حوکمی کوفری عه لی و لیژنه ی حه که م - (ئه بوموسای ئه شعهری) و (عه مری کورپی عاص) - یشیان راگه یاند. دواتر ئه مانه بوونه توخمه پیکهینه ره کانی گروپی ناسراو به (خه واریج) و خوشیان چه ندین به شو و لقیان لی بوه وه، به بوچوون و بیروپای جیا جیا وه.

^۱ دريژهي ئه م پروداوه له (الكامل في التاريخ) ی (ابن الاثير)، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ۱۹۸۹، ۳۴/۲۰، هاتوه. □

پۆلى پىلانى ناھەزىنى ئەۋسەردەمە:

بە خويىندىنەۋەيەكى خىراى ميژوۋى ئەۋ پووداۋانە، ھەر لىكۆلەرىك دىنيا دەبىتتەۋە كە ناھەزىنى ئىسلام پۆلى سەرەككىيان ھەبوۋە لە دنەدان و گەرمكردنى ناكۆككىيەكان. جگە لە دوورپوۋەكانى ناوخۆ، دوژمنى دەرەكيش ھەلەكەيان قۆستوتتەۋە، بەتايىبەتى ئەم سى لايەنەى خوارەۋە:

يەكەم: يەككە لەۋانە (عبد اللہى كورپى (سەبەئى سەرکردەى جولەكە بو، شكانى جولەكە زۆر بىتاقەتى كردو بىپارى دا كە بەدرۆۋ پۋالەت موسلمانبوونى خۆى پابگەيەنىۋ لە ژىرەۋە ھەول بەدات بۆ تۆلەسەندىنەۋە، ھەروايشى كرد، سەردانى ناۋچە دوورەكانى ۋەك مىصرو شامو عىراقى كردو دەستى كردە بانگەشە بۆ پىشەۋا عەلى ۋ رەۋاجى دا بە بىرۆكەى (ۋەھىيەت بۆ عەلى) ۋ (گەرانەۋەى پىغەمبەر) (دردى خۋاى لەسەر بىت)، ھەمان ئەۋ بىرۆكەيەى كە مەسىحىيەكان بۆ عىسا (عليه السلام) ھەيانبوۋ.

ناوبراۋ قەناعەتى بۆ زۆرىك لە ئال ۋ بەيت دروست كرد، كە پىشەۋا عەلى ستمى لىكراۋە، تەنانەت گەياندىيە ئاستى

خوابه تی. له سه ریکی تره وه تاوی ئاگری ناکۆکی نیوان
عوسمان وه هندیك له نه یارانی، دا.

لایه نی دووهم: پۆمانییه مه سیحیه کان بوون، که پشیوی
ناوچه که یان قۆسته وه له ناوچه رگه ی ئوممه تی ئیسلامیدا
که سیکیان به ناوی (جهمی کورپی صه فوان) دهسته مۆ کرد،
که پیلانه کانی ئه وان جیبه جی بکات. ئه م جهمه باشکاتبی
که سیك بوو به ناوی (حارث) کورپی (سوره یچ) که (۱۲) سالی
ژیانی له ناو مه سیحیه کاندا به سه ر برد بوو، به لام به درۆ خۆی
به که سیکی خه مخۆر بۆ ئایین ده رده خست. ئه م که سه دانهری
مه زه بی ناسراو به (جهمییه) یه، که دواتر بووه پیره ویکی
فکریی لاده ر له ئیسلام.^۱

ههروه ها که سیکی تر به ناوی (مه عبده ی جو هه نی) سه ری
هه لدا، ئه ویش ده سنده ی مه سیحیه کان بوو، به لام به
ئا راسته و چاوساغیی که سیکی تر به ناوی (سه وسه ن)

^۱ بۆ زانیاری زیاتر، بروانه: (الفصل في الملل والأهواء والنحل، ابن حزم
الأندلسي، دار الجيل، بیروت، ۹۸/۵)، ههروه ها: (الفرق بين الفرق، عبد
القاهر الجرجاني، دار الکتب، بیروت)، لا: ۲۵۸.

ده جوولايه وه. ئه ويش به ديمه ن موسلمان بونى خو ي راگه ياندو
بو چونه كانى له گومان دروست كردن له سه ر ئيسلام بلاو كرده وه.
دواتر ئه ميش بو وه سه ركرده ي گروپيكي تر به ناوى
(القدرية).^۱

ههروه ها مه سيحييه كى تر به ناوى (خداش) له شارى كوفه،
به درؤ موسلمان بونى خو ي راگه ياند، دواتر به ره و خو ره ه لات و
ناوچه ي (مه رو) گه رايه وه، له ژير په رده ي ئيسلامدا چه ندين
بيروپاي چه وت و ناپه سه ندى بلاو كرده وه، واتاي هه موو
عيباده ته كانى نويز و پوژوو و چه جى گوپى.^۲

ئه وه ي ده يسه لميئى ئه مانه به دنه دان و ده ست له پشتدانى
مه سيحييه كانى رومان جوولاونه ته وه، ئه وه يه كه هاوكات
له گه ل ئه م دزه كردن و پيلانانه له سه روبه ندى پيش
شه هيدبونى عوسماندا، (قوسته نتين) كوپى (هه رقل) ي

^۱ بروانه: تهذيب التهذيب، ابن حجر العسقلاني، ۱۰ / ۲۲۵.

^۲ الكامل، ابن الأثير، ۳ / ۳۵۲.

پادشای رۆم، به ههزاران سه‌ریازه‌وه ویستی په‌لاماری
موسلمانان بدات، به‌لام نه‌یتوانی.^۱

لایه‌نی سییه‌م: فارسه مه‌جوسییه‌کان بوون، که تیاچوونی
شان وشه‌وکه‌تی (کیسرا) و (مه‌دائن) و تی‌کچوونی سنوورو
سه‌رحه‌ده‌کانی عیراق و عه‌جه‌م، زۆر نیگه‌رانی کردبوون. بۆیه
زۆریکیان به پ‌واله‌ت باوه‌ریان هینا، به‌لام له‌ژیره‌وه برپاری
تۆله‌یان داو بۆشایی نیوان عه‌لی و نه‌یارانیان قۆسته‌وه و که‌وتنه
باسی مه‌زۆمیه‌تی ئالو به‌یت و بانگه‌شه بۆ په‌وایی داواکانی
پیشه‌وا عه‌لی و حوسه‌ینی کورپی و شوینکه‌وتووانیان.^۲

□

□^۱ الکامل فی التاریخ، ابن الأثیر، ۲ / ۳۰۸. □

□^۲ بروانه: (الفصل فی الملل والأهواء والنحل، ابن حزم، ۲ / ۲۷۳). □

تاقمه كان و دیاردهی توندپه ویی فیکریی:

ئەو گرافتە ناوڤۆییانە ی ئوممەتی ئیسلامی، کە لە ناوهراستی سەدە ی یەکەمی کۆچییه وەو کەمیک پێشتریش لە سالی (٣٥ک) - سالی شههیدبوونی عوسمانه وە - سەری هەلداو لەلایەن نه یاران ی ئیسلامه وە قۆزرایه وە، هەر لە دوورپوه کانه وە، تا جوله که و مه سیحیه کانی ئەو کاته و فارسه مه جوسیه کان - بووه هۆی چه ندین دیارده ی کارو کاردانه وە ی هەلە، سەرەنجام چه ندین گروپ و دەسته و تاقمی فیکریی و مه زه بیی په یدا بوون، هەندیکیان هەر لە سەدە ی یەکەمدا ته و او بوون، هەندیکیان چه ندین سەدە دریزبوونه وە. ته نانه ت بیروبوچوونی هەندیکیان دزه ی کرده کلتورو فیکری ئیسلامی و تا ئەم سەردەمە ی ئیمەش جیی خۆی کردۆته وە، وە ک دیارده ی ته کفیر کردن و په رگری فیکریی و مراندنی گیانی پیکه وه ژیان و مامه له ی ناشایسته له گه ل خاوه ن ئایینه کانی ترو چه قبه ستووی و... هتد.

ئەم باسی دەسته و تاقمانه ده یان کتیبیان له سەر نوسراوه، له سەردەمی شافعییه وە که سالی (١٥٠ ک) وه فاتی کردوو،

تا سه دهی سییه م و چواره م و دواتریش، وهك: (مقالات الإسلاميين) ی (أبو الحسن الأشعري) (٣٣٠ ك)، (الفرق بين الفرق) ی (عبد القاهر البغدادي)، (٤٢٩ ك)، (الفصل في الملل والأهواء والنحل) ی ابن حزم، (٤٥٦ ك) و (الملل والنحل) ی (شههرستاني)، (٥٤٨ ك).

ئهم كتيبانو هاوشيوه كانيان زوربه يان له هه نديك پوووه له سه ر ميتوديكي نازانستي نوسراون و له باسي ئه ژماركردي گروه و تاقمه كاندا، كه وتوونه ته گيزاوي پشيووي و هه له و نارووني. بو نمونه: (أبو الحسن الأشعري) باس له ده فيرقه ي سه ره كي ده كات، پاشان لقه كانى هه ريه كه يان دينيت^١ له كاتيكا (ابن حزم) باس له پينج فيرقه ي سه ره كي ده كات.^٢ به لام شههرستاني باس له (٧٦) فيرقه ده كات.^٣ زوربه ي پاقه كاراني ريوايه تي (٧٣) فيرقه كه ش، كه وتوونه ته هه له يه كي ترى مهنه جبي، كه ويستويانه له ربي ناوبردن و ژماردني

^١ مقالات الإسلاميين: أبو الحسن الأشعري، ١ / ٦٥.

^٢ الفصل: ابن حزم، ٢ / ٢٦٥.

^٣ الملل والنحل: الشهرستاني، دار الفكر، ١٩٧٩، ١ / ٩.

فیرقه‌کانه‌وه، ژماره (۷۳) که دهر بهیننو راستی بکه‌نه‌وه، هه‌رچه‌نده (شه‌هرستانی) له هه‌موویان زانستییانه تر چۆته باسه‌که‌و خۆی ده‌قاوده‌ق ده‌لئیت: "ئه‌م ژماردنانه، یاسایه‌کیان نیه که پشتی به ده‌قیک به‌ستبیت، پرسیایه‌کیشیان نیه که بوونی ئه‌و ژمارانه پشت‌پراست بکاته‌وه."^۱

ئه‌وه‌ی گرنکه له‌م بره‌گه‌یه‌دا بیلین، ئه‌وه‌یه که هه‌موو ئه‌و ده‌سته‌و تا‌قمانه تووشی دهردی (غلو) و زیاده‌په‌ویی و لادانی مه‌نه‌جیی بوون، هه‌ریه‌ک به‌جۆریک و هه‌ر کام له په‌ه‌ندیکه‌وه. هه‌ندیکیان له‌لایه‌نی ناسینی خواو بابته‌ه غه‌یبیه‌کانه‌وه، هه‌ندیکی تریان له په‌رستش و کاره عباده‌تییه‌کاندا، هه‌ندیکی تر له ئه‌حکام و هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌کردندا. که‌سیکی وه‌ک (ابن حزم) نمونه‌ی هه‌موو ئه‌و لادان و په‌رگیرییانه‌ی فیرقه‌کان باس ده‌کات.^۲

^۱ الملل والنحل: الشهرستانی، ۹/۱.

^۲ بۆ نمونه بپروانه: (الفصل فی الملل والأهواء والنحل)، ۲/ ۲۷.

بهشی شه شه م

تایبه تمه ندیی میانه پره ویی ئوممه تی ئیسلام و

په هه نده کانی میانه پره وی

پښاسی توندړه ویی له ئاییندا:

زیاده ږه ویی له ئاییندا بریتییه له ده چوون له سنور، له
بیرو باوه ږو په رستش وگوفتارو کرداردا، به فره ږوی و
زیاده خستنه سهر، یان به لیکر د نه وه و که م و کور تی تیایدا،
جا به هوی نه زانین و خراب تیگه یشتنه وه بیت، یان به هوی
توندړه ویی و ده مارگرییه وه بیت بو رایه کی دیاریکراو.

واتای وشه‌ی (وسط) له زمانی عه‌ره‌بیدا

وشه‌ی (الوسط) له زمانی عه‌ره‌بیدا چهند مانایه‌کی نزیک به‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نیّت. (راغب ئه‌صفهانی) ده‌لّیت: (وسط الشیء): به‌ناوه‌پاستی شتیک ده‌گوتریت که هه‌ردوولاکه‌ی وه‌کو یه‌ک بن. هه‌ندی‌کجاریش به‌شتیک ده‌گوتریت که دوو لای خراپی هه‌بیّت، وه‌کو به‌خشنده‌یی، که میانه‌یه‌یه له نیوان چاوچنۆکی‌ی و ده‌ستبلاویدا. یان به‌ میانه‌یه‌ک به‌کارده‌هیت‌ریّت که دووربیّت له زیاده‌که‌می‌ی و پی‌ی وه‌صف ده‌کریت، هه‌روه‌کو وشه‌ی (السواء)، (العدل)، (الصفة)^۱، (رازی) یش ده‌لّیت: (وسط) له هه‌موو شتیکدا میانه‌ترینیانه.

لیره‌وه‌یه که خوی گه‌وره له ناساندنی تایبه‌تمه‌ندی ئوممه‌تی ئیسلامدا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ البقرة/۱۴۳، واته: به‌و شیوه‌یه ئیوه‌مان کرده ئوممه‌تی‌کی میانه، تا ببنه‌گه‌واهی‌ده‌ر به‌سه‌ر خه‌ل‌کیه‌وه‌و پی‌غه‌مبه‌ریش

۱ مفردات ألفاظ القرآن، الراغب الأصفهاني، ص: ۸۷۱.

ببیته شایهت به سهر نیوه وه.^۱ (ابن منظور) ده لیت: (وسط) به مانای (نیوه ند) ه، (حسن البصری) ش ده لیت: باشترین کار، میانه که یانه.^۲

باشترین که سیك رافه ی قورئانی پیروزی کرد بیته - پاش قورئان خوی - و ده رکه وته و مانا کانی لیکدابیته وه، خودی پیغه مبهری خواجه عليه السلام که کاتی ئه و ئایه ته ی خوینده وه - ههروه کو له (صه حیح) دا هاتووه - فه رموی: (وسط) به مانای (عدل) ه.^۳

عه سقلانی له شهرحی ئه م فه رمووده یه دا ده لیت: "(ته بهری) ده لیت: پیم وایه که مانای (وسط) له ئایه ته که دا: ئه و به شه یه که ده که ویته نیوان هه ردوو لاکه وه. مانا که شی ئه وه یه: ئه وان له نیواندان، چونکه نیوه ندی ئایینیان گرتووه. وه کو تا قمه

۱ پروانه: مجمع مقایس اللغة، أبو الحسن بن فارس، دارالکتب العلمیة، ایران، ۱۰۸/۶.

۲ صحیح البخاری، کتاب التفسیر، باب (وکذلك جعلناکم أمة وسطا)، ژماره: ۴۴۸۷.

۳ ههتمان سترضاوو ذماره ی ستره قوه.

نه صرانیه کان زیاده پوئیان نه کرد، وه کو جووله کهش شلرپه وییان نه کرد، به لکو ئه وان خه لکی میانه و مامناوه ند بوون، ده لیم - گوته که هی عه سقه لانییه - مهرج نیه وشه ی (وسط) له ئایه ته که دا بو مانای (توسط) یش گونجاویت، به مهرجی مه به ست پیی مانا که ی تری نه بیّت وه کو له فرموده که دا هاتوه، بویه دژه وانیه ی نیه له نیوان فرموده که و مانای ئایه ته که دا.^۱

که واته به پیی مانای ئایه ته قورئانییه که بیّت: (به وشپوه یه ئیوه مان کرده ئوممه تی میانه، بو ئه وه ی بینه شایه ت به سهر خه لکه وه و پیغه مبه ریش شایه ت بیّ به سهر تانه وه)، پیویسته ئوممه تی ئیسلام خه صلّه تی میانه یی پیوه بیّت، بو ئه وه ی به کاری شایه تی هه ستیّت به سهر خه لکه وه و حوجه تی خودایی ته واو بکات به سهر خه لکه وه. گه یاندنی ئاین به و شیوازه ی خوی گه وره ده یه ویّت، چونکه خوی گه وره بو هه موو شتیك ئه ندازه ی داناوه و ئه ندازه سازی بو هه موو کاریك

۱ فتح الباری، شرح صحیح البخاری، العسقلانی، ۱۹۳۹/۲.

کردووه، واته سنوری داناوه و فهرمانی داوه پابهندی بن، سنورشکاندن و دهستدریژی کردنه سهریانی به ستم ناوبردووه، بۆیه ئەو (میانقێی)یه که بپاریکی ئیلاهییه له ئوممهتی ئیسلامدا له ههموو بواریکدا بهرجهسته بووه:

سههتا له بواری بیرو هزرهوه: به دوورکهوتنهوه لهو زیادهپهویییه شوینکهوتوانی کیتابهکانی دی تییکهوتن. پاشان له عیبادهت و پهستشهکاندا: بهحهرامکردنی چلهکیشیی و سهسهختی و توندپهویی. ههروهها له حوکمهکانیشدا: به میانهی و هاوسهنگی و ئاسانکاری.

پاشان ئەم ناوهندبوونه له ههردوو پههندی شوین و کاتی پهیامی ئیسلامیشهوه بهرجهستهبوو: لهو (جیکهوته جوگرافییه)ی که وهی تیدا هاته خوارهوه بۆ سهه پینغهمبهری ئیسلام ﷺ، که دورگی عهههیبیه و بووه جیژوانی ههموو دهقهرو ولاتی دنیا، له نیو ههموو شارستانییهتییهکاندا، چونکه دههچهی ههموو ئوقیانوس و دههریالوشهکانه و پهوگی ناوچهکانه. ههروهها سههنتهه له نیوان رۆژهلاتی که خوی دهنوینی له چهندین ولاتی زۆرو

گه ورهى وهك هيندستان و چين و ولاتانى ئاسيا و باشورى
پوژه لاتي ئاسيا و هي تريس، ههروهه پوژئاواو باشور، كه له
ولاتانى زورى ئه وروپا و ئه فرقيادا خوئى ده نوينيت..

له پرووى (قوناغه ميژوويه كه شه وه) دياره، كه كوتايى پولى
په يامه خوداييه ناوچه ييه تايبه ته كانه به گه لانه وه. ههروهه
كوتاهاتنى هه مو لادانه كان له بيروبا و پرى خه لكدا و پيوستى
هاتنى شه ريعه تيكي كوتايى و پيگه ييني ئاماده يى عه قلى
مروفايه تى و سازگارى هاته كايه، بو وه رگرتنى دوايين په يامى
تيروته و اوى خودايى.

پاشان مانا و هيماكانى ئه و (ميانه يى) و وه سه تيبه ته له چند
ئايه تيكي تر دا پوون كراونه ته وه، له چه ندين بوارى
جوړا و جوړيشدا، بو نمونه خوى گه و ره ده فه رمويت: (له
نويزه كه تدا، نه زور دهنگ بهرز بكه ره وه، نه زور نزميشى
بكه ره وه، له و نيوه نده دا ريگه يه كى تر هه لبريهره) الإسراء / ۱۱۰،
ههروهه ده فه رمويت: (له روپيشتندا ميانه برؤ، دهنگيشت نزم
بكه ره وه) لقمان / ۱۹، ههروهه ده فه رموى: (دهستت له

گەردنت توند مەكەو بەربلاویشی مەكەرەو، الإسراء / ۲۹..
هەتا دوایی.

پیشەوا (شاطبی) دەلیت: "شەریعت لەسەر ریگە میانه و
رێك و دروستە، چونكە وا دەخوازیت، واتە میانه و ناوەرستی
هەردوو لاکە ی گرتوو، بئ شکان بە لایە کدا. ئەو ش دەچیتە
ژیر توانای بەندە، بە بئ شەكەت بوون، یان خاوبوونەو، بگرە
ئەو فەرمانیکە بە شیوازیکی زۆر میانه بیانە هاوسەنگی
پاگرتوو و لوتکە ی دادگەری لە هەموو موکەللەفەکان
دەخوازیت. خو ئەگەر حوکمە شەریعیە کە بو مەبەستی لادانی
بەندە بیت، یان تەنھا گومانی لادانی لەسەر ریگە ی راست، تیدا
بکریت، ئەو حوکمە کە خو ی موکەللەف دەگیریتەو بو خالی
میانه رێك و دروستە کە، وەك کاری پزیشکیکی بەبەزەیی،
کاریک بو نەخۆشە کە دەکات کە گونجاوی بیت، بەپی
بارودۆخ و هیزو لاوازی نەخۆشیە کە ی. کاتیکیش تەندروستی
جیگیر بوو، بو هەموو بارو حالە تەکانی، ریگە چارە یەکی میانه و
شیواوی بو ساز دەکات."

ھەرۋەھا لە ۋەھىفە شەرىعەتە ئىسلامدا وتوۋىيەتە: "كە لە
 پىسايەكى گىشتى شەرىعى ۋە دەبىتە ۋە، دەبىنەت كە لە سەر
 بارى ناۋەندە مەنە ۋە ستاۋە، بۆيە ھەركەت بىنەت بادانە ۋە
 بەلەيە كە ھەيە، ئە ۋە بۆ پۈۋە پۈۋە بۈنە ۋە پۈۋە ۋە پۈۋە ۋە پۈۋە، يان
 شىتەكى چاۋە پۈۋە ۋە ۋە. بۆنمۇنە: لەيەنى تۈنە كەرنە ۋە
 (تەشەد) - كە بە گىشتى بۆ تەرسەندە ۋە ۋە ۋە ۋە ۋە ۋە ۋە ۋە ۋە
 دەبىت - لە بە رامبەر كە سەكە بە كەرنە ۋە ۋە ۋە شەگرتە ۋە
 خاۋبۈنە ۋە ئايىنى بۆ دۈست بۈۋە. ھەرۋەك لەيەنى
 ھەۋرە ۋە (تەخەف) ۋە - كە زۆرەي كەت بۆ
 ئۈمىد بە خەشەن ۋە ھاندان ۋە مۇلەتەن دەبىت - لە بە رامبەر
 كە سەكە بە كەرنە ۋە ۋە بە ھەۋى سەختە گىرەيە ۋە تۈۋەشى
 نەپەھەتە ۋە ھەرەج بۈۋەتە. خۆ ئەگەر نە ئەۋيان بىتە ۋە نە
 ئەمەن، دەبىنە كە (ھۈكەمە) مەنە ۋە گرتۈۋە ۋە پىكە ۋە
 دۈستە، پىچكە مەنە ۋە ۋە ۋە ئاشكەرايە، ھەر ئەۋەش

ئەو بنەرەتەيە كە پشتى پى دەبەستىت و ئەو قەلایەيە كە پەنای بۆ دەبرىت. ^۱

نزيك به و مانايه پيشهوا (ئەوزاعى) ش دەلئيت: "فەرمانىك نيه خواى گەورە فەرمانى پىدايىت، مەگەر شەيتان بە دوو صيفەت دژايەتى دەكات و بىباكە هەركامىكيان كاريگەريى هەبيت، ئەو دووانەش: زيادەپۆيى (غلو) ه، لەگەل كەم و كورپى. (وہبى كورپى (منبّة) دەلئيت: هەموو شتيك دوو جەمسەر و ناوہنديكى هەيە، كاتيک كەسيك جەمسەريكى گرت، جەمسەرەكەى تر خوار دەبيتەوہ، خو ئەگەر دەستی بە ناوہندەوہ گرت، هەردوولا ريك رادەوہستى، پيوستە لەسەرتان هەميشە لە ناوہندەوہ شتەكان بگرن. ^۲

بۆيە پيشهوا عەلى كورپى (ابو طالب) باش وەصفى ئوممەتى ئيسلامى كردووہ كە دەلئيت: "چاكترينى ئەم ئوممەتە ئەوانەن شىوازي ميانەيان گرتووہ (ميانەرەون)، چونكە ئەو كەسەى

^۱ الموافقات في أصول الشريعة: أبو إسحاق إبراهيم بن موسى الشاطبي،

(ت. ۵۷۹۰)، دار المعرفة، بيروت، د، ت ۲ / ۱۶۳-۱۶۷ □

^۲ المقاصد الحسنة: السخاوي، ص: ۳۳۲. □

دواکه وتوووه به دوادا هاتوووه، پييان دهگاتهوه، ئه و کهسهش زياد پوچوووه و توندپهوه و تپهپيوه، دهگه پيتهوه بو لايان. له وتهيه کي تريشدا وتووويه تي: "پيوسته له سهرتان جوړي ناوهند بگرن، که زياده په و بو دهگه پيتهوه و شلپه وپيش بو بهرز دهبيتهوه." ^۱ له م وته زايه دا ئاماژه يه کي ناسک هيه بو ئه وه ي که ناوهند ئاسانتر دهستگير دهبيت، هر ئه ويشه پزاوه کان کوډه کاتهوه و به دوادا هاتوو دهگه يه نيتهوه به ناوهندو تپه پيوو زياده پوښ دهگيرپيتهوه.

به و شيوه يه خوي گوره ئوممه تي ئيسلامي کردوته ئوممه تي کي ناوهند، بو ئه وه ي ببيته باشترين ئوممه تي کي ريک له نيوان زياده پوي و شلپه ويدا. ههروه ها شهريعه تيشي کردوته شهريعه تي کي پر له گياني ليبورده يي، بو ئه وه ي ببيته باشترين ريگا و خوي له و (صراط) ه دا ببينيتهوه که خوي گوره به

^۱ (رازي) له (مختار الصحاح) دا باسي کردوووه، ئاماژه شي داوه که فرموده يه، به لام راستتر ئه وه يه که قسه ي (عالي) يه (په زاي خوي لي بيت) بپوانه: (مختار الصحاح) ي (رازي)، لا: ۶۸۰، ههروه ها (احياء علوم الدين) ي (غزالي)، ۸۱/۱.

(مستقیم) و راست و ه‌صفی کردووه و دووره له چه‌قبه‌ستویوی و زیاده‌په‌وی. ویستی و ابووه که پیویسته هه‌موو تاکیکی موسولمان میانه‌یی بیټ له هه‌موو کاره‌کانیدا:

میانه‌په‌و بیټ له بیرویاوه‌پیدا، دووربیټ له زیاده‌په‌وی جوله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان سه‌باره‌ت به‌خواو صیفه‌ته‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی.

میانه‌په‌و بیټ له‌خواپه‌رستیدا، بیټ زیادو‌که‌مکردن.

میانه‌په‌و بیټ له شیوازی بانگه‌وازکردندا، دووربیټ له زیاده‌په‌وی و که‌موکوپیی.

به‌خشنده‌بیټ، بیټ ده‌ستبالویی و ده‌ستنوقاری.

نازابیټ بیټ هه‌له‌شهی، یان ترسنۆکی.

له‌نیوه‌ندی ترسو هیوادا بژی. هاوسه‌نگیی بکات له‌نیوان چه‌زو سله‌مینه‌وه‌دا. نیوه‌ندی دووجه‌مسهری خراپ بگریټ.. ئاسانکار بیټ، نه‌ک قورسکارو سه‌ختگیر.

هیورکه‌روه‌ه بیټ، نه‌ک سه‌سه‌خت و که‌لله‌ش‌ه‌ق.

مژده‌ده‌ر بیټ نه‌ک توقینه‌ر، نه‌رم‌ونیان بیټ، نه‌ک دلشکین و توندوتیژ. یه‌کتاپه‌رستی راست بیټ، بیټ سه‌سه‌ختیی و

زیاده پوویی و وشکی و ره قی. پاریزه ری سنوره کانی خوا بیّت،
بیّ ده سندر یژی و تیپه پانندن.

پابه ندیّت، نهک ده ست به ریدات، لیبوره بیّت، سه ریه رز بیّت،
هه رزه گو نه بیّت. کزو لاوازو سه رشور نه بیّت، هه له شه و فیزنو
له خو باییش نه بیّت..

ئه و خه سلّه ته جوان و به رزانه، صیفه تی (خه یرییه ت) - واته
چاکترین بوون - دینیته دی، که له گه ل صیفه تی (وسطیة) و
میانه پوهیو (شهودییه ت) دا، ئه و وینه ته واوه ی ئوممه تی
ئیسلام پیکده هینن که بو خه لکی نیروون. ئه و ئوممه ته ی به
فرمانی خوی گه وره شایه ته به سه ر خه لکه وه.. خوی گه وره
ده فرمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ آل عمران/ ۱۱۰،
ئیوه باشتین ئوممه تن هاتین بو خه لک، هه روه ها ده فرمویت:
﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾
البقره/ ۱۴۲: به و شیوه یه ئیوه مان کرده ئوممه تیکی میانه، بو
ئه وه ی بینه شایه ت به سه ر خه لکه وه.

ئه مانه چهند پایه یه کی ته واوکاری یه کترین: چاکه خوازیی،
میانه یی، شایه تیدان، (الخیریه، الوسطیه، الشهودیه)، که ئه م

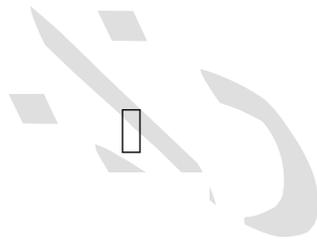
ئوممه ته موسلمانەى پى ناسراوه، پيشتر وا بووه و ناسراوه،
پيوسته له مه و دواش هه روايت، بو ئه وهى سه ربه رزيبه كهى
جارانى بو بگه رپته وه و سه رله نوئى ژيارو شارستانيه تيه كهى
بنيات بنپته وه.

كه واته، ميانه يى پايه يه كى بنه رپه تيبه بو هينانه دى
هاوسه نكيى پيوست له نيوان لايه نه ماددى و پوحييه كه دا، له
نيوان عه قل و دلا، له نيوان مافه تا كه كه سيبى و كو مه لئيه كاندا،
له نيوان كاروبارى دونيا و ئاخيره تدا.

ليروه ده رده كه و يت كه هه ر زياده رپويه ك - جا له چه مك و
بو چونه كاندا بيت، يان له كردار و هه لس و كه و ته كاندا - لادانه له
په وتى ته رازووه كه، كه خواى گه و ره دايناوه، هه روه ها
خودزينه وهيه له ده سه ته به ر كردنى دادپه روه ريبى فه رمانپيكر او،
خواى گه و ره ده فه رمو يت: ﴿...أَلَا تَطْعَمُوا فِي الْمِيزَانِ، وَأَقِيمُوا
الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ الرحمن/ ۸-۹ ، واته:
سه رو خوارپيكر دن له ته رازوودا مه كه ن، كي شان و پيوانه
به دادگه ريبى راگير بكن، ته رازووه ش كه م مه كه نه وه.

به‌شی‌ه‌و‌ت‌ه‌م
م‌ه‌ت‌ر‌س‌ی‌د‌ا‌ر‌ت‌ر‌ی‌ن‌ ن‌ا‌س‌ه‌ و‌ا‌ر‌ه‌ک‌ا‌ن‌ی
ت‌و‌ن‌د‌ر‌ه‌و‌ی‌ی

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (٨٧) وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿

المائدة / ٨٧-٨٨

سەرەپای ئەوەی ھەموو فیرقە و گروپەکان پەتای توندپەویی
سەری تێکردن، بەلام لە ھەموویان مەترسیدارتین دیاردە
بە کافرکردنی موسلمان (تەکفیر) بوو، کە یەکیک لە داھینە
ناپەسەندەکانی (خەواریج) بوو، چونکە ئەو حوکمە دەیان
دەراویشتە مەترسیداری لە پەھەندی کۆمەلایەتی لی
کەوتەو، وەک: شیواندنی شیرازە کۆمەلگە و خوینەرشتن و
حوکمدان بە کوشتن و جیاکردنەو ھاوسەران و شیواندنی
شیرازە خیزان و دووبەرەکی نانەو و پەرتەوازەکردنی
ئوممەت.

لێرەدا دەکرێ بڵیین: ھەندیک لە و پابۆچونانە تاکمەکانی
سەر بە پەوتی (موتەزیلە) بانگەشەیان بۆ کرد، دەچنە
خانە ئازادی فکری و تەنانت دەولەمەند کردنی فکری
ئیسلامیی، چونکە دەرکەوتە مەترسیداری توندوتیژی لی
نەکەوتەو، لەبەر ئەوەی پەيوەندیان بە جۆری مامەلەو
حوکمدان لەسەر کەسانی تر نەبوو، بەلام ئەوەی (خەواریج)ی
جیاکردەو ئەو حوکمە مەترسیدارانە بوون کە بە تەکفیرکردن

دهستی پى کرد، به حوكمى كۆيله كردن و سه نندنه وهى ئازادىي و
حه لال كردنى سامان و گيان و كوشتن و هه موو جوړه كانى
توندوتيزيش، كۆتايى پى هات.

ئيمه وهك وتمان قسه له سهر ئه و به شه له په رگيرىي و (غلو)
ده كهين، كه كارىگه رىي له سهر پي كهاته و شيرازه ي كومه لايه تى
هه بوو، واته ئه و به شه ي كه توندوتيزىي و كوشتارو
په رته وازه يي لي كه وته وه. ئه گه رنا په هه نده كان و پانتايى
توندره ويى و لادان، به تان وپۆي هزو و بىرو گوفتارو كردارى
شوينكه و توانى ئه و گروپ و تا قمانه دا شوپ بوته وه.

نمونه ي په رگيرىيه كان زورن، بۆيه ناچارم ته نها پي پستىكيان
بخه مه پوو:

له ناسينى خوادا: تي گه يشتن له خوا و خواناسىي دروستيان
شيواند.

له پي زگرتنى پيغه مبه ردا: له مروفبوون دهريان كردو سنووريان
به زاند.

له مامه له كردن له گه ل قورئاندا: ئاراسته كانيان ئاوه ژوو
كرده وه.

له پېزگرتنی پیاوچاگاندا: له بازنه ی ئاسایی مروځایه تیی
دهریانکردن.

له په رستش و عیباده ته گاندا: صه دان بیدعو و داهینراوی دژه
قورئانیان هه لبه ست.

له شیوازی بانگه وازکردندا: پړسا قورئانییه گانیان فه راموش
کرد.

له مامه له له گه ل به رامبه ره گاندا: حوكم و مه وداکانی (جهاد) و
(قتال) یان تیگه ل کرد.

له فرمان به چاکه و قه ده غه کردنی خراپه دا: سوننه تی
پینغه مبهریان په پیره و نه کرد.

له باسی (ولاء) و (براء) دا: چه مکه گانیان ئاوه ژوو کرده وه.

له باسی تیگه یشتنی دونیا و نیعمه ته گاندا: سوننه ته
خواییه گانیان له بیر چوو یه وه.

بویه چه مکی (جهاد) - که له بنه پرته دا قورئان بو هه ول و
تیگوشانی زور له پینا و ئایینی خوادا به کاری بردووه - قه تیس
کرا له جهنگ و به شیک کی که می و اتا که یدا، به مه رجیک چوارچار
له قورئانی (مه مکی) دا باسی هاتووه. هه روه ها چه مکی (ولاء)

تەسككرايەوہ لە دەستە بەندییەکی تەسك و حەقیقەتی خۆی ون
 كرا. مەودای (براء) یش لە دوریگرتنەوہ لە دوژمنان، فراوان
 كراو ھەموو سنورەكانی پێكەوہ ژیان و بازنەى فراوانی
 پەيوەندییە كۆمەلایەتی و مەوقایەتییەكانی خستە لاوہ.
 سەرەنجام دونیا كرایە دوو بەرەى (دار الحرب) و (دار الأمان)،
 یان (دار الكفر) و (دار الإسلام)، ئەم دەستەواژانە - كە
 دەرھاویشتەى كەشیکى سیاسى تاییەت بوون- كرانە
 ئەدەبیات و بەشیک لە پێكەینەرى باسو و برگەكانی فیهی
 ئیسلامی.

بۆیە حوكمی شەرو بەرەو پوبونەوہى بەرامبەرىش، لە
 بەرگری ئایین و ولات و خۆپاریزییەوہ، گۆرا بو سەپاندنى
 ئایین و تەنانەت دەسكەوتى سامان و دارایی. لەم لایەنەوہ
 رپوایەتگەلیكى ھەلبەستراو دروستكران، گوايە پیغەمبەر
 (درودی خواى لەسەر بیئت) فەرمویەتى: (بُعِثتَ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ
 بِالسِّيفِ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رَحْمِي)!^۱ بۆیە بیرى

۱ (مجمع الزوائد، الھیثمى، ۲۷۰/۵). پیشەوا ئەحمەد دەلى: (عبد
 الرحمان كورپی ثابت) - كە لە سەنەدەكەیدا - رپوایەتەكانی ئینكار

زۆره مليکردن له خهلكي و سه پاندى - كه قورئان حهرامى
 كرديبوو- ته ئويل كرا. بپياري مامه لهى (پر) و (قسط)،
 چاكه خوازي و دادگه ريبى له گه ل ناموسلمانانى شه رنه خواز،
 فه راموش كرا، حوكمى كوشتن له بازنه ته سه كه كهى (قصاص) و
 تو لهى شه رعى، گويزرايه وه بو (مورته د) و (نويزنه كه ر) و .. هتد.
 ههروه ها ديارد هى بوونى دهنگى نه يارو ئوپوزسيونى سياسى
 -كه له سه رده مى خودى پيغه مبه رى خواو به شى زورى
 خيلافه ي چوار خه ليفه كه دا هه بوو- گوپا به ريبازه كه ي
 (خه واريچ) و فتواى ته كفيرو به كارهيئانى نادروستى (به غى) و
 (بغا) له زوربه ي حاله ته كاندا.

ههروه ها زور شت واتاو حيكمه ت و فه لسه فه ي له ده ستداو
 بپركردنه وه و تيگه يشتنى (مه قاصدي) له حوكمه ئايينييه كان،

كراون. (نسائى) ش وتويه تى: ناوبراو جيى متمانه نيه. ← → (ابن
 الجوزى) يش ريوايه ته كه ي په دكر دوته وه، (ابن حجر العسقلانى) يش
 ده لئيت: "كه سيكى تيدايه به كونيه ي (ابو منيب) كه ناوى نه زانراوه"
 واته نه ناسراوه. فتح البارى، ابن حجر العسقلانى، ۱۱۶/۶. به لام
 بءاخوة سقره راي نه مانه زور جار له وتاره كاندا طويمان لي
 ده بيت كه نه م ريوايه تته و تك فقر مووده ده طير ريتته. □

تهنھا لای دەستەیکە لە زانایانی موخەققیق مایەو،
کە دەنگیان نە دەگەیه نرایە دەسەلات و کاریگەرییان
بە سنورداریی مایەو.

ئەمانە ھەرکام بە پشکی خۆی، کاریگەرییان ھەبوو لە سەر
شیواندنی زۆریک لە حەقیقەتەکانی ئیسلام، سەرئەنجام تەم و
مژ خستنه سەر فیکرو کلتوو و فیکھی ئیسلامی و ئیجتھادی
زانایان.

بۆیە ئەم بابەتە زۆر ئاوکیشە و دەگەریمە سەر باسی ئەو
بەشە لە دەرھاویشتە و ئەو پیشەکیانە کە بوونە ھۆکاری
گەشە بیری توندڕەویی و توندوتیژی لە بواری پۆبە پۆبۆنەو
مامەلە کردن لە گەل بەرامبەردا.

بەشى ھەشتەم

ھۆكارەكانى سەرھەلدانى توندوتىژى
لە سەرھەتاي مېژووى ئىسلامەو، تا ئەمپۆ

هۆکاره کانی سه ره له دانی توندوتیژی

به خویندنه وه یه کی میژووی ئه وه دهسته و تا قمانه و قۆنه غه کانی گۆرانکاریه فکری و سیاسییه کانی سه دهی یه که م و دووه می کۆچی، ده گهینه ئه وه سه ره نجامه که گرنگترین هۆکاره کانی گه شهی بیری توندپه ویی له ئاییندا، ئه مانه ی خواره وه بوون:

یه که م / ته فسیره پاره ی هه له ی ده قه کانی قورئای پیرۆز:

له دیر زه مانه وه، ئه مه هۆکاری یه که می شیواندنی واتا کانی زۆریک له ئایه ته کانی قورئان بووه، که دوور له یاسا و پرسیا زمانه وانیه کان و دوور له رۆحی قورئان و لایه نی (مه قاصد) ی حکمه تی حوکمه کان، مانای هه له و نادرست بلا و بوونه ته وه .
ئو ته فسیره هه له یه له ده سه ته واژه ی (إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ) وه ده سه تی پیکردو (خه واریج) دژی پیشه واره ی به رزیان کرده وه، به بی ئه وه ی له جیی خۆیدا به کاری بهینن، بۆیه عه لی ناچار بوو

که بلیت: (کلمة حق یراد بها باطل)، واته: وشه یه کی راست و
 ره وایه، به لام مه به ستیان پی، بابه تیکی نارپه و او پوچه^۱
 سه رچاوه و هوئی ئەم هه له تیگه یشتنه ش ده گه ریته وه بو
 نه بوونی زانستی قورئانی و بیئاگایی له یاسا و ریسا
 گشتیه کان، واته تیروانینی کورتبین و پواله تی و به شبهه ش
 کراو، جیی تیگه یشتنی وردو مه قاصیدی و گشتگیران
 گرته وه.

دووه م / نه بوونی ته قواو له خواترسان له ته فسیرکردندا:

ئهمه ش وایکرد په نابهرنه بهر چه ماندنه وهی واتای هه ندیک
 ئایهت و ته ئویل و راقهی نادرست، به پیی هه و او ئاره زوی
 خوئیان، یان به مه بهستی تاییهت.

سییه م / گرفتاریوونی فیرقه کان، به کارو کاردانه وهی هه له:

زۆربهی دهسته و تاقمه کانی سه دهی دووه م و سییه می
 کۆچی، له بهر ده مارگیری دهسته یی و مه زه بیی، تووشی
 کارو کاردانه وهی هه له بوون. بو نمونه: (شامیه کان) که وتنه

^۱ الکامل، ابن الأثیر، ۳ / ۳۰۸.

پیاهه لدانی میرو سه رکرده کانیان، تهنانهت هه لبه ستنی
 ریوایهت ده رباره ی گویرایه لئی حاکمی سته مکار، له وهش زیاتر
 هه لبه ستنی فه رموده به دهم پیغه مبهری خواوه، که گوايه
 فه رمویه تی: (الأمناء عند الله ثلاثة: أنا وجبریل ومعاوية).^۱
 له کاردانه وهشدا (عیراقییه کان) - به تایبه تی هه ندیک له
 دهسته و تاقمی ئالو به یتی عه له وییه کان - که وتنه هه لبه ستنی
 دهیان ریوایهت له سهر گه وره یی که سایه تی ئالو به یت و
 خزمانیان. بۆ نمونه: ئەم ریوایه ته یان هه لبه ست و بلاویان
 کرده وه، گوايه پیغه مبهر (ﷺ) فه رمویه تی: (أنا الشجرة،
 وفاطمة أصلها، وعلى لقاحها، والحسن والحسين ثمرها).^۲ یان
 فه رمویه تی: (أنت يا علي وشيعتك، أولئك هم خير البرية).^۳
 هه روه ها دهیان نموونه ی له م بابه ته، که لیژده دا جیی
 گواستنه وه یان نیه و خوینه ری به ریژ ده توانیت چاویک به

^۱ ئەم ریوایه ته هه لبه ست و دروستکراوه بپروانه: الموضوعات، ابن

الجوزي، دار الفكر، دمشق، ط ۲، ۱۹۸۳، ۱۷/۲.

^۲ لسان المیزان، ابن حجر العسقلانی، بیروت، ۱۹۷۱، ۷۷/۴.

^۳ تفسیر الطبری، ۶۵۷/۱۲.

کتببانیکی وهك (بحار الأنوار)ی (مهجلیسی) و (أصول الكافی) (كولهینی)دا بخشینیت، كه پیشه وایانی ئالو بهیتیان بردووه ته ئاستی پیغه مبه رانی (مرسل)، بگره بالآتیش! ^۱

به وچوره به رامبه ر (روافض)، (نواصب) پهیدا بوون، به رامبه ر (قدریه)، (جبریه) پهیدا بوون، به رامبه ر (معطله)، (مشبهه) پهیدا بوون. به رامبه ر قوتابخانه ی ریوایه ت و (أثر)، قوتابخانه ی (رأی)، به رامبه ر (أصولیه کان)، ظاهر ی و (حرفیه کان) پهیدا بوون. هتد.

چاره م: لادانو سته می به شیکی زور له میرو سه ر کرده و کار به ده سته کان:

ئه م دیارده یه ش له سه ره تاکانی حوکی سه رده می ئومه ویه کانه وه دهستی پیکرد، تا سه ده دوایه کانیش زور که م دریزه ی هه بوو.

پینجه م/ پیلان و ده ستیوه ردانی دوژمنانی ئیسلام:

□ له (أصول الكافی)دا به ش هیه به ناو نیشانی: (باب أن الأئمة يعلمون ما كان، وما يكون، وأنه لا يخفى عليهم شيء)..!

پیشتر له برگه یه کی تایبه تدا ئاماژمان پی کردو نمونه شمان
هینایه وه.

شه شه م / هندیك فتواو بۆچون و هه لویستی نادرست:

هۆکاریکی زاتی و تایبه تی دریزبونه وه ی دیارده ی
توندوتیزی، تا سه ده دواییه کانیش، ده گه ریته وه بۆ ئه و فتواو
بۆچون و هه لویستانه که خزینرایه ناو کۆگای فکری ئیسلامی،
چ له ته فسیره کاندای، چ له پراقه ی فهرموده کاندای، چ له سه رچاوه
فیقهیه کاندای، که هه ندیکیان پشتیان به و سه دان پریوايه ته
هه لبه ستراره ده به ست، که ئاویتته کران به سه رچاوه کانی
فهرموده. بۆیه سه ره پای هه ولی تاقه تپروکینی زانایانی
فهرموده ناس، نه توانرا شه ن و که ویکی ته واو بکرین و کتیبه کانی
(سونه ن)، (مه سانید)، (موصه ننه فات)، (موعجه مات) و ته نانه ت
به شیک له (صاح) یشیان لی پاک بکرینه وه.

بۆیه له ئه نجامی ئه م هۆکارانه وه، زۆربه ی چه مکه کان له
کۆنه وه تا ئیستا، شیوینران و ده یان بیدعه و داهینراو به رگی
ئایین کرا به به ریاندای، وه که له سه رده می هاوچه رخدا رۆژانه
له ملایه وه لا ئه م نمونانه ی خواره وه به چاوی ده بینین:

* دیاردهی (خۆکوژی) داهینراو بهرگی ئایین کرا به بهریدا.
* (حوکمی قهزاداداگا) خرایه لاهه، به ناوی (جیبه جی) کردنی
حدودی شهره) هوه.

* هه رکه سه و تاقمه بو خوی ئیماره تیکی دروست کرد، به ناوی
حوکمکردن و جیبه جیکردنی شهریه ته وه.
* هه ر که سه خوی ده سه پیننی به ناوی خه لیفه وه و به یعت
وه رده کریت له خه لکی.

* یان داهینانی دیاردهی تیرۆرکردن (اغتیال) که هیچ ده قیکی
قورئان و سوننهت به په وای نازانن و به ناهه ق به لگه به
کوشتنی سه رکرده کانی جوله که (که عبی کوپی ئه شره ف) و
(سه لامی کوپی ابو الحقیق) دیننه وه، که هه رگیز ناچنه خانیه
تیرۆر، به لکو کوشتنیان جیبه جیکردنی حوکمی قهزا بووه، که
له و کاته دا له لایهن پیغه مبه ره وه، وهک (تاوانباری جهنگ)،
ناسینراون.

۲- هۆکاره بنه په تییه کانی که شهی توند په ویی هاوچه رخ:

خیانه تی پزێمه هاوچه رخه کان

ناتوانین بە شیۆەى كتومت ھۆكارەكان لە چەند خالێكدا ریز بکەین، بەلام ئەوەندە دەتوانین لە ھەردوو بازنەى زاتى و بابەتیدا، چەند ھۆكارێك دیارى بکەین، بەدەر لە پادەو رێژەى کاریگەرى ھەریەك لە ھۆكارانە:

یەكەم: ھۆكارە فكريیەكان، كە ئاماژەمان پیکردن، لە تیگەیشتنى تاكبىنانە و گرنگینەدان بە تیگەیشتنى (مەقاصدى) و بوونى (سەتھیەت) و (تەئویلى نازانستى) و بى ئاگایى لە زمانى عەرەبى و.. ھتد.

دووەم: ھۆكارە دەروونى و كۆمەلایەتیەكان، وەك: نائومیدی و بیزارى و بیھىوابوون، سیاسەتە ھەلەكانى پەراویزخستن، مەحرومیەت و بیبەشکردن، گەندەلێ، ستەمى جۆراوجۆرى كۆمەلایەتى و.. ھتد.

سێیەم: ھۆكارە سیاسى و ئىدارى و حوكمرانىیەكان، وەك: تاكپەوى و دىكتاتۆریەتى زۆربەى رژیمةكان، نەمانى دادپەروەرى، تەسكکردنەوہى ئازادییەكان، گەندەلێ دارایى و ئىدارى و ئەخلاقى، بیزارى لە كایە سیاسىیە ناتەندروستەكان و.. ھتد.

چارەم: خیانەت و گویەلمشتی پزیمەکان بۆ دوژمنان. له ناوەپاستی سەدەى بیستەوه، دەیان بەلگەنامە کەوتنە دەستی خەلکی، کە له زۆریک له ولاتانی عەرەبیی، خیانەت له ئایین و نیشتییمان و میلەت دەکرێ و سەرکردهکان دەبنە پیاوی بیگانە و داگیرکەران. بۆ نمونە: له کتیبی (موجز تاریخ الشرق الاوسط)^۱ هاتوووە کە: "له هاوینی سالی ۱۹۵۴دا، حکومەتی میصر ئامادەیی گفئوگۆی دەربەری، بۆ هاوکاری سەربازی و ەەرگرتنی چەک له ئەمەریکا، بەلام بەمەرج گیرا بۆی، کە دەبی ئەوه بەرامبەر ئیجرائاتی یەکلاکەرەوه بێت، بۆ له ناوبردنی کۆمەڵی (الإخوان المسلمون)!"

هەرۆهە کاتیەک هەمان سال پڕۆژەى (جۆنستۆن) له ناوەپاستی پەنجاکاندا دانرا بۆ دابەشکردنی ئاوی ولاتی ئوردون له نیوان سوریه و ئوردون و ئیسرائیل و لوبناندا،

^۱ کەسیک بەناوی (جورج کیرک) کە ەەرگیپبوو نووسییویەتی و باس له ماوهی شەری سارد دەکات. □

ئامازەى تىداكرا كە: بۆ جىبە جىكردنى پىلانەكە پىويستە
(كۆمەلى ئىخوان مسلمىن) لە بەين بېرىت.^۱

دانش

^۱ بىروانە: الحکم وقضية تكفير المسلم، سالم البهناوى، لا: ۲۴۷.

۳- نمونه‌ی خیانه‌تی پژی‌مه هاوچه‌رخه‌کان (میسرو سهرده‌می (جمال عبد الناصر) به نمونه)

جگه له و به‌سهرهاته ترسناکانه‌ی که له سالانی چله‌کان تا کوتایی شه‌سته‌کانی سهرده‌ی بیست، به‌سهر کۆمه‌لگه‌ی میصریدا هاتن، له رۆبه‌رۆبونه‌وه‌ی درپدانه‌ی پژی‌می میصر دژ به کۆمه‌لی برایان، که ده‌یان کتیبی پوله تراژیدیای له‌سهر نوسراوه. هه‌روه‌ها جگه له خیانه‌ته یه‌ک له دوايه‌که‌کانی زۆربه‌ی پژی‌مه‌کان، تا ده‌گاته کوده‌تا سهربازیه‌که‌ی (سیسی) و قه‌سابخانه‌که‌ی گۆره‌پانی (پابیع) و ره‌شبگیریه ناره‌واکان و دادگاییه مه‌زه‌له‌کانی سهرکرده‌کانی (ئیخوان) و حیزبی عه‌داله.

جگه له‌مانه - که زۆریان ده‌وی تا بتوانین که‌مترین حه‌قیان بده‌ینی- له‌م بره‌گه‌یه‌دا ته‌نها ئاماژه به‌ سی به‌لگه‌نامه‌ی گرنگ ده‌که‌م، که خیانه‌ت و به‌کرگی‌راوی به‌ ده‌سه‌لاتداری میصر ده‌گه‌یه‌نن بۆ پژی‌می زایۆنی و دوزمنان، که‌ده‌بیته به‌شیکی

سەرەکیی لە ھۆکارەکانی سەرھەڵدانی توندپەوی ھاوچەرخ لە
میصر و جیھانی عەرەبیدا.

پوختە بەلگەنامە یەكەم

لە سەر دەمی (جمال عبد الناصر) دا

لیژنە یەك لە سەرۆکی ئەو کاتە حکومەت (زەکەریا محی
الدین) و بەرپرسی موخابەرەت و سەرکردە (مەباحثی جنائی) و
بەرپۆش بەری ئاسایشی کشتیی میصر، پیکھێنرا. دە جار
کۆبوونەو، دەیان راپۆرت و داواو زانیاریان توتوی کرد،
سەرەنجام نەخشە پێی پوڤە پوڤونەو (ئێخوان) یان لە چوار
بەرگە و دەیان خاڵدا نوسییەو، کە ھەریە کە یان تەزوو بە گیانی
مروّفا دینن، لە پووی دابەزینی ئاستی رەوشت و نەمانی
ھەستی مروّفایەتی و بەھای نەتەوہیی و دۆراندنی ئێرادە
نیشتمانی. چونکە راپۆرتە کە بە راشکاوانە باس لە چەند
شتێک دەکات، کە دارمانی تەواوی ھەستەکانیان دەگە یە نیت،
وہک:

– لابرندی میژووی ئیسلامیی لە وانەکانی خویندندا.

– یاساگردنی تەواوی نوسراوەکانی ئێخوان مسلمین.

– ریگرتنی که سه کانی ئیخوان له چوونه ده زگا کانی سوپاو
ئاسایش و پۆلیس.

– لیسه ندنه وهی مؤله تی په سمیی له ریخراوه کانیان.

– قه ده غه کرنیان له چوونه دهره وهی ولاتی میسر.

– شیواندنی میژوویان.

– به ئامانجگرتنی هاوسه رو کچانیان.

– تۆمه تتاشین، به مه بهستی له سیداره دانی بانگخازو
بیرمه ندانیان.

– ریگرتن له بازرگانانیان و هه په شهی بهرده وام له سهریان"

ئه مانه ی سه ره وه، هه موو به خال و برگه له و راپۆرته دا

هه ن. (!)

راپۆرته کهش له دوادیریدا له لایه ن شه خصی (جه مال عبد

الناصر) ی سه رۆك كۆماری ئه وکاته وه، واژۆی له سه ر کراوه.^۱

^۱ ئه و راپۆرته دۆزه خییه له چه ندین سه رچاوه دا بلاو کراوه ته وه، وهك:

(قذائف الحق) ی محه مده غه زالی و (الحکم) ی (سالم به هه نه ساوی) ،

(في الزنائة) ی جابر رزق، هه روه ها نوسه ری ئه م وتاره له

ماسته رنامه که مدا (الغلو فی الدین) هه موو به لگه نامه که م هیناوه. □

به لگه نامه ی دوهم

نامه یه کی (ریتشارد.ب. میتشل) ئه مریکی بۆ سه روکی
دهسته ی نهینیی ده زگای سیخوری ئه مریکی (C.I.A)

له و نامه یه دا، (ریتشارد) ئاماژه ده کات که ئیسرائیل پیی
وايه تاکه هیزی راسته قینه که دژی (ریکه وتننامه ی ئاشتی)
ده وه سستیته وه، (ئیخوان) ه، بۆیه ئیسرائیل داوا ده کات زۆر به
تونیدی له و کۆمه له یه بدرییت، پیش ئه وه ی ریکه وتننامه که مؤر
بکریت (!).

پاشان ئاماژه ده کات که سیاسه تی لیدانی فراوان و به گوژم
له سه رده می (جهمال) دا هه له بووه، بۆیه ده بی سیاسه ته که
بگوری به شتی تر، وه ک:

" - له به یبدرنی که سه ره مزو سه رکرده کانیان.

- ته ماعخستنه به ره ه ندیک له کادیرانیان.

- سه رگه رمکردنی لاوانیان.

- قوولکردنه وهى ناکۆكىي نئوانيان.
- ناشيرينکردنى سوننه تى محهمه د (!).
- گومانخستنه سهر سه رچاوه كانى ئيسلام.
- ريگرتن له دياردهى بالاپوشىي كچان.
- دابړاندنيان له ناوهنده كانى خوئندن و... هتد.^۱

به لگه نامه ي سييه م

له سهرده مي (ئه نوه ر سادات) دا

به هه مان جوړ، راپورتيكي دوورو دريژ، به دهيان راسپارده و
 برپيارى مه ترسيداره وه، نوسراوه و تيايدا ئاماژه كراوه كه تنها
 (ئىخوان) مه ترسين و ده بيت به چند ههنگاوو پلان و
 بهرنامه يه ك، به رهنگاريان ببينه وه، وهك:
 " - جولاندى ناوه ناوه ي بابه تى (توندره وي ئايينى) وهاندانى
 توندره وه كان بو ئه نجامدانى چالاكى و كارى توندوتىژى. (!)

۱ ئه م به لگه نامه يه له ژماره (۴۰۶) ي گوڤارى (الدعوة) و كتيبى (في الدعوة والداعية) ي على جهر يشه دا، بلاوكراوه ته وه، به لام بالويزخانه ي
 ئه مه ريكا به دروى خستوته وه. □

- هاندانى سەرکردەكانى (ئىخوان مسلمىن) بەشىۋەى ناراستەوخۇ، بۇ دەستخستنى چەك و تفاق و تەقەمەنى و ئاسانكارىي بۇيان لە و لايەنەوہ (!).
- بەكارهينانى پەگەزى ئافرەت، بۇ بەرەنگاربونەوہى بىروبۇچونيان.
- پيگرتن لە وەرگرتنى پيشداران لە زانكۆ، تەنانەت خزمانى پلە دووشيان (!)، ھەرۋەھا پيگرتنيان لە چوونە ناو سيكتەرى سەربازىي و پۇليس و ناوہندە سياسى و ئىعلامىيەكان.
- داخستنى دەرگاي ھەلى كارو دەرکەوتن بۇيان. (!)
- تۇخکردنەوہى ليكچوواندى (تيۇرى كۆمەلايەتىي شىوعىيەت) بە (تيۇرى ئىسلامى) يەوہ. (!)
- پيگرتن لە زانكۆى (ئەزھەر) لە دەرچوواندى قوتابى و گۇرپنى لە زانكۆيەكى كلاسكىيەوہ بۇ زانكۆيەكى مۇدپرن.
- ئامادەکردنى پلان و سيناريو دۇيان، وەك سيناريو ھەولى كودەتا، يان تيۇرۇکردن، يان گيۇرەشىۋيىنى، يان نۇكەرىي بيگانە. بۇ كاتى پيويست. (!)

له كۆتايى پلانه كەدا چەند پيشنيارىكى ياريدەرى سەرۆك
(بيگن) و شارەزايەكى بالۆيزخانەى ئەمەرىكى تىدايە.^۱

^۱ ئەم بەلگەنامەيە لەم سەرچاوانەدا بىلاو كراوہ تەوہ: پۆژنامەى (عەرەب)
ى لەندەنى، لە ۶/۴ / ۱۹۷۹، پۆژنامەى (الوطن)ى كوہيتى لە ۲۳/۴ /
۱۹۷۹، پۆژنامەى (المدینة) ژمارە ۴۵۷۰. □

بەشى نۆيەم
دياردهى تەكفيرو پوالە تەكانى توندپەويى،
لە كۆنەوہ تا ئەمپۆ

له بهرئەوێ زۆریە هۆکارە زاتییهکانی سەرھەلانی بیری
 تەکفیری، لەھەردوو سەرھەمی کۆن و ھاوچەرخدا، لەیەکدەچن،
 ئاسەوارو دیاردەو دەرھاویشتەکانیشیان لەیەکدەچن. لێرەدا
 چەند دیاردەیهک و مەوداکانی لێکچوونیان دەخەمە پوو:
یەکەم: تەکفیرکردنی دەسەلاتداران بە پەھایی: بە بەلگەی
 ئەوێ ھەرکەس بە تەواویی شەریعت جیبەجی نەکات کافرەو
 لە میللەتی ئیسلام دەرەچیت، بەبێ لێکدانەوێ ئەوێ
 مەبەستیان لە شەریعت چیه؟ ھۆی جیبەجی نەکردنیاں بۆ
 پیکارەکانی چیه؟ بەبێ حساب بۆ پێژەیی بوونی باسەکەو
 جیاوازیی ھەل و بیانوو و مەرج و ھالەت و کەس و ژینگەو
 سەرھەمەکان.

دووھەم: بەدوای ئەویدا کافرکردنی ئەو کۆمەلگایانە کە
 بێدەنگن لەو دەسەلاتدارانەو دژیان ھەلناسن: ئەویش بەبێ
 پەچاوکردنی ھەل و مەرج و لێکدانەوێ چۆنیەتی و چەندیتی
 پەوایی و ناپەوایی کارەکەو سەرھەنجامی دەرھاویشتەکانی.

پاويژكار (سالم البهنساوى) هه ندىك تيروانىيان ده گوازىته وه،
له وانه:

"كۆچكردن بۆ ناوچهى چۆلهوانىيى و ئهشكهوت و چياكان،
چونكه ئەمه ئەو ريگهيه يه كه پيغمبهرى خوا، گرتوويته بهر
بۆ پيگهينانى دولهتى ئىسلام و ئەنجامدانى فرمان به چاكو
ريگرىي له خراپه، بهو پييه كه كۆمهلگا كافرو له دواى
كوفريش هيج گوناھيك نيه.
هه روه ها بهشدارىي نهكردن له ههر بهرهمهينانىك، چونكه
ئمه يارمهتيدانه به كۆمهلگهى نه فامى.
وازهينان له قوتابخانهو زانكۆكان و دهرهينانى منالان لنيان.
وازهينان له پيشهى حكومىي و كۆمپانياو سهرقالبوون
بهكارى بازارگانىي و كشتوكالى.

ئهم بيركردنهوانه له فەلسەفەيەكى تايبەتەوه سەرچاوه
ئەگرن، ئەويش ئەويه كه موسلمانان له ئايىنى ئىسلام
هەلگەراونەتەوهو كافربوون. لەمەوه كۆمەلگەكانى جيهانى

عەرەبى و ئىسلامىي كافر، بۇيە خۆ بەدوورگرتن لە
ھەموو ئەو شتانەى باسکران، واجیبە" ۱

سېيەم: بەکافردانانى ھەرکەسنىک بەشدارىي چالاکى سىياسى
بکات، ھەرچەندە بەشدارىيەکە بەرھەلستکارانەو
ئوپوزسىونانەش بېت، يان بە نيازى چاکسازىي و گۆرئکارىش
بېت. تەکفىرىيەکان ھەموو ئەو ئىسلامىيانەى بەشدارىي
ئەنجومەنە کانى پەرلەمان و حکومەتبان کردووە، بە کافرپان
دانان، بەو بەلگەيە کە: ئەمانە ئەنجومەن و دامەزراوەى
نائىسلامىن و خەلکانىک لە برى خوا، ياساى لى دەردەکەن، بۇيە
تەحرىم و قەدەغەى ھەر جۆرە چالاکىيەکى ھەلپژاردنىان
کردووە، بە دەنگدان بېت، يان بە باشتىزانىن بېت." ۲

۱ سالم بەھنەساوى، لە (الحکم وقضية تکفير المسلم) دا، بە بەلگە ئەمە
دەسەلمىنى. پروانە لا: ۱۹۵.

۲ الحکم وقضية تکفير المسلم: سالم البهناوى، لا ۱۹۵-۱۹۶.

چوارەم: بە کافرزانینی ھەموو ئەو موسلمانانەى تەقلیدی ھەر
مەزھەبێک ئەکەن غەیری مەزھەبی ئەوان، چونکە تەقلید لە
 روانگەى ئەوانەو کوفرى ئاشکرایە. شیخ محمد سرور - که
 لەگەڵیان ژیاو و گفتوگۆی لەگەڵ کردوون - دەئیت:
 "شۆینکەوتوانی ئەم قوتابخانەیه برۆیان وایە که ھەموو
 چاولیگەر (مقلد) یەک بە ڕەھایی کافرە" پاشان لە (عبد الرحمن
 أبي الخير) ھو دەگێریتەو - که یەکیک بوو لە رابەرانی
 تەکفیر و دواتر وازی لێھێناون - داوای ئیزنی لە رێرھوانی خۆی
 کردووە بۆ نوێژکردن لەسەر (صالح سربە) و (کارم ئەنادۆلی) -
 لە داوای ئەوێ دەسەلات (مەبەستی دەسەلاتی رژیمی
 سوریایە) لەسێدارەى دان - بەلام جماعت پەسەندیان نەکرد،
 چونکە ئەم دووانە تەقلیدی صەحابو ئە ئیممیان دەکرد!

(شوكرى موسته‌فا)ى دامه‌زرينه‌رى گروپى ته‌كفير ده‌لئيت؛
"كوفرى چاولنگه‌رى (ته‌قليد)، يه‌كه‌مين كوڤرئيك بووه‌ نهم
نوممه‌ته‌ تئى كه‌وتووه‌، به‌ واتايه‌كى تر، وازيان له‌ حه‌قيقه‌تى
ئيجتihad هتينا، بو چاولنگه‌رى." ۱

پينجه‌م: هموو مزگه‌وته‌كانى موسلمانان - جگه‌ له‌ وانه‌ى
خويان ئيداره‌يان ده‌كه‌ن - به‌ مزگه‌وتى (ضرائى) دوورپوه‌كانى
مه‌دينه‌، حساب ده‌كه‌ن.

شه‌شم: به‌كافردانانى راقه‌كه‌رانى قورئان و زانايانى
فه‌رمووده‌ناس و شه‌رعزانان:

له‌م لايه‌نوه‌ كوومه‌لئى (ته‌كفير) بروايان وايه‌ هه‌ركه‌س
گومانى وابى كه‌ قورئان و فه‌رمووده‌ پيويستيان به
روونكرده‌ويه‌ كافره‌، شيخ (سرور) ده‌لئيت: "جه‌ماعه‌تى
(شوكرى) فه‌ئواى كافر بوونيان دا بو هه‌ركه‌سئيك كه‌ برواى وا

۱ الحكم بغير ما أنزل الله وأهل الغلو: محمد سرور، ۱/ ۳۳. هه‌مان
سه‌رچاوه‌، ۱/ ۲۹ گواسته‌وه‌ له‌ رساله‌ى (الحجيات)ى شوكرى مسته
فا، كه‌ ناميلكه‌ يه‌ كه‌ باس له‌ بنچينه‌ى بيروباوه‌رو هه‌لوئسته‌كانى
ده‌كات، ده‌رباره‌ى قسه‌كانى سه‌حابه‌و باسى ئيجماع.

بیت ئیجماع به‌لگه‌یه، چونکه مانای وایه مرؤف بکرئته خواو له‌جیی خوا بیټ. " هه‌روه‌ک قسه‌ی ئه‌وان ده‌گوازئته‌وه: "هه‌رکه‌سئیک بر‌وای وابیټ قسه‌ی خواو پئغه‌مبه‌ر پئویستی به روونکردنه‌وه‌یه، ئه‌وه کافره، چونکه بر‌وای وایه قسه‌ی مرؤف دیارو پرووتتره له قسه‌ی خوا.. ۱"

حه‌وته‌م: کافراندنی کۆمه‌له ئیسلامیه‌کان به ته‌واویی، له سه‌روویشیان‌ه‌وه، بر‌ایانی موسلمان (الإخوان المسلمون). ر‌اوئژکار (به‌هنساوی) ده‌لئیت: "شوکرى مصطفى پئی گوتوه: یه‌که‌م هه‌نگاوی سه‌رکه‌وتنی ئیسلام تیکشاندنی ئیخوان موسلیمینه، چونکه ئه‌وان ده‌لئین: ئه‌و گه‌له‌ی که له پئشان موسولمان بوون، ئیستاش موسولمانن، ئه‌مه‌ش ده‌بیته ر‌یگر له هاتنه‌ناوه‌وه‌ی خه‌لکیی بۆ ناو (کۆمه‌لی موسولمانان) - مه‌به‌ستی کۆمه‌له ته‌کفیریه‌که‌ی خۆیانه. چونکه خه‌لکی خۆیان

۱ الحكم وقضية تكفير المسلم: سالم البهنساوي، ۱/۱۰۲.

به موسولمان دوزانن، خو ئهگهر بزانن به نههاتنه ناو ئهم
 كۆمهلهيهوه كوفريان كردووه، ئهوه بهدهممانهوه دههاتن و
 دواتریش حكومهتی كافر دهر ووخا. (۱) "كاتتیک بههنساوی نیقاشی
 لهگهڵ دهكاو دهلی: "چون كۆمهله ئیسلامیهكان ههموویان له
 جیهاندا بهكافر دادهنییت؟ شوكری پنی دهلیت: "جماعت ئهوهیه
 لهسر حق بی، با بهتهنهاش بییت." ۱
 ههشتهم: دانانی ولاتانی موسلمانان بهگشتی وهكو ولاتی كوفرو
 كافر كردنی خهلكهكەشی، تا ئهو كاتهی پهیوهندیی به گروپهكهی
 ئهمانهوه دهكهن و بهرهو خاکی ئهوان كۆچ دهكهن، چونكه
 مانهوه له ولاتی كوفر حهرامه.

□
 ۱ الحكم وقضية تكفير المسلم: سالم البهنساوي. لا ۴۳. ههروهها محمد
 سرور- كه خۆی هاوچهرخى سه رهه لدانى ته كفيريه كانه و بۆ ماوه يهك
 له گه ليان ژياوه- له (الحكم بغير ما أنزل الله) ۳۳/۱، به به لگه، له
 ناميلكهى (حجياتى) سه ركردهى ته كفيريه كان (شكرى مصطفى) وه
 ئه مه ده سه لمينى. □

ئىبن تەيمىيە لە باسى وەصفەكانى خەوارىجدا دەئىت: "ئەوان بەھۆى گوناھ و خراپە، موسلمانانان دەكافرانو بەھۆى شەھو مالىيان حەلال دەکردن و خاكى موسلمانانان بە (دار الحرب) دادەناو خانەى خۆشيان بەمالى ئىمان، ھەر ئەمەش سەرچاوەى بىدعەكانە".^۱

پىدەچى خۆينەر نامۆ بى لەم جۆرە بۆچوونانە، بەلام نامۆى نامىنى ئەگەر بزائىت ئەمانە لەلایەن شەيتانەو گومرا كراون، بەجۆرىك كە گەورەكەيان - شوكرى مستەفا- گومانى وابىت كە زانتر بى لە صەحابە كان و شوينكەوتوان (تابعين)، كە - بەدەستەواژەيەكى پرسىارى ئىنكارى- بەبى ھىچ خۆپاراستنىك دەئىت: "كى وتوويەتى صەحابەو تابعين و گەورە زانايانى لىكۆلەرى باشتىرىن سەردەمەكان، لە من زانترن؟! ئەوتە ژمارەيەكى زۆرى فەرموودەى صەحىحمان لايە كە لەبەردەستى ھىچ زانايە ك يان پىنشەوايەك لە گەورەكاندا

^۱ فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية، ۱۹/۷۳. □

نهبووه." ههروهكو خۆى و هاوهلهكانى وا گومان دهبن كه به
 پيغهمبهر عيسا دهگهن و ئهوان له دواى يارانى عيساوهرن و
 شايهنى خيلافهتن و (مستهفا شوكرى)، مههدىي چاوهر وانكراوه!
 ههروهها ميسر (ام القرى)يه كه پيغهمبهرانى تيا رهوانه
 كراوهو ئهوان - به گويزههى نهوه گهورهترن له گرۆى
 سهحابهوه هاوهلان، چونكه ئهوان كۆمهلى ئاخزرهمانن. له
 پهيامهكهياندا (التوسمات) وا هاتووه: "ئيمه كۆمهلى راستين له
 ئاخزرهمان، ئهم دوو ئايهتهش دهمانگرتهوه: (واخرين منهم لما
 يلحقوا بهم) و (فسوف يأتى الله بقوم يحبهم ويحبونه). ١.

ئهمانه گرنگترين ئهوه خالانهن كه كتومت خهواريجهكانى
 سهرهتاي ئيسلامو تهكفيريههكانى هاوچهرخ لهسههري كۆكن،
 چونكه سههراچاوهى لادانو پهپگيريههكesh يهك شته، وهك
 ئاماژهمان پيكرد.

١ الحكم بغير ما أنزل الله، محمد سرور، ١٥٧/١.

به شيك له نمونهی پوآله ته كانی تری توندپه ویی

توندپه ویی و په پږگی، چه ندین دیارده و دیمه ن و پوآله ت و نمونهی تری هه ن، كه ئه مانه ی خواره وه به كورتی هه ندیكیان:

- ته ئویلكردنی پږساكانی زمانی عه ره بی و پږبازی پږشینه چاكه كان، له تیگه یشتنی ده قه كانی قورئان و سووننه تدا، به شكاندنه وه یان به باریکدا كه چه مکی تیژپه پانه یان لیوه رگریت.

- گه وره كردنی زیاده پیویستی پیاوچاكان و به پیروژ دانانیان و پیاه لدانیان به هه ندیک خه سلته كه خودا پږگه ی پینه داوه.

- توندپه ویی له حوكمدان به سه ر خه لگانی ديكه دا، وهك تومه تی له ئاین ده رچوون و به كافر كردن و فاسق كردن، بی به رچا و پوونیی و به لگه ی پیویست.

- حه رام كردنی جوانیی و پوژییه حه لاله كانی خوی گه وره، به ناوی له خواترسان و ازهینان له دونیاوه.

ئه مانه و ده یان نمونهی تر هه ن، كه له راستیدا دوورن له ئه حكامی شه رعیی و پږكارو ئاكارو ئاراسته ئیسلامیی - - یه كانه وه، به لام به داخه وه به رگی ئاین كراوه به به ریاند او

بوونەتە ھۆكاری دوورکەوتنەوہی كەسانئىكى نەشارەزا لە ئىسلام، يان ھۆى دروستكردنى گومان بۆ كەسانئىكى دى.

لايەنە ھاوشىوہكانى

نيوان تونرەوانى كۆن وھاوچەرخ

ئەوہى باسماں كرد لە دەرکەوتەو ھزرو بىروباوہرو زۆر شتى تر، بە بەراوردكردنى لەگەل ھزرو بۆچوونى رۆچووانى سەردەمانى پىشوو، توپزەر لە يەكبوونى ھەردوو جۆرى زىدەچوون و زىدەچووان دۇنيا دەبىتەوہ، ئىتر خۆيان چۆن گومان دەبەن با بىبەن! ئەو پىش لادانە لەو پەيرەوہ قورئانبيہى كە گەورە زاناو شەرعزانان لەسەرى رۆشتون. ئەگەرنا چۆن ئەم دوو كۆمەلە كۆكن و لە جۆرەھا مەسەلەو خالدا رايان لەيەك دەچىت ؟ چۆن رايان لەزۆربەى شتەكان لەيەك نزيكە ؟ بەجۆرئىك ئاسان نابىت مرؤف جياوازىي لە نيوان ئەم دوو چەرخ و سەردەمە دا بكات بە دريژايى زياتر لە چوار دە سەدە.

خەوارىچ مۇسلمانان يان بەكافر دادەنا، بەھۆى پرايىك يان كىردنى
گوناهىكە وە، پۇچۋانى سەردەمىش بە ھەمان شىۋە مۇسلمانان
دەكافرېنن.

خەوارىچ خويىن و مالى كەسكىيان ھەلال دەكرد، كە سەر
بەوان نەبوايەو نەچۋوبايە تە پال كۆمەلەى ئەوانەو، توندرە وو
زىادەرۆيانى سەردەمىش ئەو ئەكەن كەپىشىنانيان دەيانكرد.

گومانيان وابوو ئەو شويىنەى خويانى لى دەژين خانەى
موسولمانان (دار الاسلام) ھو ولاتانى ترى مۇسلمانانپىش خانەى
شېرك و جەنگن، ئەمانەى ئىستاپىش ھەروا دلېن.

خەوارىچ نوژيان لە دواى كەسكى نەدەكرد نە يانزانپا كىيەو
چيە، زۆرىك لە كۆمەلە تەكفېرىيەكانى ئەم سەردەمە ش وا
دەكەن.

خەوارىچ (توقىھ) يان جىيەجى دەكردو دەمامكىان
دەپۇشى و خويان لە خەلك دەگۆرى. پۇچۋانى ئىستاپىش لەژىر
ناوى جوولەى ژىرانە (الحركة بالمفهوم) چاويان لىدەكەن.

رۆچوو ههكان - له سههر بنه مای تهقیه- فهتوای دروستیی
شو و کردنی ئافه تی موسو ئمانیان به کافران دا، له کاتی کدا
هاوسه رگیری یی ژنه موسو ئمانیان له گه ئ پیاوانی جیا له
گروپه که ی خۆیان، به حه رام ده زانی! ئه مانه ی سه رده می ئیسته
ش هه مان شت ده که ن و - به داخه وه- نموونه ی زیندووی ئه م
کاره له ئیستای میصردا ده بینری. ^۱

گرنگترین ئه و صیفه تانه ی ئه م دوو تا قمه رۆچوو ه -
پیشوو هکان و ئه وانه ی ئیستا- کۆ ده کاته وه زۆرن، له وانه:

یه که م؛ گه رمبوونیان له سه هر په رستش - به تاییه ت له
هه ندیک دروشمی په رستشیدا- له کۆندا خه وارچه کان له
سه ره تاوه به (القراء) ناوده بران، له بهر گه رم و گوری
تیکۆشانیان له خویندنی قورئاندا، پێغه مبه ری خواله
وه صفیاندا به هاوه لانی ده گوت: (إن أحدکم یحقر صلاته مع

۱ سالم به هه نسوای له (التطرف والإرهاب)، لا: ۱۴۰، دا، به به ئگه وه
ئه وه باس ده کات. □

صلاتهم، وصيامه مع صيامهم).^۱ واته: ئیوه نوژیرو ژووی
خوتان لهچاو ئەواندا به کهم دەبینن.

دووهم: بوژیریان له فتوادان و بیباکییان له دەرکردنی حوکمدا،
وهکو کافرکردنی خه‌لک و حه‌لال و حه‌رام دیاریکردن به بی
شاره‌زاییه‌کی فیهی، پیغه‌مبهری خوا وه‌صفیان ده‌کات به‌وهی
ده‌فرموی: (يقروون القرآن لا يجاوز تراقيهم). واته: قورئان
ده‌خوینن، به‌لام له گه‌روویاندا ناچیته‌خوار هوه.

سییه‌م: تانه‌دان له زانایانی ئیسلام و تاوانبارکردنیان به
نه‌زانی و لادان و گومرایی، گه‌وره‌که‌یان (ذو الخویصره) به
پیغه‌مبهری خوای گوت: "إعدل"، به‌گومانی ئەوهی پیغه‌مبهری
خوا دادپه‌روه‌ری ناکات و ئەو خواناستره له پیغه‌مبهری خوا.

چوارهم: شیوازه‌کانی توندوتیژو زبیری له‌گه‌ل موسلماناندا
ئه‌گرنه‌بهر، خوین و مالیان حه‌لال ده‌که‌ن، به‌لام واز له‌کافران

^۱ رواه البخاري، برقم ۳۱۶۳، ومسلم برقم ۱۰۶۴.

دینن، ئەمەش ڕیازی کۆن و نوێکانە. پێغەمبەری خوا وەصفیان دەکات، کاتێک دەبارمیان دەفەرموی: (یقتلون أهل الإسلام، ویدعون أهل الأوثان)^۱، واتە: موسلمانان دەکوژن و واز لە بێپرستان دینن.

لە کتێبه‌کانی ژێانامەدا ڕووداوی وا هاتوووە کە ئەم وه صفانە ی تیدا بەرجهسته بووه، بۆ نمونه: کاتێک کۆمەڵێک له خهوارێج هاوێلی بهریز (عهبدوڵلای کوری خهباب)یان گوشت و ناوسکی خیزانه دووگیانه کهیان ههڵدێری، بهرازیکیان به لادا تێپیری، یهکیکیان یه کسه ر به شمشیره کهی گوشتی، ئەوانی تریش وتیان: ئەم کاره فەسادو خراپهیه له سه‌رزه‌وی، نێتر ئەویش به‌ خاوهنی نازمه‌که‌ – که گاور بوو- ده‌گات و

^۱ صحیح البخاری، برقم ۳۳۴۴ و مسلم، برقم ۱۰۶۴.

به نرخهكەى رازى دەكات^١، طوايە هى طاورةكانتەو نابيەت
بكوذريەت.

لەبەر ئەمەيه توشى سەرسورمان نابى كاتيك دەبينى
لەھەندىك كتييدا ھاتووہ كە (واصلى كورى عەتا) كاتيك
دەگاتە ھەندىك لە خەواريج، ناچار دەبى شوناسى خۆى
بگورئى و لەگەل ئەوانەى لەگەلئيدان وا دەربخەن ژمارەيك
بييرواى بەكرىگيراون، تا خۆى و ئەوانەى لەگەلئيدان رزگاريان
ببى لە زەبرو زەنگى ئەم خەواريجانە، ئيتر ئەوانيش پەنايان
دەدەن و ھەر خوشيان دەيانگەيەننە جيگەى مەبەست. (١)^٢

پيئجەم: ھەرزەيى و كەمئە زمونى:

ئەو سى شتە لە زیدەچووان لە سەردەمى خەواريجەوہ تاكو
ئىستا جيگيرە، دەبينى زۆربەيان لەوانەن كە
نەگەيشتونەتە ئەقل و ئاوە زو تەمەنى تەواوى خويان،

^١ ھەمان رىوايەتى سەرەوہ.

^٢ (المبرد) لە (أخبار الخوارج)، لا: ٦، باسى دەكات، لە (المتطرفون
خوارج العصر: د. عمر عبد الله، لا ٦٠-٦١ وەگيراوہ. □

پيغمبەر ھوالياں ليدەداو دھرموئ: (قوم أحداث الأسنان، سفهاء الأحلام)، ھو مانايھى سائلھکانى روشديان تھواو نھکردوھو عقليان کامل نھبوھ.

ئوھ لايەنيك بوو لھ لايەنھ ھاوشيوھكان و ئوھ صيفاتھى ھەردوو كۆمەلھكە كۆ دەكاتھوھ، ئەستھمە - ھەروھكو شېخ محمد سرور دەلئيت - "خەواريجى كۆن ئەم بيرورايانھيان لھ خەواريجى سەردەم وەرگر تبيت، ئەستھميشە ئەم ليكچوونە بەم شيوھ گشتىي و وردبىھ، ريككەوت بيت."^۱

بەم شيوھيە دەبينين كە زەمەنھكان جيبان و ناوھكان دەگۆرئين، نيشانھكان جياواز دەبن و ھۆكارھكان فرە دەبن، بەلام ئوھى وەك خويەتى و ناگۆرئ ئوھ زيادەروبيھيە كە - لھ بنەرتدا - لھفريودانى شەيتانھوھ دروست بووھ. (ابن القيم)يش وھصفى دەكات و دەلئيت:

^۱ الحكم بغير ما أنزل الله: محمد سرور. ۶۷/۲.

"هەر کاریک خوا فەرمانی پیداییت، شهیتان له دوو لاره دهستی تیدهخات: یان کهمتر خهیمی و بههدردان، یان رۆچوون و زیادهرۆیی، دینی خوایش میانر هوه له نیوان وشکی و زیادهرۆیی، وهک شیونکه له نیوانی دوو چیاو روناکیهک له نیوانی دوو گومر اییدا، ههروهک میانر هوه له نیوان ههه زیادهرۆیی و کورتهینانکی لومهکراودا. بۆیه کهمتر خهه لئی دهقرتئی و کهسی رۆچوویش تئیدا دهفهوتیت، یهکه میان بههوی کهموکورپی، نهوی دیکهشیان بههوی بهزاندنی سنووورهه".^۱

ناساندنی پیکراوی (داعش) وه لویست بهرامبهریان

له دوا برگی نهه بهشه دا، به پئویستی دهبینم به کورتیی پیناسیکی پیکراوی (داعش) بکهه، وهک دیاردهه نمونهیهکی توند رهوی له ناوچهی نزیک له خۆمان. یهکهه / ناساندنی پیکراوی (داعش):

^۱ مدارج السالکین، ابن القیم، ۲/ ۴۹۶.

— (داعش) پیکراویکی تیروریستی توندپره وو په پگره، درپژکراوهی بیری پیکراوی توندپره وی (قاعیده) یه و خوی به شوینکه و ته ی قوتابخانه ی (سه له فی جهادی) ده زانیت، له کاتیځدا زوره ی شوینکه و تووانی نه و قوتابخانه ی ه ش نایانگره خو.

— له په نابردنیاندا بو ئایینی ئیسلام و به لگه هینانه وه یان به سه رچاوه کانی، تیگه یشتنیکی هه له و نادرستیان هه یه له ده قه قورئانییه کان و په نا ده به نه بهر هندیک پیوایه تی لاوازو گوی ناده نه بنه ما شه رعیه کان و تیگه یشتنی (مه قاصدی) یانه له نه حکامی ئیسلام.

— زیاتر ته عبیر له کومه له فتوا و رایه کی ده رهاویشته ی عه قلی هندیک له زانا و فقیهه پیشووه کان ده کهن، که سه رده میان به سه رچووه و به حیکمه ته کانی شه ریعت بو نه م سه رده مه ناخون.

— هه لس و کهوت و موماره سه کردنیان به ناوی ئایینی ئیسلامه وه - چ بو ده وله تداریی، یان مامه له له گه ل خیلاف و جیاوازیه ئایینی و فکرییه کان - به ته واوی چه قبه ستووه و

نه گونجاوه له گهڵ دهقه کانی قورئان و سوننه تی پیغه مبهری خواو (ﷺ) و میتۆدی خوله فای راشدین، وهک مامه له ی پیغه مبهری خوا له گهڵ نه صارای نه جران و (په یماننامه ی مه دینه) له گهڵ جوله که کانی مه دینه و په یماننامه ی (العهدة العمرية) بو مه سیحیه کانی سه رده می خوی له (بیت المقدس) ی فه له ستین.

– بینا له سه ر ئه و بوچوون و مامه لانه یان، (داعش) هه موو کاریکی تیروریستی و توندوتیژی و ته کفیرکردن، دژ به نه یاران یان، به لاره په وایه و خوین و مالیان به لایانه وه حه لاله و کاولکاری و توقاندن و ئاشووب و ناسه قامگیری میتۆدو مه نه جی بیرکردنه وه یانه.

دووهم: کهش و هه وای دروستبوون و زه مینه ی گه شه ی (داعش) و زۆربه ی گرووپه توندپه وه کانی تر، له لایه ن ده زگای هه و الگری و لاتانی ناوچه که و زله یزانه وه، ده په خسیئری و دژ به بزافی ئیسلامی هاوچه رخ و پرۆزه ی سیاسی ئیسلامی میانپه ره و ئیصلاحی، به کارده هینرین، به مه به ستی

ناشیرینکردن و له باربردنی پرۆژهی ئیسلامیی و تۆقاندنی
جه ماوه له هه دهسه لاتیکی ئیسلامیی چاوه پوانکراو.

سییه م: فاکته ریکی سه ره کیی سه ره له دانی داعش - جگه له
شکستی دهسه لات له عیراق و سوریا و مملانی تایفیه کانی
ناوچه که - بریتیه له هه لویست و سیاسه تی چه وتی پرژیمه کان
به رامبه راپه پینی گه لان و سه رکه وتنی ئیسلامیه کان،
به تایبه ت له سوریا و مصر. دورکه وتنه وهی ولاتانی عه ره بیی و
پاشه کشیی پرژئاواش له پرۆسه ی دیموکراسی، زیاتر بووه ته
پیگا خوشکه ر بۆ گه شه ی ئه و جوړه فیکرو گرووپانه. بۆیه به
هه زاران گه نجی خوینگه رم پیشکه ش به توندپه وه کان ده که ن،
هه روه که له جه زائیر له سالانی نه وه ده کاندای گوزه را.

چاره م: داعش له عیراقدا، به شیوه یه کی سه ره کیی تیکه له ی
پاشماوه ی قاعیده و به عسییه کانن. شیوازی مامه له کردنی
حکومه ته کانی عیراق له گه ل سوننه کان له سالانی رابردودا،
پۆلی سه ره کیی و کاریگه ری هه بووه له فه راهه مه ینانی
باوه شیکی جه ماوه ریی له ناوچه سوننیه کاندای بۆله خوگر تیان،
هه رچه ند ئه وان هه لویستیکی ئیجابییان به رامبه ر سوننه و

کیشەکانیان دەرەخستوو، بەلکو بوونەتە مایە کاولبوونی
زۆریە شارو ناوچە سونییەکان.

پینجەم: بە لیدوان و ھەلۆیستیاندا دەرکەوت کە ریکخراوی
(داعش) دژی گەلی کوردو ئەزموونی ھەریمی کوردستان، بۆیە
پیویستە پشتگیری بریاری بەرەنگاربونەویان بدری و پۆلی
ھیزەکانی پیشمەرگە بەرز بنرخینریت.

شەشەم / ھەلۆیستی ئیسلامییەکان بەرامبەر بە (داعش):

لە سۆنگە ی ئەو خالانە ی سەرەو، ریکخراوی داعش لە
ھەردوو پووی (فیکر) و بۆچوون و (مومارەسە) و ھەلس و
کەوتەو، دەبیت لەلایەن ئیسلامییەکان و ھەر تاکیکی
موسلمانەو ھە محکوم بکریت و رەتبکریتەو، چونکە
بیرکردنەو ھە کارەکانیان لەگەڵ بنەما گشتییەکانی ئیسلام و
مومارەسە ی پیغمبەری خوا (ﷺ) و پیشەنگانی ئوممەتی
ئیسلامی یە کناگرنەو. جگە لەو دژیشن بە بەرژەو ھەندی

گهلانى مۇسلمانى ناوچەكەو تەوژمى ئىسلامى سەردەم، لە ئاستى ھەموو ولتاتان، بە تايبەتى عىراقو بە تايبەتى تر كوردستان.

بەكورتىيى، بەندە پروژەى (داعش) بە بەشېك لە پروژەو پىلانى نىونەتەوھىيى و ئىقلىمى دژى بەھارى عەرەبىيى و ھەولەكانى چاكسازىيى و پەوتى رېفۆرمخاوزىيى لە ناوچەكە دەزانم و لام وايە پۇلى قۇنتەراتچى دەبىنن، بۇ جىبەجىكردى نە جىنداو بەرنامە نەخاوزاوه ئىقلىمى و نىونەتەوھىيەكان.

ئەمە - تاكو ئەم ساتەوھختەى ئەم بابەتەى تىدا دەنووسمەوھە - وىنايەكى گشتىيى رېكخراوى توندرپەوىيى (داعش) ھەو بەپىيى توئىژىنەوھەكان و جۆرى مامەلەكردنىان لەگەل ئەو واقىعەى تىيدا دەژىن، كارو بەرنامەو ئامانجى داعش، پووخاندنو كاوكارىيى و تۇقاندن زىاتر ھىچى تر نەبووھ، ئەوھش كە لە شارى (شنگار) و دژ بە كوردانى يەزىدى - بە تايبەتى ئافرەتانىان و دىلەكانىان - كردىان، باشتىن بەلگەيە لەسەر ئەو وىناكردنەى كردمان.

دانشگاه

بهشی دهیهم

بهشیک له ریگاکانی چارهسهری دیاردهی په پښتو

دانشین

له باخچه‌ی فه رموده‌گان:

* لا تشددوا على أنفسكم، فيشدد الله عليكم، فإن قوما شددوا على أنفسهم فشدد الله عليهم، فتلك بقاياهم في الصوامع والديار. (ورهبانية ابتدعوها ما كتبناها عليهم.) (سنن أبي داود، كتاب الأدب، به ژماره: ٤٢٨٥ و ٤٩٠٤).

* إن هذا الدين متين، فأوغل فيه برفق، فإن المنبت لا أرضا قطع، ولا ظهرا أبقى. (مسند أحمد، به ژماره: ١٣٠٨٣).

* يَسِّرُوا وَلَا تَعَسِّرُوا، (وبشروا، ولا تنفروا)، وسكنوا ولا تنفروا. (صحيح البخاري، كتاب الأدب، به ژماره: ٦١٢٥).

* مَهْ. عليكم بما تطيقون، فو الله لا يمل الله حتى تملوا، وكان أحب الدين إليه ما داوم عليه صاحبه. (صحيح البخاري، كتاب الإيمان، به ژماره: ٤٣، وكتاب التهجد، باب ما يكره من التشديد، به ژماره: ١١٥٣، ومسلم، كتاب صلاة المسافرين، به ژماره: ٧٨٢).

سەرەتا پېۋىستە دان بە ۋەدا بنىين كە دياردەيەك تەمەنى
چۈاردە سەدە بىت، بەرەنگار بونە ۋەى ئاسان نىە. دياردەيەك
دزەى كردبىتە كلتورى ئىسلامىي و سەرچاۋەكانى (فيقه) و
تەنانت رپوايە تەكانىشە ۋە، دياردەيەك كە ھەزاران رپوايە تى
بۇ ھەلبەستراۋە ۋە ئايەت و فەرمودەى دروستى بۇ تەئويل
كراۋە ۋە ھەزاران فتواى نادروستى بۇ داھىتراۋە.

بۇيە بەرپادەى قوۋلى و ئالۋزىي دياردەكە، چارەسەرىش
ئالۋزو زەحمەتە ۋە ھەلمە تىكى چرو زنجىرەيى و ھەمەلايەنە و
درىزخايەنى دەۋىت.

ۋەك بەشدارىيەك لە ديارىكردنى ئەركى رپوبە رپوبونە ۋەى
دياردەكە، ئەم خالانە دەخەمە رپو:

يەكەم: جىي مشت و مرنىە كە دەبىت فىكر تەنھا بە ھزرو
فىكر، بەرەنگارىي بكرىت. توندرە ۋە ھەكان خاۋەن بىروپاۋ
بۇچونى تايبەتن، بەپشتبەستن بە ھەندىك بەلگە كە بۇ خۇيان
تەئويليان دەكەن. بۇيە دەبىت بەشىۋەيەكى زانستىيانە ۋە لام
بدرىنە ۋە، لە كەسو ئاست و دەزگاۋ ناۋەندانىكە ۋە كە

ئەھلىيەتى زانستىيان جىيى گومان نەبىت، نەك لە خۆراو دوور لە
بنەما زانستىيەكان .

دووم: دەبىت پەپرەوانى رەوتى ئىسلامى ميانەپرەو،
هەلوئىستى شەرمناھيان نەبىت و راشكاوانە لادان و ترازانى
رەوتى توندپرەو رەد بکەنەوہ. لەبەر ئەوہ ئىسلامىيە
ميانەپرەوھەكان پيش ھەر لايەنىكى تر بە ئامانج گىراونو
خراونەتە ژىر پرسىيارەوہ. چونکە رەوتى ميانەپرەو باوہپرې بە
پىکەوہژيان و دايەلۆک و ئاشتى و سەقامگىرىيە و ئەو کەش و
ھەوايە لە گەشەى بىرى توندپرەويدا، لەوانيش دەشيويت.

سپيەم: گەشە بە رەوتى ريفورمى سياسى و کۆمەلايەتیی،
لەلايەن دەسەلاتەکانەوہ، ھەر لە چاکسازى و گۆرانگارىيە لە
دەستور و ياساکاندا، تا دەگاتە سىستىمى خویندن و پەروەردەو
مىديا و دەزگاکانى راگەياندن و چاکسازى دادگەريی و
کۆمەلايەتیی و بەرھەنگاربوونەوہى جياخووزى و نادادگەريی و ..
ھتد.

چارەم: پشتىوانىکردن لە رەوتى ئىسلامى ميانەپرەو، تا
پيشەنگى رابوونى ئىسلامى ھاوچەرخ لە دەست نەدات، کە

بەرھەمی پەنجی خۆیتە و بەشیکى سەرھەکی پڕۆژەى
توندپەوهکان، بۆ لەباربردنی بەرى ئە و پەنجەیه.

پینجەم: پراگەیاندىكى بویرانەى ھەلمەتى پیاچوونەو و
پاکسازی کە لە پورو توراى ئىسلامی، لە تەفسیری ھەلەى
سەدان ئایەت و پراگەى نادروستی ھەزاران فەرمودە و فتواى
بەسەرچووی ناو سەدان کتیب و بۆچونى نەگونجاوى ھەندیک لە
زانایانى موسلمانى ناو پراستی سەدەى پابردوو. کە ھەموو
ئەوانە بوونەتە داردەست و پشتیوانى تیروانىنى سەقەتى
توندپەوانى سەردەم و شیواندنى پووی پراستەقینەى ئوممەتى
میانەپەویى ئىسلام.

ئەمانە بەشیک لە خالە بنەپەتییەکانى چارەسەرن و لە
ناوخیاندا چەندین ھەنگاوى تریشیان تیدەکەویت، وەک:

چاکسازی بارى ئابوری و دارایی.

دابینکردنى عەدالەتى کۆمەلایەتیی.

وہلانى پوانخووزى سیاسى و ئیداری.

گەشەى بیرى دەساودەسکردنى دەسەلات.

دارشتنى سیاسەتیکى ھەکیمانەى مامەلە لەگەل خۆرئاوا.

وازهينان له دياردهى پاشكويه تى.
پيداچوونه وهى گرييه ستو ريکه وتننامه ناوخويى و ئيقلیمی و
نيونه ته وه ييه کان و. . هتد.

هه موو ئه مانه له پال فاکتيره زاتييه کاندا، پوليکي زوريان
هه بووه وه يه، له گه شه دان به دياردهى توندره ويدا، بويه
پيداچوونه وهو ده ستکارى کردنيان ههنگاويکي سه ره کييه له
به رنگاربوونه وهى دياردهى توندو تيزيى.

دوا پەيفو ھىوايەك و چەند پاسباردەيەك^۱

پاش بىلاوبونەوھى بەشېك لە دانپىدانانى ژمارەيەك تىرۆرستى تاوانبار، لەملاو لەولاو لە ھەندىك سىمىنارى تايبەتیشدا قسەوباسى زۆر دەكرىت لەسەر جوړى ئەو پووداوانەو ھۆكارەكانيان و پادەي دروستى و نادروستى شىوھى مامەلەكرن لەگەل دياردەكەو دەرھاويشتەكانى و

۱ ئەم دوا پەيفە لە بنەپەندا وتارىك بوو كە بە ھۆى كارىكى تىرۆرستىيەوھ لە شارى سليمانى، لە ژىر ناونيشانى (دياردەي تىرۆر توندپەويى و دەروازەيەك بۆ چارەسەر)، لە ژمارە (۵۴۸)ى پۆژنامەي (يەكگرتوو)، لە ۲۰۰۵/۷/۱۹ دا، بىلاوم كردهوھ. لىرەدا دەمويست چەند خالىكى ھاوشىوھى ئەمانە بكەمە (دوا پەيف)ى ئەم كىتەبە، بۆيە ھەر ئەمەم دانايەوھ، بە بى ئەوھى -جگە لە ناونيشانەكەي-تاكە وشەيەكىشى لى زيادو كەم بكەم. دانانەوھى، ئەو پەيامەشى بۆ شويىنكە وتوانى رەوتى ئىسلامىي ميانەپەرەو تىدايە، كە بزائن ئىمە ھەم گەرماوگەرم بەبى گويدانە ھىچ كاردانەوھەيەك، لەگەل پوداوەكاندا بووين، ھەم لەبىركردنەوھو تىگەيشنماندا بۆ چەمكە ئاينىيەكان - سوپاس بۆ خوا- ھەميشە بەرچاپوون بووين.

هەندى جارىش قسه لەسەر چارهسەرو جۆرى پووبەپوو بونەو
دەكرىت.

دياره ئەو تاوانه گەورانە قسەو باسى زۆر هەلەگرن و خودى
باس لىكردن و توپژينه و لەسەريان، نەك تەنھا كاريكى باشە،
بەلكو ئەركيكي گەورەى هەموو لايەكە، كە لە گۆشە
جياجياكانەو لەسەرى بدويين.

بەندە لەم كورته وتارەدا دەمەويت لەسەر كۆى پوداوەكەو
شيوەى مامەلە لەگەلى، ئاماژە بە چەند خالكيكى پيشەى بكەم:
يەكەم: زۆر پيوسته كە هەموومان جەخت لەسەر ئەو
پاستيانە بكەينه وە كە تيرۆرو توندرەو و تۆقاندن، ئايين و
مەزەب و زمان و نەتەو و شوين و جوگرافيا نانسيت. بەكورتى
كەسيتى تايبەتى بەبالا پراويدا نيه. ئەو دياردە بۆگەنە بە
تان و پۆى زەمىن و زەماندا شۆر بۆتەو و لەناو هەموو ئايين و
نەتەو و ولاتاندا هەيه. پەيرەوانى ئايدۆلۆژيا و بىرۆكە
جياجياكان، خەلكانى بيباوەرو دژ بە هەموو ئايين و بەهايەك،
كەسانى باوەردارو بيباوەر، چەپرەو و راسترەو، هەژارو
دەولەمەند، خویندەوارو نەخویندەوار، كەسانى ساكارو

خه له تاو، تا ده گاته چا وکراوه و دنیا دیتوو، خه لکانی مزگه وتو نوږخوین، تا ده گاته دهره وهی مزگه وتو دوور له دین، قوتابی حوجره، تا ده گاته خویندکاری په یمانگاو زانگو، گویندگرانی هندیك وتارو خوتبه، تا ده گاته گوښیستانی فیلمه بیانیه کان و په روه رده بووانی که ناله مؤدیرنه کان، خوینه رانی هندیك نوسراوو بابه تی به حه ماسه تی ئایینی، تا ده گاته خوینه رانی میژووی بزوتنه وه و شوړشه چه په کان و کوده تا هاوچه رخه کان..

له که نار هه موو ئه مانه داو له ناو هه موو ئه مانه دا، که سانی توندپه وو تیرورست په یدا بوون و سه ریانه له داوه. تهنانه ت میژووی شاخ و دهشت و بزوتنه وهی ئازادیخوازی گه لان - به گه لی کوردیشمانه وه - هندیك له و لاپه ره په شانیهی تیدایه و له خویندنه وهی یاداشتنامه ی سه رکرده سیاسیه کاندای چاومان به چه ندین دیارده ی تیرورو کوشتن و سه رنگومکردن هه لده توقیت.

که واته زور ناراست و نابه جییه، که بو مه رامیکی سیاسی تایبته، تیشک بخریته سه ر ئه و باسانه و بکریته هه لی

تیره شانندن له ئایینی ئیسلام و ئیسلامییه کان به گشتیی و سرینه وهی نادیده گرتنی میژووو واقعی پر خزمهت و پر سهروه ری مزگه وت و پۆلی ئیجابییانه ی ئیسلام له په روه رده کردنی لاوان و پاراستنی په وشتا.

دووه م: پیویستیشه که ئه و کۆرو سیمینارانه ی له میدیاکاندا ساز ده کرین، بابه تییا نه بن و به شیوه ی زانستی بچه ناو ئه و باسه و به باکگراونیکی ئایدۆلۆژی و حزبی باسه کان نه و روژین و ریگه ی چه واشه کاری به که س نه دن و نه یکه نه سه کۆی (تصفیه حساب) ی ئایدیۆلۆژی و حزبی و سیاسی و خویان به شیوه یه کی تر نه که ونه داوی (تیرۆری فکری سیاسی) ی که س و لایه نانی تر، به تایبه تی له لایه ن ئه و تاکوته را که سانه ی که هه له که ده قۆزنه وه، به به شداری و موداخه له و داخی تری دلی خویان ده ریژن، چونکه (تیرۆری فکری) تاوانیکی که متر نیه له تیرۆری جهسته یی و خوینپرشتن.

سییه م: له گه ل بلا و بونه وه و دانپیدانانی ئه و تاوانبارانه و ناوبردنی هه ندیک مزگه وت و هه ندیک مه لاو که سانی به ناحق حسیبکراو له سه ر ئیسلام، شالاوی هیرشبردنه سه ر مزگه وت و

مه‌لاو ئايين - به‌گشتی - له لايهن هه‌ندیک كه‌سی ناب‌ه‌پرسه‌وه ده‌ستی پێكرد. هه‌روه‌ك ئه‌وه‌ی مزگه‌وت هه‌یج پۆلیکی تری نه‌بینیی، جگه‌ له‌ پێگه‌یانندی ئه‌وه‌ ده‌ پازده‌ تیرۆسته‌ی كه‌ له‌ راستیدا له‌ قوتابخانه‌ په‌روه‌رده‌ییه‌كه‌ی مزگه‌وت هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ به‌وه‌ ده‌رده‌ چون‌و‌به‌و ئاكامه‌ گه‌یشتن. بۆچی خه‌لكی كوردستان له‌ بیری ده‌چێته‌وه‌ كه‌ مزگه‌وته‌كانی كورده‌واری له‌ كۆن‌و‌ نویدا، گه‌وره‌ترین قوتابخانه‌ی په‌وشت‌و‌ پێگه‌یانندی خه‌لكی بوون‌؟

بۆچی ئه‌م‌پۆ جێده‌ستی سه‌دان زاناو مامۆستای به‌پێزو ئامۆژگارییه‌ به‌نرخه‌كانیان له‌ واقعی كۆمه‌لگه‌دا نابینن؟ ئه‌ی بۆ ئه‌وه‌ كه‌سه‌ بێ ئینصافانه‌ باس له‌وه‌زاران هه‌زار لاو‌گه‌نجه‌ دلسۆزو ده‌ست‌و‌ ده‌م‌و‌ دلپا‌كه‌ی په‌روه‌رده‌بووی مزگه‌وت ناكهن‌..؟

بۆچی باسی ئه‌وه‌زاران خوتبه‌و‌ گوتاره‌ به‌نرخانه‌ ناكهن‌ كه‌ دژی تیرۆرو‌ تۆقاندن‌و‌ تیرۆرستان ده‌درین‌و‌ راشكاوانه‌و‌ بێ په‌رده‌ ئیدانه‌ی ئه‌وه‌ په‌فتاره‌ قیزه‌ونانه‌ی تیرۆرستان ده‌كهن‌؟

ئەگەر لەم رادىئو، يان لەو كەنالى تەلەفزيونىي، چەند چركەيەك دراييت بەو باسانەو هەندىك قسەى سەريپى و خيرا كرابييت لەسەر مەحكومكردى ئەو تيرۆرستە دۆراوانە، ئەو لە سەدان مزگەوتى كوردستاندا سەدان وتارى بەكەلك دراونو راستىيەكان بۆ خەلكى پوون كراوئەتەوئەو ئەو دياردە دژ بە ئىسلامە مەحكوم كراوئەو بە دلىيائى كاريگەريشيان سەد قاتى كۆپو سيمينارەكان بوو، چونكە تا ئىستا زۆرينەى خەلكى كوردستان دۆستى مزگەوتن و متمانەى جەماوەر بە مامۆستايانى ئايىنى ماوئە زۆرتىن رېژەى خەلكى لەوئۆه دەكەونە ژيەر كاريگەريى.

چارەم: بەندە كە ئەم داكۆكييە لە مزگەوت دەكەم، تەنھا بۆ دىفاع كردنە لە عەدل و حەق و راستى، وەگەرنا ئەوئەشم لەبىرەو هەر عەدل و راستى داوام لى دەكات كە بلىم: هەندىك وتارى مزگەوت و هەندىك زانای ئايىنى و هەندىك بىرۆكە و نوسراوى ئىسلامى هەن، كە بەجۆريك لە جۆرەكان- لە سەر ئىسلام و خەلكى ئىسلام دەژمىردرېن و برەو بە تيرۆرو بىرى توندو تىژيش دەدەن. هەرگىز راست نىە كە بلىين پەنا نەبراوئەتە بەر

ئايين بۇ (تحريض) و هاندانى توندره وىي، به پىچە وانە وە لە بەر
نرخ و بە ھاي ئايين، پەنگە كاريگە ريبە كە ي خيراترو زۆرتر بى،
كە بلين: دەكرىت لە پىي بە كارھينانى ھەندىك چەمكى
ئايينيە وە - بە تايبەتى بە پشتيوانى كلتورىكى ئاييني
كە لە كە بووى ميژوو، كە چاكيشى تىدايە و خراپيش، كە
پاستيشى تىدايە و ناراستيش - گە و رە ترين خزمەت بە تيرۆر
بكرىت، كە كراویشە، چ لە ميژووى كۆندا، چ لە سەردەمى
ھاوچەرخدا، بە لأم ئە وەش تويزيئە وە يەكى وردو زانستى و بە
ئىنسانفانە ي دە وىت.

بۆيە مزگەوت و مە لاو حوجرە ي كور دە و اريش، زاناو شيخان و
تەكيە و خانە قاكانيش، بە شىك لە بەرپرسيارىتى پوويان تى
دەكات، چ بەرپرسيارىتى بە ئاگابوون و تويزيئە وە، چ
بەرپرسيارىتى ھوشيار كور دە وە و پوبە پروو بوونە وە ي ديار دە كە،
بە تايبەتى لە لايەنى بەرگري لە ئايين - وەك خۆى - و بەرگري
لە پۆلى گرنگى مزگەوت و زانستە شەرعىيە كان و مە لايەتى لە
كور دستاندا، بە مە بەستى خۆجيا كور دە وە و مە لە ف جيا كور دە وە
لە و ژمارە زۆر كە مە ي كە بەرگري ئىسلاميان بە بەر خۆياندا

کردوهو و تارو خوتبه و مېحراب و مېنبر عه بېدار ده که نو ته ئویلی ئایهت و فه رموده بو مه رامه کانی خو یان ده که ن.

له سه ریکی تره وه، ده بیټ ده قه پیروزه کان جیا بکه ینه وه له کلتوریک که سیزده سه ده ته مه نیه تی و به ملیونه ها کتیب مه زنده ده کری و ئاساییه که چه ندین فتوا و پراو بو چونی سه یرو سه مه ره له خو بگریټ.

به لئ، ده بی ئه و راستییه ش بلین که هر ئه و کلتوره ده وله مه نده به توندی به گزی (خه وارچ) و یا خیبوه کان و بیره توندوتیژه کانیشدا چوه ته وه و به لادان له ئیسلامی راسته قینه ی زانیوه.

پینجه م: به نیسبهت ئه و ژماره تاوانباره شه وه، ئه رکی به پرسانه که به شیوه یه کی یاسایی دادگایان بکه ن و هه موو راستییه کان به جه ماوهر بلین و قه ره بووی خیزانی زیانلیکه و تووان بکه نه وه و هه موو به شدارانی ئه و توپه تیرورستییه و هه موو هاوکارانیان به دادگاگردن مه شمول بکه ن و به هیچ نیازو مه به ستیک که سی لی دهرنه که ن.

هەقیقەتەش وایە پەسپۆرانی یاسا و شەرعەناس و دەروون و
کۆمەڵناس لە تووژینەوهکان و باسی رێگەچارەکاندا، بەشدار
بکەن. هیچ پێویست ناکات تەنها لە دەروازەى ئەمنیی و
حکومی، یان حیزبیی و سیاسییەوه بچینه ناو ئەم باسە
ترسناکانە، کە لایەنە کۆمەڵایەتیەکانی پەلیان بە هەموو
لایەندا هاویشتوو و زیاتر لایەنە ئەمنییەکە لەسەر دەروونی
تاکی هاوڵاتی و هەموو لایەنە سیاسی و کۆمەڵایەتی و - بگرە
ئابوریەکانیش - کاریگەری بەجی هێشتوو.

شەشەم: پەنگە زۆر کەسی تریش لەگەڵ ئەم راستییەدا بیّت،
کە باشترین رێگا و هۆکاری پۆبەپۆبۆنەوهی ئەم دیاردە
توندپهوییە - بەتایبەتی ئەو بەشەى بەناوی ئایینەوه
دەکریت - برەودانە بە فکری میانەپهویی ئیسلامیی، کە
خۆشەختانە لە گۆرەپانی کوردستاندا جێدەستی دیارەو
کاریگەرییەکی بەرچاوی لەسەر تووژانیکى زۆری خەلکی
مەزگەوت و زانکۆکان و هەموو ناوەندەکان هەیە. کاریگەری
فیکری میانەپهویی لەوه دایە کەباشتر لەزمانی ئەم دەستەو
تاقمانە دەزانیت، چونکە ئەوان لە پەنای پاقە و تەئویلی دەق و

فەرمودە پیرۆزەکاندا، گەشە بەخۆیان دەدەن و ھەموو ئەو بەلگە ھێنانەوہ ناھەق و تەئویلە نادروستانەش لای ھەلگرانی بیری ئیسلامی میانەپەو، وەلامیان ھەیە.

بۆیە پێویستە بەرپرسیانیش دلسۆزانە ئەم پاستییە پەچاؤ بکەن، جگە لەوہش کە خۆیان بەرپرسن لە زنجیرەھیک ئەرکی چاکسازی و ئیصلاحاتی سیاسی و ئەمنیی و کۆمەلایەتی، تا بتوانین بەشیوہیەکی ھەرەوہزیی پووبەپووی ئەم دیاردە نامۆیە بە ئاین و کلتور و گەلو ولاتمان ببینەوہ.